

မြိုင်မြိုင် စာပေ

တပင်အနောက်
လှည့် တန်း၊ ကမာရွတ်

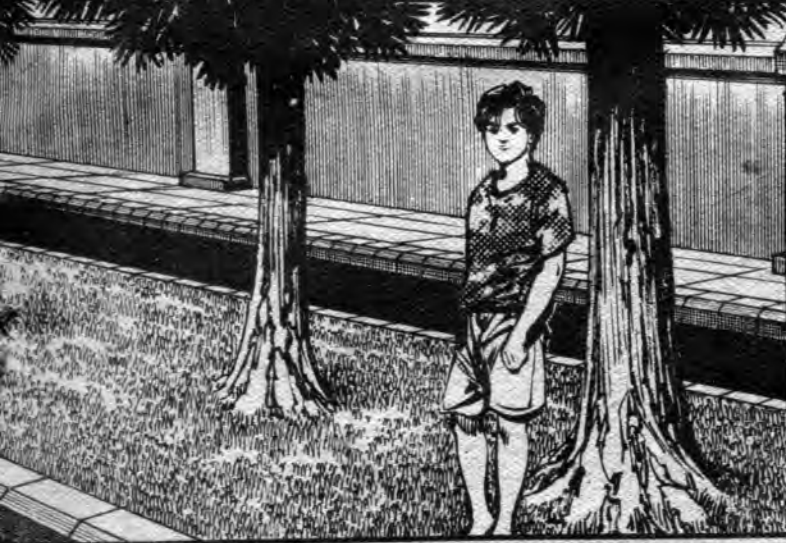
* ထုတ်ဝေသူ
ဦးညွန့်တင် (၃၅၆၉)
ခိုင်းဗေဒါလစဉ်

* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

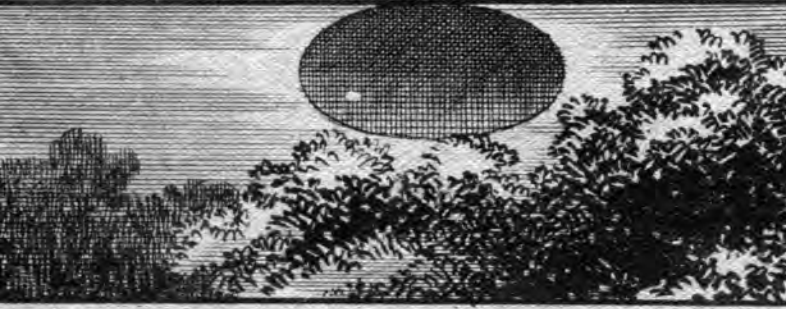
* ပထမအကြိမ် - ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ
အုပ်ရေ - ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၀)ကျပ်

.....
စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)

အင်း၊ တင်္ဂြိုင်း တစ်နေ့လွန် ဖူးပြန်သည့် ရှင်နေ့မင်းရှင်...

အတွက်စိတ်စိတ် ရော့ဖာဖာ အရိပ်အောက်က...
 အဖြင့်ကိုညွှန်ပြီး ယောင်လျှောက်တောင် စိတ်မကွေးချဲ့...
 သည့်လမ်းက... နေ့တိုင်း ကိုကို လမ်းလျှောက်ပြန်ကျ
 မြီသာ... ပေပေတောတော စောင့်နေမိခြင်း ဖြစ်သည်...

ကိုကို ပြန်လာလျှင် အသွယ်လွတ်သည့် လက်ဘက်ရည်စိုဉ်းက... တစ်ခုခုတော့ ပါလာတက်ရုံဖြင့်

ဗိုလ်ထဲက ကျန်တစ်ဦးဖြစ်တိုင်း
 စမ္မာတော့ ဒီလိုကော့တော့...
 ဖလာတာတော့ကို ခြေခြေမြင်ယောင်
 သည့်... အပူအထိကြောက် နွမ်းနယ်ခြင်း
 နှင့် ဆာလျှန်းခြင်းကြောက် ဖွေးခနဲ...
 ငြိမ်ခြည်၊ သွား၏... ..

တဒဂ်ဟ့ၤဟာ လာ်မ့ၤတဲာ်ဒါ...
 ဗွဲကဲဒါဗျဲး... ဝါနီအာလုနီ ဗျဲးခါနီ
 ဟာတဲာ်တဲာ် နီလောကော... လမဲး
 တဲာ်လျော့ကဲာ် မီးခဲာ်တဲာ်လော...
 တဲာ်နီတဲာ်နီ ဗျဲးလဲဗျဲး

ဟာ... ဗွဲတဲာ်တဲာ်
 နီလော... ကဲာ်ကဲာ်... ကဲာ်ကဲာ်
 ဗွဲနီဗျဲး... ဗွဲလော... ဒါမ့ မဟ့ၤတဲာ်
 ဗွဲနီလော... တဲာ်လော... ကဲာ်
 ဗွဲနီဗျဲး ဝါကဲာ် ဗွဲနီဗျဲးမဟ့ၤ
 ဟ့ၤ

ဟ့ၤဟာတဲာ်တဲာ်... အဝဲကဲာ်ကဲာ် အာလုနီအာလုနီ နီလော... ဗွဲနီဗျဲး...
 ဗွဲနီဗျဲး... ဗွဲနီဗျဲး... ကဲာ်လောကဲာ် တဲာ်တဲာ် ဗွဲနီဗျဲး... ဟ့ၤဟ့ၤ
 ဗွဲနီဗျဲး... မဟ့ၤဟ့ၤ... နီလော... ဗွဲနီဗျဲး... ဗွဲနီဗျဲး... ဗွဲနီဗျဲး...
 ဗွဲနီဗျဲး... ..

ရန်

ကားနှစ်စင်းလုံး... ဂေါ်လ်ဖ်များပမာ... လမ်းပေါ်ခြံ... နှံ့သေးသွယ်...
ဖော်ကား လိမ့်ပွက်သွား၏... ..

သူ့ဘက်သို့...
လိမ့်လောသော
ကား... ကြောင့်...
သူ... ကများ
ကပမာ...
လွတ်ရာကို
ရှောင်မိခြင်း...
လမ်းဘေး
ကွန်ကရစ်
ခြေလင်းထဲ...
ညှိရာပိုင်းက၏...

ကားက သူ့ခွင့် ငါးကိုက်ခန့် အကွာ... အတန်ခံရကွဲ
 ဖက်လက် လျှော့တိုက်ခွဲ... မာရှီနို ဖြည်းဖြည်း... ဝင်
 ဆော့ကား... တဲ့ ရပ်သွားသည့်... ...

ကားထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာ မြောက်
 ထဲသို့... သွက်ခန့် ကျလေ၏... ...
 သူ... သွေးဖျက်လွန်းနိုး ဝန်းလှုပ်
 သွားသည့်... ...

ဟာ...
 လူက... သေ
 သေပြီထင်
 တယ်...

လူကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ...
ဟိုဒီးကျလာသောသွေး
တွေက... ခြေစင်းရေစီးအတိုင်း
ပျံ့ထဲ ပါလာ၏... ခြေစင်းကလွန်
၍... သူ့ဘာလှုပ်ရမည်မသိ
အောင်... တွေငေးနေဆဲ... ..

လူကြီး၏ မျက်လုံးများမှာ
လာ၏... တို့ကို ကြောမိတွေ
တွေကြီး... ငေးကြည့်နေဆဲ...

လမ်းတစ်ဘက်တွင် မှောက်
သွားသော...ကား၏... ဧါတိဆီ
တို့ကို ဖောက်ကွဲသံကြီးကို
တုန်လှုပ်စွာ ကြားလျှင်ကု၏...

သူ့ထုလွှားမည့်
အဖြေ... လူကြီး၏
လက်တစ်ဘက်က...
တို့လက်မောင်းကို
တမ်းတမ်းဆွတ်ထား
ရှင်း... ..

ဗလားနဲ့...
ဒီမှာနေစမ်း

ထံကောင်းသတည်း... ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် လွှဲပြောင်းလာသော ကားအဖြစ်အစများက... သူတို့
ပေါ်ထက်... အတိအကျ... ထပ်မံ... လာ၍... ထိမှန်နေပါ... ..

များများ... ဒီ... သတင်းကားများ၏... ဥပဒေအရ... သူတို့... အခြား... ကြား... လျက်... ရှိ...
လျက်... က... သူတို့... လွှတ်... ဖမ်း... ချုပ်... ကိုင်... ခြင်း... အသံ... ကြီး... ဖြစ်... ..

ငါ့ကား... အောက်...
ထဲက... သား... အောက်...
အောက်... ဖြစ်... အခြား...
ထဲ... ပစ္စည်း... စစ်...
ကောင်... လေး... ..

ဟုတ်...
ဟုတ်က... ..

?

သူသည် ချက်ချင်း ဟက်လက် ဖြစ်နေသော
 ကားဖြတ်ပေးမှ လျှို့ဝှက်လျှို့ဝှက်သည်နှင့်
 သားရေ၏တန်ဖိုးကို ကြို တွေ့ရသည်။

အသားပွဲပွဲလား... လျှို့ဝှက်ကြို...
 သို့သော် လျှို့ဝှက်က သူ့အဖေကြို
 တားခံရပြီး... ..

ကျွန်...
 ကျွန်တော်...

အဖေအိတ်ကို
 မီးပူပြီး ဒီက
 အဖွဲ့နဲ့ပဲ ဖြေတော့
 ကောင်းလေ...

သွားဆီ
 သွားဆီကွာ...
 ဟိုမှာ သာနေကြပြီ
 သွားတော့...

သူ မရရှိသည့် သာတော့ ခြောက်ပေါ် ချွန်တက်လျှိုက်ဖါ...
 ဒီလောက်နေသော ကားဆီသာ အာရုံစေ့ကနေသောလူများ
 သူ့ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ရောမာန် အင်ပြမည်တွေက...
 သူဖြေလမ်းကို ဖြစ်ပေးသည်နှင့် မြော... ..

သူ အဝေးဆုံးကို ငြိတည်ရာထိ... ခြေနေရာမှ...
တစ်ခဏအတွင်း ခလုတ်တိုက်ကာ ဘာမှန်း...
အား... ချစ်တမ်း... အား... အား...

လွတ်ကျသွားပေဟု အားရေအိတ်ကြီးကို ဖြန့်ကောက်ပေး
လေ့ရှိ၏... လူကြီး၏ မျက်နှာကို ဖြန့်ဖြင့်ပေးတတ်ကာ...
ကြွက်ပျိုး... ခြေ... ခြေ... ပင်... ထပ်၏...

ဒီ... ဒီလူကြီး...
သေပြီလား... ဒီ ဒီအိတ်
ကြီးထဲက အားတွေလဲ... ငါ
ဒီအိတ်ကြီးကို အဖတ်ပြုပြန်
ပေးမလဲ... ငါ့ကို အလစ်ပေး
သုံးစွဲဆုံးဖြတ် ချင်တော့များ
လာမလဲ... အား... အား...

သူ့အဖေ နှစ်ယောက်တို့ ဖွဲ့စည်း
ကျွေးမွေးခဲ့စဉ်က... အမျိုးမျိုး
ကျွေးမွေး မဝင်မထွက်ခဲ့၏...
ဤကဏ္ဍ... နက်ရှိုင်း... ဝမ်းသာ...
နက်ရှိုင်း... လာတော့၏... အိမ်ကို...
လက်ရောက်၏ အဖေနှင့်... ကိုကို...

ငါ အိမ်ကို
ဖြန်တား... အကောင်...
ဆုံးပဲ...

ဒါဆို ငြိမ်ရောဂါတော့... အာမေဇာနားမှာ
လူတွေထိုးနေသလို... ကိုကို ငြိမ်ရောဂါပေး
အာမေဇာနား ရောဂါကြောက်... အာမေဇာနားကို
ဖမ်းဖမ်းကြီးစွာ ရှာဖွေနေရသလို... ...

မင်းတို့ကွာ...
ကိုယ့်အာမေဇာနားပဲ
ကြီးကို... ဖာပွားရ
တယ်လို့... ..

မင်းအစ်ကို
ရဲရဲနာ ငြိမ်လောတော့
တူးလား ဆေးရုံပို့မှ
ဖြစ်မယ်...

ကလေးက...
ဟာသိမှာလဲဟယ်...
သူ့အစ်ကိုက သိတက်တာ
အခုပဲပဲ... အကြီးကောင်
လို့က... ဒီအချိန်ထိနေခဲ့ပြီ
ခုငှာမိလို့

ဆေးရုံပို့တာ
ဖြစ်မိရုံမှ ဖြစ်တာ...
ရဲရဲနာ ငြိမ်လောတော့
ကော... ဖြစ်မိကပါ
မှာလား...

အမျိုးမျိုးပေး စကားသံတွေက...
သူ့နှလုံးသားကို... ငြင်းထန်စွာ
လာ၍ ရိုက်ခတ်သလို... အာမေဇာနား
ကြည့်မင်း... မျက်စိညှစ်လေမိ
သလို... အာမေဇာနား... ငွေလို့
သလိုတဲ... ..

ဝေ့...

သုန္ဒတိမှ... ရေခွက် မိဖာဉ်... သုန္ဒြားက
တိုက်ဖျက်ထား... ဝှက်စီပေး သားရေအိတ်နက်
ကြီးကို... ဖျက်ခန်း ဖြစ်ပေမာင်သည်... ..

အိတ်အိတ်ထဲမှာ
ဗိုက်ဆံတွေများ
ပါလာမလား...

သုန္ဒလာမိဖာဉ်အတိုင်း ဝှက်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်...
တစ်ကြိမ်... တစ်ကြိမ်... အမေသည် ဖျက်နက်ကွယ်ပျောက်
သွားသည်တို့ ဝေဒနာဖြင့်ဝန်စွာ ခံစားနေရပြီ... ..

သုန္ဒကချင်း
အိမ်ပေါ်မှ...
မြန်ဆင်းဖြေ
သည်... ..

ခဏ... ခဏ
ဦးလေး...

ဟဲ...
စိုင်း...
ဒီက ဘာဖြစ်
ကလဲ...

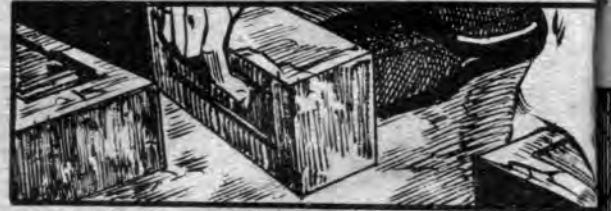
ဤအမှောင်ထဲ သူတို့ဝင်ပျောက်ကွယ်
သွား၏... လူကြီးတွေ သူတို့ အာရုံ
မပြန်နိုင်ကြ... အမေကို ငြိုးထိုးရှား
တတ်ယူဖွဲ့ ဖတ်ယူဖွဲ့ ဖြစ်ကြသည်... ..

နောက်ဆုံး၊ လှေကားထစ်အဆင့်၌ သူ့ရုပ်
လွှဲကုန်၏။ ဒောက်ဘက် လှေကားအောက်၌
ကို... အသား ထိုင်စမ်းလွှဲကုန်၏... အုတ်ခဲစွဲစွဲ
ကို... ဖြုတ်ထုတ် လွှဲကုန်သည်နှင့် သားရေ
ဖိတ်နုကကြီးကို တွေ့ရသည်။ ...

သူတို့ကုန်ကြီးထံ မြန်ရောက်လာခဲ့သည်...
ဒီတိုက်ကုန်ကြီးက သူ၏ သားရေထွင်း ဘယ်မှာ
လမ်း... ဘယ်မှာ ခလုတ်... ဘယ်မှာ အဆင့်...
ဘယ်မှာ အတက် အသွတ် ချဉ်းသား... ..

လှေငှား ဖြောင်းသော ဆီငွေ့နွေး
ကွက်ဖြင့်ကို သူ ခိုကုန်ကြီးယူ
လာ၏... ဖွင့်သည် မပြုပါ...

ဟာ... သော
သောဆတ်ထားတာ
ပဲ... ထူးပါဘူးကွာ...

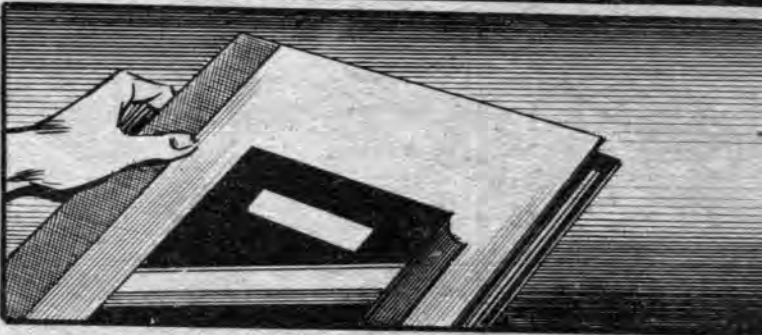
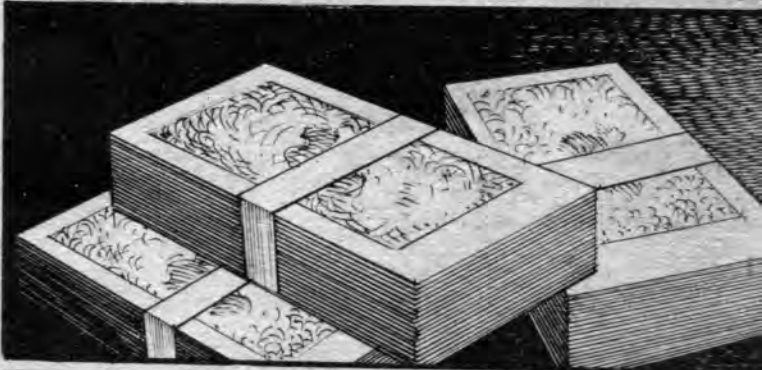
သော့ပစ်ကို အုတ်ခဲဖြင့် ထုဖျက်ပစ်လွှဲကုန်

ထိုအခါ အိတ်ကို
ဖွင့်လှစ်ကြည့်ပါလော့...

ဟိုက်...
ဒေသနာနက်...

စာပိုရော့... ခြေထောက်လက်လှေ
သေနတ်ဘစ်လက်... ဘူလက်တွန့်
သွား၏... ဘွဲ့လက်... ယဉ်တွလျက်
ပိုက်မပျက်... စစ်ပုထု လွှဲစုသူ
ထွက်... ဘွဲ့ထွက်... ငြိတော့ ဖွင့်တွ
တစ်စုနဲ့... မှတ်တမ်းစာအုပ်
တစ်အုပ်...

ပိုက်အနက်အိတ်ခြင် စုစည်းထားသော... အထွတ်
နှစ်တွင်ကို လွှဲပြောင်းပေးပါ...

ဒီတွေက
ဘာတွေလဲ... ငါ
ဘာလုပ်လဲ...

၁၃

အောင်ကျွတ်က ထိုင်ကို
 နှိုက်ထုတ်ပြီးမှ... သူ့ချိတ်
 ချောင် ဖြစ်မိပြန်သည်။
 လူတွေက ဘာလော့ဆိုတာနဲ့
 မေးလျှင်... ဘာပဲဖြစ်... ဖြစ်မည်
 နည်း... ကိုကိုဘာ ပြန်လာလျှင်
 ကောင်းမည်... သူ့က ကလေး
 မမည်... လူကြီးမကျ မဟုတ်
 လား... ..

ဟာ... ဖြစ်
 ချင်လေ ဖြစ်ကွာ...
 တစ်ခုခုလည်း မဟုတ်
 ဘဲ... နွဲ့ပေ့လို့ကော
 မာမိဘာပါဘူး...

အထွတ်ထွေမှ... သူ့ဇာတိ
 ဗုဒ္ဓကလေး လိမ္မော်ကိန်း
 ခါးကြား... ထို့ဝှက်၏...

ဒီလောက်ဆို
 လက်ဝဲလေးလောက်
 လောက်ပါတယ်...

ဒါကိုကြိုက်... နှိုက်နေရာမှာပင်... သေသေ
 သာသေ... ဖြစ်ကွာကလေးလေးဖြစ်သည်။
 ဒါကို... ဖြစ်ကွာကလေးလေး... ကလေးနဲ့
 ကာ... ဖြစ်လေ့လာ၏... ..

အိမ်ကပြန်ပေါ် တက်မိသလို
 နှိုး... မေမေ နဲ့တော့...
 အေး... အေး... မှုန်ထုတ်နှိုး...
 လက်ဖက်ရည်ပွဲပွဲကလေး
 များ... သူက... ငိုနေတော့...
 ကိုကို ကို ဆိုး... နှိုး...
 လျှောက်ရသလို... ..

မေ... မေမေ...

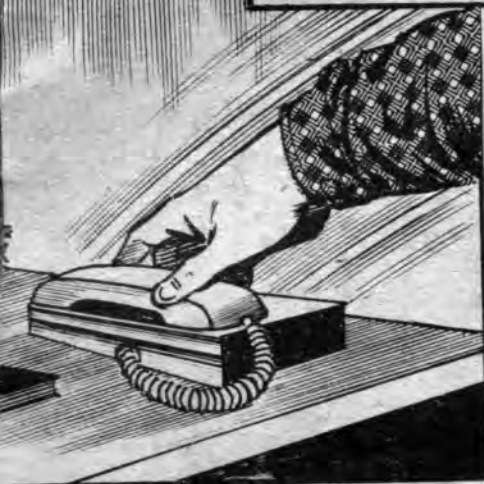
ကို... ကိုကို...
 မေမေ... မေမေ
 ဘာဖြစ်လို့လဲ...

မေ... မေမေ
 မရှိတော့ဘူး ညီညီ...
 အဖေ... အစ်...

သူ နေပြည်တော်ပင် ခိုးတောက်လာ
 သွားသလို... လောကဓာလယ်ပွဲ
 မေမေက... သူ့ကို ညီအစ်ကို... ကို
 တား... ခြေချလေပြီ... ..

မေမေရယ်...
 သား... ဖြစ်လာတဲ့အထိ
 ဘာလို့ မစောင့်ရှောက်လဲ...
 သား... မေမေကို ဆေး...
 ပေး... အဖေ... အစ်...

တယ်လီဖုန်းကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ချလျှက်၏... ဆေးဖြင်းလိပ်ကြောက်
 ဖြာခံခွက်နွတ်ခမ်းဖြင့်... သာသာ တိုက်ခြေလျှက်သည် လက်ကျန် ဝိစင်
 တစ်ငုံစာကို ငှံလျှက်သည်... ...

မကြာမီ ရှေးခန်းသည် ဝှက်လျှက်သော သူ့လက်ဖွံ့ ဖြစ်သည်... မိဂ္ဂုမောင်... က... သတင်းအာဏ်
 အကျ... အခြေချအစွဲ သယ်လာတော့မည်... ဒီအာတွက် သူများများ လှန်ကျသည်တော့
 မဟုတ်ပါ... ကားတစ်စီးနဲ့... လူတစ်ယောက်မျှသာ... သူ့မှာ ဒီလို အာစေးခံမည်
 ပါးလွက်သားတွေ ဝန်းစီ ရှိနေ၏... ... ဒါကလည်း သူ၏ ရွက်ရေ ဖြည့်စွဲသော...
 တောက်ပံ့မျှများကြောင့်သာတည်း... ...

တိုက်ပေါ်တိုက်ဆီမှ... ကားသံ
 ကြားရပြီး မကြာမီ၌...
 မိဂ္ဂုမောင် ဝင်လာ၏... နာရီ
 ကို... ကြည့်လျက်တော့...
 ညဉ့် (၂)နာရီနဲ့... ...

အခြေအနေ
အဟိတရှိလေ...
ကွမ်းမာ...

ကောင်းပါတယ်
အာစီဂျက်ကလေးအတွင်း
ပါတ... ဟိုကောင် ငွေချင်းမဖြီး
တာတော့ ဘယ်မကျဘူး...
ဖြီးတော့... ဒီကောင်ကားထဲက
ဘာပစ္စည်းမှ ကွန်ဂျာ
ဘူး ဆိုတာ...

ဘာကွ...
ဘာပစ္စည်းမှ ကွန်ဂျာ
ဟုတ်လား... ငါ့ကိုယ်တိုင်ထည့်
ပေးဖြီး... ကားပေါ်ရောက်ကလေး
အထိ လေလေချာချာ အနားက
စောင့်ပေးလျှောက်တာကြီး.

ဟုတ်ပါတယ်လေ...
ကျွန်တော်လည်း ဆရာ့နဲ့
အတူ ငှါတာပဲ... အဲဒါကို
မကျေနပ်တာ... အဆိုးဖြစ်ကလေး
ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း ဘာမှ
မတွေ့ဘူး... ကားထဲမှာလည်း
ဘာမှ မရှိဘူး ဆိုတော့...
နားလည်ရမကနေဖြီး...

သူ စဉ်းစားသည့် ရဲက ရွာသွား သက်သေ ထိလွန်စွာ
 ကိုတော့... လက်လွှတ်ခံမည့် မဟုတ်... တစ် သတင်း
 အုပ်စားတာပဲ ထားပြီး အြောမီ အကျိုးဆက်တွေ
 တော့... ရှိကို ရှိလာမည်သာ... အဆီက အညစ်ညစ် တို့
 တစ်ဖွဲ့လုံး အညွန့်ကျိုးသွားဦး ဖြေဖေ့ ဗြိုလဲသွား
 ဖြီသာ... ...

ဘယ်ကြိမ်ကြိမ်
 ဒုပ္ပံဗြီး အှိတော့မို့
 ဖွဲက ဗြိုကဲဗြိတ်... နောက်ဗြိတ်
 ရဲက သူ့အဖွဲ့ကို အကွိုင်
 အတွယ် မရှိဘူးဆိုမင်း
 တော့... ဒီအိတ်ကို အင်းကို
 အနံ့ခံထိုက်ကြာလိမ့်
 ဖတ်...

စိတ်ချပါ ဆရာ...
 ဒါနဲ့ ဆင်မိုးပွင့် ဆီ
 ဆရာ ဖွန်းဆက်ဗြီး
 ဗြိုလာ...!

စွဲပဲ ဆိုပါတော့...
 ညတွင်းခွမ်း သူဆင်းလာ
 မှာပါ... အဟင်း ဖတ်
 ဒုပ္ပံဗြီး အတွက် သူနဲ့အတူ
 ငါအလွမ်းသဟဗြိုရဦး
 မှာပေါ့ကွာ...

အကောင်းဆုံးက
ဆရာ ဆေးရုံကြိုက်
ရောက်နေတာပဲ...

ငါအခုပဲ သွားမှာပါ...
မင်းကို စောင့်နေတာလေ...
မင်းဆီကရတဲ့ အထက်
အပေါ် မူတည်မှုကြီး...မင်း
ကြည့်က သွားရမှာ
မဟုတ်လား...

ဒီအတွက်...
တာမှ မပူနဲ့ဆရာ...
နောက် ကျန်ရက်တဲ့အပေါ်
ဝတ္ထဝ သံသယ မဝင်ဘူး...
အုပ်စိုးရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ အဖြစ်ပဲ
သိထားကြတာပါ... ကဲ...ဆရာ
သွားကြည့်...

အိုကေ...

ဆရာ တပည့်...
ကားပေါ်တက်လို့က
ကြုံဖူး... ဆေးရုံပည့်
သုတို့ ရောက်ချိန်
တွင်... အုပ်စိုး ဆိုတာ
အမှိုက်တစ်ဖက်
သေပြီးစွဲသောသတင်း
ကိုသာ... ကြားလိုက်
ရတယ်... သူ့အဖို့ ခြံ
နေတာ ထိုင်သာရှိမည်
မဟုတ်ပါလား... ...

အရပ်က ငြိမ်းနေပုံပိုသောကြောင့်... အဖေ အဘယ့်အကြောင်း... ငြိမ်းဆုံးသွား
 သည်... သူ့ယုဝားသော လွှဲတစ်ခြားတစ်ချပ်မျှ သုံးစရာ မလိုဘဲ...
 သားရေအိတ်နက်ကြီး၏ ဖက်သက်၍ အစ်ကို့ကို သူ့ခွဲတိုင်မြောမပြ
 ဖြစ်ဘဲ... ကိုကို့က သူ့ကို ကျောင်းဆက်တက်ဖို့လုပ်သည်... ..

ကိုကို့ကို သူ့သနားသည်... ဖေဖေ ဆုံးသည်နှစ်မှာပင်...
 ကျောင်းမှ ထွက်၍... ဖေဖေနှင့် အဝက်... ရွှေပေါင်တန်းက...
 ရုန်းကန်ခဲ့ရရှာသည်... ခု ဖေဖေ မရှိတော့... သူ့တာဝန်က...
 ကိုကို့ ဖုံးပေါ်မှာ လုံးလုံးလျားလျား ရှိချေပြီ... ..

၂၀

ကိုကို့ ဘယ်လို ဆက်ရုန်းမည် သူ မတွေးတတ်...
 သူ့ကို ညီအစ်ကိုအတွက်... ဖေဖေ ဖေဖေတို့ နောက်ဆုံး
 ထားရုံနှင့်သည်က... မြဲနှင့် သုံးပင်အိမ် တဲကလေး
 တစ်လုံးမျှသာ... တချို့က... ဒါကိုရေငြင်း၍... အငိုင်းအနို့
 လှုပ်ငြိ ကိုက်ထွန်းသည်... ကိုကို့က... လုံးဝ လက်မခံ...

ဒီအိမ် ဒီခြံကလေးက...
 ဇေဇေ မေမေ ကိုယ်စားပဲ...
 ဇေဇေ မေမေတို့ ငှါနေသေး...
 တယ်လို့ ကျွန်တော်စိတ်ထဲက...
 ဖြစ်ပေရာနေတယ်... မရှေ့ဦးပါဘူး...
 ဗျာ... ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်...
 ဘယ်လိုစားစား ဖြစ်ပါတယ်...
 ဗုဒ္ဓပြော မရှိပါဘူး...

အေးလေ ခြံရံ
 ငြိမ်းပါပဲကွာ... ပါတို့က...
 မင်းတို့ ညီအစ်ကို ကို အဆင်မပြေ
 မေ့မိသေးပါ... မင်းညီက... ကျောင်း...
 ဆက်နေဦးမှာဆိုတော့... မင်းရဲ့
 စားပွဲတို့ လစာလေးနဲ့... ကာဖီမှာ
 ငြိလို့ပါ...

မကြိုတော့လည်း
 တစ်မျိုးဖြောင့်မှာပါ
 ဗျာ... အိမ်နဲ့ ခြံကတော့
 လုံးဝ မရှေ့ဦးဘူး...
 ဆုံးဖြတ်ထားတယ်...

အိမ် ဒီလို
 လှုပ်ပါလား...

ဘယ်လို
 လှုပ်ရမှာလဲ...

မင်းတို့အိမ်
 တစ်ခြမ်းကို အဆန်းနဲ့ဖြီး
 ငှားလို့ကိုင်ဖြီး စပေါ်ငွေလည်း
 ရမယ်... လစာလည်း ဗုံမှန်
 ရသွားမှာကွ...

ယခုညီအစ်ကိုကိုတော့...
 ကိုကို အတောအတွေ ဗုံ
 ရှားလည်း... သိရှိသေး...

ရှားတဲ့လူက...
ဟွတ်ဟွတ်ငြားငြား
ဆိုရင်...မတိုင်ဘူး...

ကျွန်ုပ်က အိမ်ရှင်
ပဲလော့... မကောင်းရင်
ညှောင်းပေါ့... ငါလူရှားပေး
မယ်... မင်း ဘာမှ...
မလုပ်နဲ့...

အင်းလေ
စမ်းကြည့်ရ
တာပေါ့...

ယဉ်ကျားရင်တွေထဲမှာ... သူ့ကလေးက သားရေအိုက်နက်
ဖြင့်ရှင် လူကြီး၏ သဘာဝကို ကျိတ်၍ စုံစမ်း၏... မောင်
တင်ထားရသလိုပင်... မေးသလိုပင်... တောင်းကျသွားသလိုပင်
လျှင်လျှင် သဘာဝကိုသာရ၏... ရဲ့ရဲ့တင်တင်လည်း မစုံစမ်းရဲ့

သူ့ကျောင်းတွေ
မြန်မြန်၍ သူ
ကျောင်းအစီရမည့်
အစီအစဉ်မှာတော့... သူတို့
အိမ်တစ်ခြမ်းကုန်၍...
အိမ်ရှားလင်မပေးစွဲလွှာ
ဝယ်လို့... တက်လာကြ၏...
ကုမ္ပဏီအလုပ်လုပ်ကြ
သည်... ဆို၏... တော်စား
နေထိုင်ပုံ ကြည့်ရုံဖြင့်...
အဆင်ပြေကြကောင်း
စနစ်မှန်နိုင်သည်... ..

ကိုးကွယ် သူ့ကို ကျောင်းအထိပြီး စပေါ်ငွေရသည့် ငွေဗိုက်ကလေးဖြင့်... မြတ်ကွယ်ထိပ်
 လမ်းဘေးမှာ... လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေး... ကညို၏... သည့်အတွက်... အားတက်ပွင့်လန်း
 နေပုံပညာ... ရသည့်... သုံးလေးလအထိ အားရတဲ့အဆင့်ရပြီ... များမို့နေခဲ့ပြီးမှ... လမ်းဘေး
 ဆိုင်များကို... စည်ပင်သာယာစေ့ ကော်ဖီတီမှ... ဖျက်စီးပေးဖို့အတွက်မှာလော့... ...

ပြေးအောင်ကွာ...
 နို့ဆီဖြို လက်ဖက်အောက်
 ဖြိုတွေက... ဆက်လုပ်နေရအောင်
 ဖေါက်ဖြန်ကုန်နဲ့... ခြေကုန်
 ရှင်းစရာမလှီဘူး... စွဲမိတော့
 အာနွန်ရှင်းရတော့မှာ...

ကိုးကွယ်မှာ
 ဖြိုကဆံမရှိတော့
 ဘူးလား...

ခြေကုန်တွေ အာနွန်
 ဆပ်ရေဖြင့် ရှိသမျှ ကုန်ပြီး ညိုညို
 ကုန်တာက... စားဖွဲ့တဲ့ ခွဲကို
 ဒါပဲလို့က ဖန်ကုန်တို့ပဲ... နေရ...
 တစ်နေရာလောက်... ရှာလို့ရအောင်
 ကောင်းသာကွာ... ပြီး... ရှာလို့
 ရတော့လည်း...

စွဲမိ မှိုင်တား
 နေရာမှာ တစ်ခါ ဒုက္ခ
 တွေဦးမှာ... မှိုင်တားအစား
 ငှားဖို့ကလည်း... မှိုင်လဲအစား
 စပေါ်က... နည်းတာ...
 မဟုတ်ဘူးကွ...

JR

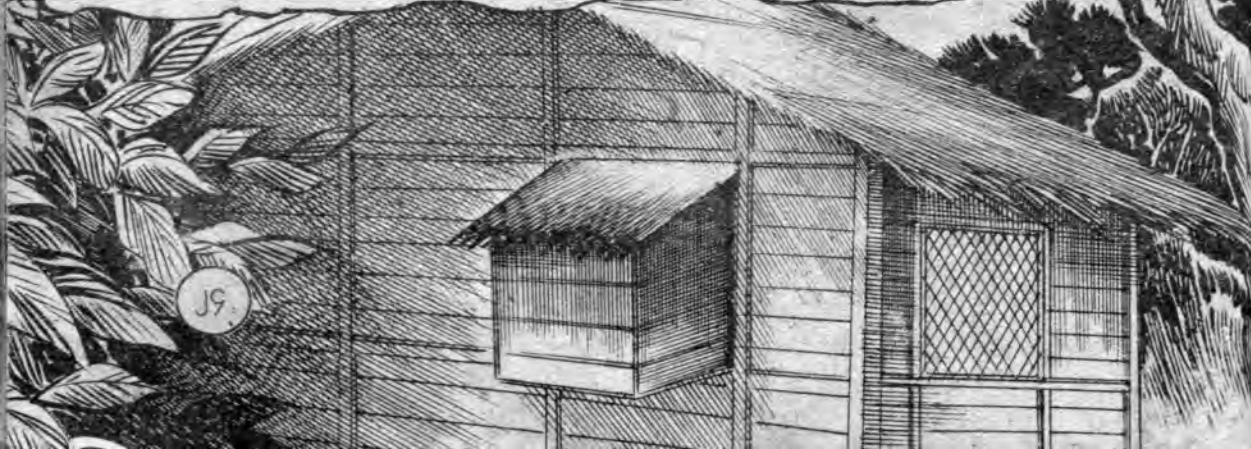
ဆွိဉ်း ဩယနာဖြင့်...ဆင်းစီးဆေးညှိလှမှာပင်... အိမ်ငှား
 လမ်းပေးတို့လည်း တာပင်လှိုင်ဩယနာကြောင့်မဆို...
 မပေးက အိမ်မှ ဆင်း ဥစ္စာသင်္ကြံ... ကျွန်ုပ်သောလက်က...

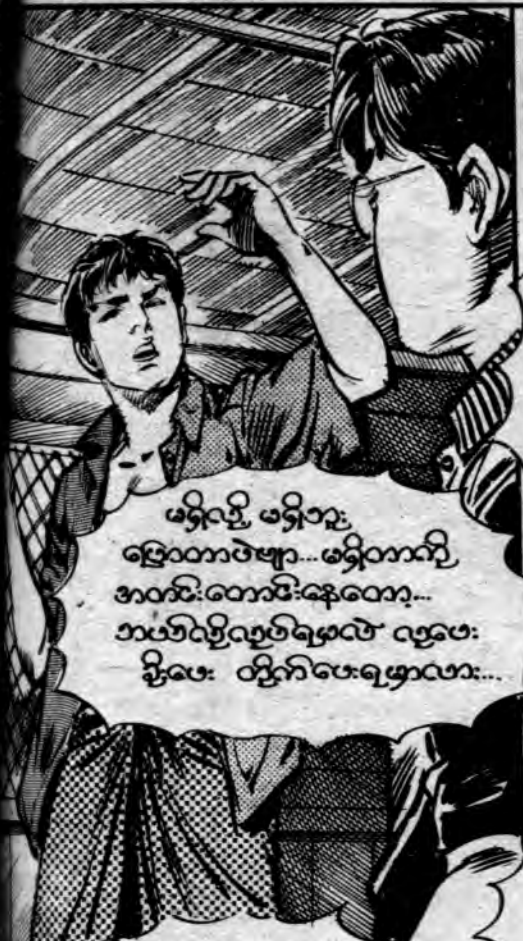
အစ်ကို အဆိုး
 ငြိန်အပ်တော့မယ်ကွာ...
 ညိုတို့ စပေါ်ငြိန်ပေး နှိပ်
 အောင်... ဥတစ်လင်ကို
 ငြောထားတာ...

ဟွတ်
 ဟွတ်ကဲ...

ကိုကို၏ ဟွတ်ကဲ စကားက... ဖျော့တော့နှစ်လျှလွန်းနေတော့၏... သူညီရက်၏
 နောက်ပိုင်း... ကိုကို တစ်ပေးက... အိမ်ကိုပင် အောင်တော့ဘိ... လေလေပေပေ
 လှစ်နေငြိန်တော့၏... လက်ဖက်ရည်ဆွိဉ်းပွင့် ချဉ်းသော ဟူညို... တွေလည်း...
 စာဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်လှည့်နေတော့၏... ..

ဟော့နီတော့... အိမ်ပြားကို စပေါ် ဖြန့်မေးနဲ့ပဲဟဲ့ အာဇာနည်...
ကိုကိုဟဲ့ အာဇာနည် မဟော့ကိစဉ် မဟော့ကိစဉ်...

မရှိလို့ မရှိဘူး
ဖြောတာပဲဗျာ... မရှိတာကို
အတင်းတောင်းနေတော့...
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ လူပေး
နဲ့ပေး တို့ကိစဉ်ပေးရမှာလား...

မင်းကိုသာဟာ
ဘယ်လိုရှာပေးပေး
တော့ ဖြန့်ရဖို့ အိမ်ကပဲ
အလကား ပေးထားတာ
မဟုတ်ဘူးလို့ စာချုပ်
စာတမ်းနဲ့ ပေးထားတာ...
မရှေ့ပြန်ကတော့တရား
ပွဲမပါ...

လုပ်ရင်လုပ်
လုပ်ဗျာ... ကဲ...
ဟော့ကိစဉ်ပေး
ဘူး...

ဟော့ကောင်... မင်းက
ငါ့အဖွဲ့ရဲ့ ငါ့အဖွဲ့လောက်
ရှိတာ... လူမိုက်စကား
မဖြောနဲ့

ဟော့တော့
ခင်ဗျားကဘာလုပ်
ချင်လဲ...

ကိုကိုညာဉ် နှစ်က
ညစ်စိတ်ဖြင့်...
မထူး... ဇာတ်စဉ်းကာ
လွန်း... နေပြီဦး ...

ကိုကိုညာဉ် ဝေကပါ
ဝေကဗျာ... ဟိုအစ်ကိုကြီး
လည်း... လွန်းတော်...
ဝေကဦး... ပန်ပါတယ်...

သို့သော် အိတ်ကန်စလုံး...
ညစ်နေသူတွေချည်းဦး...

မင်းလောက်က
ဝေက... ပျင်းတယ်...

ပျင်းဖြင့်
စိမ်းကြည့်လေ...

ဟာ...
ဒါကွ... က

သူတစ်ဖြန့် ကိုတစ်ဖြန့် ထိုးက ကြိတ်က ကြိတ်က နှိတ်က နှိတ်ကဖြင့်... ကိုကိုမှာ... အထိ
နော့ခေတ်လည်း... အိတ်ပေး... ကြိတ်က ဘေး... ချဲ့... လိုက်... ရှေ့က... အိတ်...
... ..

အမှုက သူတို့ နှိုင်း၍ မရှိ... ခေါင်းက ခက်ရာကို ငါးချက်
ချွတ်ပေးရမည်... ဘယ်ဘက်လက် ကျိုးသွားသေး...
အိမ်ပြားက... ရှေ့နေရှေ့ရပ်ပစ် ပွားလာ... တရားစွဲခြင်းမရှိ
တို့ကို အချွတ်ထံ ရောက်ရမည်... ခေါင်းက လက်ကို စိတ်ဆိုး
ဆင်းသွားသေး မဟားက... ယခုလောက် လမ်းခွေးဖြန့်
ရောက်လာ... သွေးစည်း ဖြန့်ပေးပေးထုတ် ကြည့်... ...

ယူအိတ်တော့...
ဘာလုပ်မိရတော့မှန်း
မယ်... အိမ်နီးငါးချင်း
တို့က... ...

စတော့ကလေး
ဖြန့်ပေးနိုင်မှာတော့...
ရိုက်မှုလောက်ပဲတုန်း
ရမှာ ဖိစွဲအတိုင်းဆို
မင်းအိမ်ကလေးကို
ကျမှာကွ...

လောင်စွာသော ဝေါဟာရ
ကြားရမည်... သူကြွက်သီးမွှေးညှင်း
ထမိန်... ဝက်ဦးတည်း သေး...
အားကိုးမိမိရာ ဖြစ်သေး... ...
ကိုကို ကို သူ ဥပမာကွာမဖြန့်ပေး
တော့...

အချစ်ထဲက...
ကိုကို ကို သွား
တွေပြန်တော့...

အဓိက ပြစ်မှုက
ငြိ... မင်းကလည်း...
ဘယ်လိုအားကိုးလို့မှ
မရ... သက်တာပဲ...
ကျိစနိုး... မြူး... တို့...
ကျိကင်း... နှီး... တို့... ဆီ
သွားကြည့်ပါလား
ကွာ...

သူတို့
မိသားစုနဲ့တောင်
သူတို့ အနွှဲနွှဲပါ
အစ်ကိုရဲ့...

ငြိ...
ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင်
တော့... ကျမှားပဲ...

သူ ကိုကို အတွက်...
နေထိုင်ဆွဲ ဝှက်ဖက်...
ထုတ်ပစ္စည်း ဆွဲဖြတ်
လွှဲကမ်း... ..

ပြစ်ကံဆံက...
ဘယ်လောက်တောင်
လွှဲကမ်းပဲ...

မင်းက
ဘယ်ကရမှာ
မို့လဲ...

ရမှန်ဖြစ်မယ်
ဆိုရင်တော့... ရုတ်
နည်းနဲ့ ရှာရတော့
မှာပေါ့...

ကိုကို မျက်မှောင်ကျုံ့... သာဠာ...
သူ့ကို သက်ကမ်းကမ်း... သာဠာ
ကြည့်ပါလား... ..

၂၈

ပစ္စည်းအားလုံး... လိမ်ခြား
ဖျက်ဆီးခြင်း... ..

ကျွန်တော့်ကို
သူများ အာဇာနည်
ပြုစုဆုံးရှုံးတော့
ရှိတယ်... ကိုကို...

ဟေ့... သူများ
အာဇာနည်တော့ ဟာ
ဘယ်သူလဲ အာဇာနည်
တောင်လဲ...

ကိုကို၏ အဖေကို သူ့ချက်ချင်း ဖြုတ်
ဖမ်းခြင်း... ပစ္စည်းတန်ဖိုးတော်စဉ်းစား
ပေး၏... ..

အာဇာနည်တော့
ဖော်ပြ... သူတို့ သွားလျှင်
ခဏအာဇာနည်... လောလော
ဆယ်... ပြန်သွားလျှင်တော့
ရှောင်ပါ...

ကိုကို
အာဇာနည်
လျှင်တောင်
ရှောင်ပါ...

ကိုကိုသည်
သူတို့ကို
လိမ်ခြားခြင်း
တော့... မေး
သိသော်... ကျား
ထွက်ပေါက်က...
မရှိခြင်း

တစ်ဖက်... လောကီ
ဖြစ်ပါလော့...

၂၉

အင်း...ဖြစ်မယ်
ထင်တာပဲ...

သူတွေတွေဝေဝေ ဖြစ်ပျက်နေတာပဲ... ဒီအိတ်နက်
ကြီး... သူ့လက်ထဲ ရောက်လာတာပဲ...
ဗြဟ္မာနာတွေ ဗိုလှုပ်ချီ... ပြီးစိတ်ဉာဏ်ရသလိုပဲ
ထင်မိတာပဲ... သူတံတေ့ကို မျိုချရဦး...

မင်းဟာက...
ဟာတိမှဟာတိရဲ့လား
ညီညီ... နောက်ထပ်...
ဗြဟ္မာနာတွေ ဘာတွေ
ခွဲမိမှာဆိုရဦးတော့...
ကျားအဖြစ်ခံလို့က်
ရတာမှ ရှင်းပြီး
မယ်...

ဖြစ်ပါတယ်
နောက်မှ ငြိမ်စိုက်
ထည့်ပေးလို့က်
ပေါ့...

သူတွေအတိုင်း
သူ့ခိုရာ ငြိမ်တာပဲ...
ဘာမှရှုမိရမှာမလျှင်ပါ
ဘူး... က အဲဒီ ငြိမ်ဆံ
ရတော့ ဘာဆက်
လုပ်ရမှာပဲ...

အေးလေ... ရှောင်တော့
ကျွန်းမြင်နဲ့ ကျွမ်းကျင်စွာ
ရည်ကွက်ရဲ့မှာ အိမ်ငှားကို စပေါ်
ခွဲမိတောင် ငြိမ်ပေးလို့က်... အချုပ်မှာ
ငြိမ်ပေးပြီး ရောက်လား... လက်မှတ်ထိုးပြီး
နောက် ကျွန်တို့ ပြန်ဆံနဲ့...
ငါ့အတွက် ရှေ့နေတစ်ပေဖက်
ငှားကွာ...

စိတ်ချ...

[နန်းဒါရီ (၁၅)ခုရက်နေ့]

ခင်မိုးမြင့်နှင့် တွေ့သည် ခရီး ပြန်ထွက်မည့်
အစီစဉ်ကို သဘောကျပုံ မပြ ခရီးစဉ်၏
အကြောင်း မေးသည်... အတိအကျ မဖြေခဲ
အလှည့်၏စွ တစ်ခုဟူသော သာမန်ကံ လျှင်ကံ
ဖြောင့်ဖြစ်သည်... သည်ကနေအထိ ကိုယ်ကို
သူမက ယောင်အောက်သယ်ဟူသော ထင်ထားပုံ
ရှုသော်လည်း... အပြစ်ဖြစ်စကား မဆိုပါ...

[နန်းဒါရီလ (၁၅)ခုရက်နေ့]

ဌေးလွှင့်က ခရီးစဉ်အကြောင်း
ဖြိုးဆက်မေးသည်... ကိုယ်ရှင်းပြတော့
မိတ်ပါဝင်စားပါနဲ့ ပြသည်...
ခရီးစဉ်အတွက် ငွေတစ်သိန်း ပိုလေးမည်
ဆို၏... ကိုယ်အပို့ ဈေးလမ်းချက်ကောင်းခြင်း
လမ်းလက်လာမိ... ကိုယ်အည်စုတော်
အားတက်ကြစေမည်...
...
...

[နန်းဒါရီလ (၁၀)ခုရက်နေ့]

ခရီးစဉ် စတင်သည် ခင်မိုးမြင့်က
ဌေးလွှင့်ပါ... သူ့ကံကို လျှောက်ပို့ခဲ့သည်
ဌေးလွှင့်ကို ခင်မိုးမြင့်က ငွေတစ်သိန်း
ထုတ်ပေးသည်အတွက် အပြစ်ဝင်သည်
ဌေးလွှင့်က အပြုံးမပျက်... ခင်မိုးမြင့်နှင့်
ပတ်သက်၍... ဌေးလွှင့်ကို နားလည်
သက်သည်... ကိုယ်နဲ့ ခင်မိုးမြင့်ကြား
တစ်ခုခု အဟန့်အတား ဖြစ်စေချင်
သည်လား... သူ့ငွေတစ်သိန်း
ထုတ်ပေးသည်ကိုစွဲ၍ သယ်အား
ခင်မိုးမြင့်ကို ဖွင့်ဖြောင့်ဖြစ်သည်

[နေ့နံပါတ် (၃၁) ရက်နေ့]
 မိုးမေ့ကို ရောက်ကြသည်... မေ့စား နမူနာများ
 ရှာဖွေ တူးဖော်ကြသည်... ယာယီတံများ ထိုးကြ၏...
 အားလုံးတက်ကြွနေကြသည်... သေချာလျှင် နိုင်ငံတော်ကို
 တရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့် လိုင်စင် ယူပို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်...
 မေ့စားဝင်း ဂွေနှင့် အခြား စိတ်သတ္တု ပါဝင်မှု ရှာဖွေ နှိမ်နင်းများ
 တစ်ဖက်အတွင်း အတိအကျ တွက်ချက်နိုင်လျှင် ဂွေကြော့ကို
 ဆန့်ခွင့် နိုင်မည် ဖြစ်သည်... ဂွေလိုသည်...
 ဂွေလျှင်ကိုလည်း အားကိုးလို့ မဖြစ်တော့... ..

မှတ်တမ်းတင်အပ်လို့
 မိလိက်၏... ..

ဖြင့် တွဲများကို... သူ လှန်ပေးအဖြစ်
 တော... မြေပုံများ... ရှုမိထွေးသော
 အမှတ်လက္ခဏာများကိုလည်းကောင်း
 ဘာသာဗေဒအရ... တွက်ချက်ထား
 သော... အကွေ့ကိန်း ဂဏန်း များကို
 တွေ့ရသည်... ..

သည် သားရေအိတ်နက်
 ကြီးသည်... သတ္တုသိုက်
 ကြီး... တစ်ခုနှင့်... လုံးဝ
 ဆက်နွယ်၍... အရေးပါ
 သော... သော့ချက်ဖြစ်
 ကြောင်း... ရွက်စုင်း...
 နားလည်ပိုင်က၏...

ဖွန်းနံပါတ် တမျှကို သူလူ့ယူပိုင်ကသည်... အမိက...
 ရှေးဂွေ့ဆိုသော အမည်နှင့်... ဆီးမြို့ပွင့် ဆိုသော...
 အမည်များ ဖြစ်သည်... ..

မှတ်တမ်းကိုတော့
ဖြည်းဖြည်းချင်းမှဖတ်
ဖတ်ရမယ်...

မှတ်တမ်းထဲမှာ... အကြောင်းအရာ အပို... ကားတိုက်မှု
အထူးတို့က်... သေဆုတ်ခွင့် ပြီးအုပ်စိုးက အခုအား သားရေ
အိတ်နုကကြီးကို ယူဆိုးကား... အဖမ်း ဖြစ်ရာမှ... အဖြန့်
ရှေးပြေးစဉ်... သာဠာတို့... စာကမ်းအလေ့အကျင့်...
ဆက်စပ် စဉ်းစားရဦး အိတ်ပေါက် ခွင့်တော့... ...

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျိန်နူးမြင် နှင့် ကျိန်ပင်ချိုတို့ အကူအညီဖြင့်...
ရေခဲကုန်ရုံး၌ပင် အိမ်ပြားအစပေါ်ငွေကို ဖြန့်လေ့ပြု အမီးလျှိုက်၏...
ကိုကိုအတွက် တစ်ပတ်လျော့သွားသော် လည်း သူ့ပေါင်းပေါ်မှာတော့...
ကာနီကြီးတစ်ခု ဖိလားတော့၏...

ငါမဖွင့်ဘဲ...
သုတစ်ပါးငွေကို အလွတ်
သုံးစား လွတ်မိတာမျိုး
မဖြစ်အောင်တော့ ငါ
ကြိုးစားရမယ်...

ပြီးအုပ်စိုး...လူ
လောကမှာ ရှိမရှိ
ဆိုတာ အသိက စွဲမိ
ရမယ်... ဖြီးတော့... သတ္တု
တိုက်တွေအကြောင်း
ငါလေ့လာရမယ်...

တွေ့ကြုံ ကိစ္စအရ...
 မြေလည်၍ သွား ခေတ်လည်ပြီး
 မြိုက်မူကြောင်း တရားရုံးမှ
 ထောင်ဒဏ် (၆) လချမှတ်
 လိုက်သောအခါ... ညီညီ
 အတွက် သူ့သေကာဖြစ်ရ
 တော့၏... ညီညီက... သူ
 သေကာကို မြင်ခဲ့ဖူးလို့...
 သူ စိတ်ပက်သာနေစေရန်...

ဘာမှ မပုန်
 ကြိုက်... ညီညီအတွက်
 စားဖို့ သေကာနဲ့လောက်
 တော့... ကိုယ်သာသာ
 ရှာနိုင်ပါတယ်...

မဟုတ်သေးဘူး
 ညီညီ... ဟိုတွေကိစ္စ
 ကရော့-

ဒီအတွက် အချိန်
 ရှိပါသေးတယ် ကိုကို
 ရယ်... ကိုကိုသာ အထဲမှာ
 အဆင်ပြေအောင်နေဖို့
 ကြိုးစားပါ။

သူ မျက်ရည် လည်ရသည်... အဖေ စဉ်းချုပ်... နှစ်လည်သေး...
 ဖရဲဖရဲ ဖြစ်နေသော ဘဝနှင့်... သူ၏ပေါလျော့ လွှဲဖွားမှုများအတွက်...
 အကြီးအကျယ်

ထောင်စဉ်သော ပေါဟာရ၏... အနှစ်သာရတို့...
 သူ့အာဝဉ္ဇ... ပထမဦးစွာ အကြိမ်... တို့ ထိခံစားရသူဖြစ်...
 ထောင်ကျ အားလုံးတွေ၏ မျက်နှာတွေကို... သူ
 ကြည့်မိသည်... ဦးစွာ ဖိုကျနေသော... သူ
 မျက်နှာနှင့် မတူကြပါချေ... ...

ဦးစွာတွေကို
 ဖြစ်ဆင်ခြင်မှု မရှိတော့တာ
 ဖဲ... မဖြစ်သေးတာကို... ကြိုတင်
 ဖြစ်ဆင်ခြင်ဖို့သာ ဖြစ်နိုင်တာမျိုးက...
 တကယ်တော့... ဒီလည်း... ဝမ်းမပျက်
 တစ်လှည့်က စကား မဟုတ်ပါဘူး... ဘာ
 တစ်လျှောက်လုံးမှာ မဖြစ်နိုင်တဲ့
 ကြိုတင် ဖြစ်ဆင်ခြင် မရတဲ့
 ကံကြမ္မာတွေကလည်း

ဒီလူကြီး၏ စကားကို သူ စိတ်ဝင်စားသွားသည်...
 မျက်နှာတစ်ဖက်တွင် အကြည်တို့ ကန့်လှသော
 လောလောလက်လက် အနာဂတ်ကြီးကို တွေ့ရ၏

လက်တစ်ဖက်က
 ကောက်လှေး၍
 လက်ချောင်းများထိ
 စွဲအောင် မရှိတော့

၃၆

အထစ်အငိုက်
 ချောင်းဖြိုး ဝင်ဖောက်တာ
 မှီသေးတာပဲ...

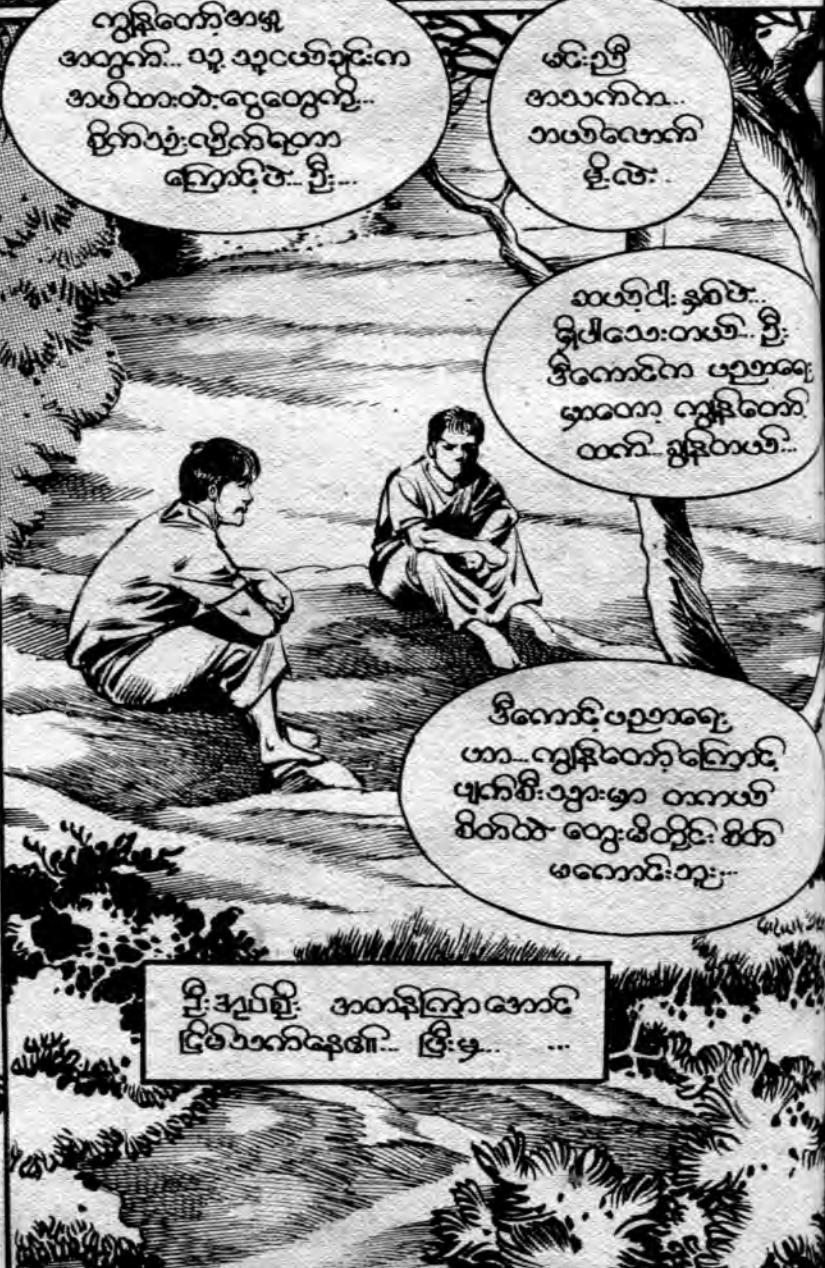
ပြီးအတွက်
 (၇)နှစ်က...အရေးကြီး
 ချစ်မှ ကြီးမား...ကျွန်တော်
 အတွက်...ခြောက်လက...
 ကျွန်တော်ကဲ့ပဲ မှီခိုအားထား
 နေရတဲ့...ညီလေးချဲ့ ပညာ
 ရေးကော...စားထာနေရေ
 ကိုပါ ဖမ်းဖို့ ဖြစ်သွားနိုင်
 တာ... ဟိုပြီးစိုးရိမ်ရ
 တာက...

ကျွန်တော်အဖေ
 အတွက်... ဝခု သူငယ်ခွင်းက
 အဖ်ထားတဲ့...တွေတွေကို...
 စွဲကပ်ပဲ့...လျှိုက်ရတာ
 ကြောင့်ပဲ... ပြီး...

မင်းညီ
 အသက်က...
 ဘယ်လောက်
 နှီးလဲ...

စပတ်ပါး နှစ်ပဲ...
 မှီပါသေးတယ်... ပြီး
 ဒီကောင်က ပညာရေး
 မှာကော ကျွန်တော်
 ထက်... ပိုနိုင်တယ်...

ဒီကောင်ပညာရေး
 မှာ... ကျွန်တော်ကြောင့်
 ပျက်စီးသွားမှာ တကယ်
 စိတ်ထဲ... တွေ့မိတိုင်း စိတ်
 မကောင်းဘူး...

ပြီးအညှစ်... အတန်ကြာအောင်
 ပြောဖက်နေ၏... ငြိမ်း... ...

မင်းဥဉ်စိုတော့...
မင်းနဲ့ မျက်နှာပေါက်ချင်း
ဆင်းမှာပေါ်နေရင်... သူ့
နာမည်ကကော...

စိုင်းပေါဒါ တဲ့... ဦး
ဦးကပ်ကပ်ချင်း မျက်နှာ
ပေါက်ချင်း မဆင်ဘဲနေပါ
မလား ဦးပုပု... အဲဒီကောင်
က... ကျွန်တော်ထက်ဦးချော
ဦးမြူတယ်လေ...

မင်းထက်
ဦးချောတယ်ဆိုတော့
တစ်ခါလောက်တွေ
ကြည့်ချင်ပါသေး
တယ်ကွာ...

သူ ထောင်ဝင်စာ
လာတွေ ခွင့်ရင်တော့
ဦးတွေ ခွင့်ရမှာပါ...

ငါနောက်
လဆန်းမှာရောက်
စမ်းနဲ့ သွားတော့
မှာ...

ရောက်
ဟွက်လား...

ဟွက်တယ် ကောင်လေး
ငါက သူမိမိပေမဲ ဘာသာနဲ့ ဘွဲ့
ယူထားတာဆိုတော့ တက်သမည်
ပညာ အနေအထားမှာတော့ ကျရာ
နေရာမှာ ကျရာတာဝန်တော့... ထမီး
ရမှာပေါ့ကွာ... ဖြစ်မှုကြောင့် မျှားနဲ့
ဆပ်ဆိုတာ မင်းလည်း သိတာပဲ...
ကဲ... ကောင်လေး... အိပ်တော့...
လောကြာ ငါဒါလာရင်...
အကြိမ်အဖော်ပဲနေရ
ဦးမယ်...

လယ်ချင်းချင်း၌ ကျိစားမြင်တို့က... အပတ်တိုင်း သွားတွေ့သလို ကိုကို သူ့အပေါ်
 သော အလှူကို သိရ၍... စိတ်ထိခိုက်ရခြင်းသည်... သည်ထက်တော့ ဘာမျှအတတ်
 ခြင်း... စိတ်ချင်တော့ အကျ... သူတို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်အတွက်... တစ်နေ့တော့...
 သောအကြောင်းဖြူးသော... ဘဝတစ်ခု ရှိလာရမည်ဟု ဖျော်လင့်ထားဆီ... ...

ကျောင်းတွင်း သစ်သီးစာများကို
 ချိုးဖွဲ့ချက် မရှိ... ငြိမ်းစားသောကျင့်
 ခြင်းမှတ်... ကျောင်းစာကြည့်တိုက်
 သို့... အားလပ်ရက်တိုင်း ထိုင်ကာ...
 သတ္တဝါတို့၏အာရုံကြောင်း ရှာဖွေ
 လေ့လာခြင်း... မှတ်တမ်းမှတ်စု
 လွတ်ခြင်းများကိုလည်း မပျက်
 လွှတ်ဘဲ... ...

ကြားတော့... စာကြည့်တိုက်က တာဝန်ပုံ
ဆရာဦးအောင်မင်းကပေး... ရရှိနိုင်မိ
လာတာ... ..

မေးစဉ်ပေါ့က...
Metallurgy နဲ့ Geology ပျက်
တော်တော် စိတ်ဝင်... ကမ္ဘာ
နဲ့... တွာပေါ့...

ပြော...
ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ
အဖမ်း... ဖမ်း...

အေး တို့လို့...
ရေမြေတောကောင်အဖွဲ့က
ကျယ်ဝန်းပြီး Natural
Resources အဖွဲ့က အဖွဲ့အစည်း
ကြွယ်ဝတဲ့... နိုင်ငံတွေမှာ တကယ်တော့
အဖွဲ့အစည်း ပညာရှင်တွေ ဘာမိမိ
ပညာရှင်တွေ အများကြီး လိုအပ်တာ
ပေါ့ကွာ... တို့ နိုင်ငံမှာ အဖွဲ့အစည်း
တွေဟာ... ရှာလို့ မရဘူး နိုင်
အောင်ပဲကွ...

ကမ္ဘာ့ရွှေကြောကြီးကဆိုရင်...
တို့နိုင်ငံ ကချင်ပြည်နယ် အနောက်ဘက်...
ဟူးကောင်းတောင်ကြားကနေ ဖြတ်ပြီး...
ဧရာဝတီနဲ့ ချင်းတို့ပေါင်းစပ်တစ်လျှောက်...
တစ်ဆင့် ချင်းရိုးမကို ကျော်ပြီး အိန္ဒိယ
အဖွဲ့အစည်းကို ဖြတ်ဆင်း သွားတာပဲ..

၄၂

ကမ္ဘာ့ရွှေကြောဆိုသည်
နှင့်... သူ့အလိုလို...
နားရွက် နှစ်ဘက်စလုံး
ထောင်တောင် နားရွက်
မိမိ... ဆရာတောင်းဆုံး
သည့်နှင့်... ..

ဒီဖြင့် ရွှေသတ္တုပိုက်
တွေက... အဲဒီ ပတ်ဝန်းကျင်
မှာ ရှိမှာပေါ့နော်...ဆရာ...

သုခိတီဝင်စား သွားသည့်...
သူ့အဖန်တက်ကယ် စိတ်
ဝင်စားမှန်း သိတော့
ဆရာ့က ပြီ၍ လော့ဒ်အား
ရှိလာတာ... ..

သေချာတာပေါ့ကွာ...
အာထက်ချင်းတွင်း အောက်ချင်းတွင်း
ရွှေသတ္တု ကျွဲပြုပြန်ပစ်ကာ နန်းစီအောင်
တစ်ပြိုင်က... မှူးချောင်း မတ်ချောင်း ခန္တီး ဖားကန်
လုံးစင်း... တောမောက်ချိုတဲ့... ဒေသတွေနဲ့... ကောလင်း
ထိုးပျံ သပိတ်ကျင်း ဖျဉ်းမနား ရွှေတောင်
ဒေသတွေမှာပါ... ရွှေသတ္တုတွေ ရှိနေတာပဲ...
နောက်ထပ် ရွှေသတ္တုတွေကိုလည်း... ပညာရှင်
တွေ... စီးဖွားရေးသားတွေက... တို့နှိုင်းထဲမှာ
ကျားကုတ်ကျားခဲ ရှာနေကြတုန်းပဲ...

ရွှေသတ္တု ကျောင်းသားဘဝကပေါ့... Laboratory Testings. ဓါတ်ခွဲခန်း စမ်းသပ်ခြင်းအတွက်...
မြေစမ်းခြင်း Soil and Rock Testings ခေါ်တဲ့ မြေသားနဲ့... ကျောက်နဲ့မူနာစမ်းသပ်စစ်ဆေး
တွေ လုပ်ကြရတာပေါ့... ကိုယ်ကျတဲ့ ဒေသတွေ သဘာဝမြေနဲ့ ကျောက်သားတွေကို နမူနာတွေ
တစ်ထုတ် ဖျက်ကြပြီး... ဓါတ်ခွဲခန်းမှာ စမ်းသပ်ကြ အဲဒီနောက်မှာ တိကျတဲ့ မြေသားနဲ့... ကျောက်
နမူနာအား ဖော်ပြချက်တွေနဲ့ အတူ တင်ပြကြရတာပေါ့... ဆရာနဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်စုကျတဲ့
ဒေသကတော့ စန္ဒြားမြစ်ဆိုတဲ့ ဒေသပဲ... ဒီဒေသဟာ... တို့နှိုင်းထဲမှာပဲရှိပြီး သတ္တုပိုက်တွေထဲမှာ...

ဖော်ပြဖန်တီးတဲ့ သာမည
ဒေသကလေး ဆိုပါတော့...
ဆရာ့ကို အုပ်စုခေါင်းစေတင်
က... ကျွဲအုပ်စု ဆိုတာပဲ
လေ...

ဟု...
ကျွဲအုပ်စု
ဟုတ်လား...

သူ့အဖွဲ့နဲ့ပင် အံ့ဩတုန့်သွယ် သွားရတော့မယ့်...

မင်းက
သိလို့လား

ကြား...
ကြားဖူးသလိုရှိ
လို့ပါ ဆရာ...

အင်း...မင်းကြားဖူး
ချင်...ကြားဖူးမှာပေါ့...
ဟိုတလောက်...ကား
အဲဒါနဲ့ပင် ဒီဒီ ဖြစ်ပြီး...
လူတွေအဖွဲ့နဲ့တောင်ကျသွား
တုံး...အတင်း...မှမ်းဂျာနယ်
ထဲမှာတောင် ပါခဲ့သေး
တာလေ....

တကယ် ဒီအဖွဲ့ပေါ့.ကောင်းတဲ့
ကိစ္စပဲကွာ... ဒီလူကတကယ်
Geologists တစ်ယောက်ကွ...
တို့အုပ်စုထဲမှာ အတုကိစ္စစုံနဲ့...
စိတ်ကူးအယဉ်စုံ ခံယူချက်
အဖြစ်ပဲပွဲ သူတစ်ယောက်ပဲ...

ငါတို့တွေက သိပ်မထင်မရှား နေရာမျိုးလည်း
ဖြစ်...စာမေးဖွဲ့ အထောက်အကူ ဖြစ်ရှင်လောက်ပဲ
ရရှိမှန်းတာလည်း ဖြစ်တာကြောင့်... သိပ်
အပင်ဖန် မခံကြတာ... အလွန် ဖြစ်ရှင်လောက်
ရှာဖွေကြတယ်လေ...

ကိုအုပ်စိုးနဲ့ ဒါနိုး ကျော်စိုးတို့ကတော့... တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုတက်ကြွပြီး စန္ဒာကုန်ကြီးနဲ့
 အထွင်းပိုင်းအထိ စွန့်စွန့်စားစားကို ဝင်ဆွေနှောက်ကြတယ်... တစ်နေ့မှာတော့ တို့ကို...
 ကိုအုပ်စိုးက ခေါ်ပြီး... ခြေဖမ်းနဲ့ ကျောက်နုနုနာတချို့ကို ခြတမည်...

ကြည့်စမ်း
 ဒီအေးလှကို ခေါ်တို့
 စိတ်ဝင်စားမယ်လို့လို့
 ခြတာ...

ကျွန်းကလေးပဲ... ပိုင်းကြည့် အကဲဖြတ်ကြတာပေါ့...
 ရွေးဖူးပါလို့ မူရာနဲ့နဲ့ အထက်အပတ်ရှိတဲ့
 ခြေဖမ်းပဲဆိုတာ သိကြတယ်... ဒါပေမယ့်...

ကိုအုပ်စိုးကလည်း
 များ... ဒီလိုခြေဖမ်းတွေက...
 နေရာ အထက် များ များ မှား...
 မကြာခင်က တွေ့ရောက်တာပဲ...
 တာမယ်တမ်းကျ ဘာမှအလွတ်
 မဖြစ်ဘူး... ငွေပဲ...
 ဖျောက်ပျားတာပဲ
 မဟုတ်လား...

ဟုတ်တယ်...
 ကျွန်အောင်မင်း... ကဲ
 ဒီခြေဖမ်းနုနုနာကို ထပ်
 ကြည့်ပြီး ဒါက ပထမ
 ခြေဖမ်းနဲ့ လေးမိုင်ကြာတဲ့
 ရောင်းအနီးက...
 ခြေဖမ်းပဲ...

နတ်ယ ခြေသာ: နမူနာမှာလည်း ရွှေပုံစံဖြင့်
ရည်ညွှန်း: အတန်အတင့် တွေ့ရ၏... ..

ဘာလဲ အဖို့နေရာ
မှာ ရွှေကြော့ရှိမယ်လို့
ခင်ဗျား ပုဂံဆရာလား...
ကျွန်ုပ်တို့ လွှဲမနေစမ်းပါနဲ့
ဗျာ... တကယ်တော့ ရွှေထွက်တဲ့
စန္ဒကုဋိုင် ပတ်ဝန်းကျင်က
လူတွေ... တောထဲက ဆထွက်
ချောင်းထဲက မတက်...
ဖြစ်နေကြမှာပေါ့...

တချို့က ဒီလို ခြေဆီ ဝေဖန်ကြတော့... ကျွန်ုပ်တို့တို့ ဘာမှ ဆက်မမြောတော့ဘူး...
နောက်တစ်နေရာ သူတို့ ချောင်းများ နတ်တောင်ကို တက်ဖို့ ဒေသခံ လမ်းခြေတွေကို
ခေါ်တော့...

ဟာ... ဆရာလေးတို့
နတ်တောင်တောမတက်
ကြပါနဲ့... အန္တရာယ်ရှိကြီး
ပါတယ်... ဒီက မှုတ်တွေ
တောဆီး... တက်ကြွတာ
မဟုတ်ဘူး...

ဘာဖြစ်လျှင်လဲ
အန္တရာယ်ရှိတာက
ဘာလဲ...

ဆရာလေးတို့က
ပျံ့နှံ့တက်တွေဆိုတော့
ပျံ့နှံ့ဖွယ် ပျံ့မယ်... ကျွန်တော်
တို့... ဘူး... တွေလက်ထက်
ကတည်းက... အခြေအတင်ရှိ
တာ... ဘိုက်နယ်ခြေတံ...
အင်မတန် ခြေညှိမီးတာ...
အမှားအယွင်းတစ်ခုခု
ဖြစ်တာနဲ့...

သေချာပေ
မသေရှင် ရှုကာ
ဇတ်...

ကယ်လို့ဖြစ်
 ချိတ် ချိတ်ဆီက
 ...ကယ်လို့ကလဲ
 ပြီး...
 ...

က...ဆရာလေးတို့ကလည်း
 ချိတ်ဆီက... ဥစ္စာစား
 ချိတ်ပေါ်မှာ... ခြောက်တွေ...
 ချိတ်ဆီကတို့လေ... နောက်
 မှာကလေးမဟုတ်... အချိန်မတူပေ
 မြတ်စွာဘုရား ဘာသာ
 အထွက်က... ဟိုးရှေးရှေး
 တွန်းက... ကျွန်ုပ်တို့
 ဒေသက လူတွေ ဖမ်း
 ဆင်းရဲကြတာကို...
 ...

ချိတ်ဆီက ဘာသာလို့
 ချိတ် ချောင်းများ
 ကပ်ချိတ်မှာ ရွှေပန်းရွှေစ
 တွေကောင်း... ဂျပန်စား
 တို့လေ... နောက်ဆုံး ဂျပန်
 သိတာ... ဒုက္ခကပ်ငါ
 လောဘာတွေ ကပ်ပြီး
 နှစ်ကောင်းကြီးပါ ခြံကြ
 ခြံကြတာ... ချိတ်ဆီက
 အများကထွက်ပြီး...
 ...

ချိတ်ဆီကတွေကို
 ကျားတွေ ကပ်တွေ
 နေဆင်းပြီး တွက်တာ
 သေတို့လူ သေကြ
 ဒုက္ခက ခြံတို့လူတွေ
 ခြံကြရုံမကဘူး
 ချောင်းများမှာလည်း
 ရွှေတို့ ရွှေ မဖြောင့်
 သိမ့်တောင် အရောင်
 ခြောက်ခြောက် မထွက်
 တောဘူး... ဒါပေါ့
 ကျွန်ုပ်တို့တွန်းက... ခြံတို့
 အဆီအနှစ် ရှိသကောင်
 လူတွေ လောဘာမက်
 ထုမြောက် ကွယ်ခဲ့ရ
 တာလေ...
 ...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်များ
ဆီမီတီ... ကျွန်တော်တို့ကို
ဦးပေး... မှီကပ်ဖို့ပေးဆို့
ပေးပါဖယ်... နတ်တောင်ကို
ဖောက်ခွင့်တောင် ရှောင်ဖျား
လောက်ဆို့တဲ့ တော်ပါဦး...

ဒေသပဲအားကြီးက... ဘုကြားထိ မီးထားပေးလောက်...
ဖြောင့်တော့မှ... ကျိအုပ်စွဲအဖို့ ဗိုချွဲခိုးကြားလာဖို့
အားပေး အမေ့ မရကမ တောင်ထိုးတော့မှ... လမ်းဖြ
ကြီးက လက်ခံပေးဖယ်...

အာဇာနည်အဖို့
အာနုအာထိုတော့... အဖွား
အဖွား... မရှိကြစေနဲ့...
ဆရာတော်တို့...

ဒီလိုနဲ့ နတ်တောင် ရှောင်ဖျားကို လှိုက်မဟုတ်လှတော့ ခေါ်တော့...
ကျိအုပ်စွဲ... ဘုန်းကျိစွဲနဲ့... ကျောင်းအားအားလုံး ငါးပေးကပ်ပဲ
ထွက်လာဖယ်...

ဝမ်းထွက်ကြပြီး
 ဆောက်တစ်နေ
 ဖုံးချုပ်စေမှာ
 ကျောင်းအား
 ဝှံ့ပေးတက်နိုး...
 လမ်းပြ
 တစ်ပေးတက်
 စမ်းကို ပြန်
 ရွှေ့ကလာတယ်။

ဂျီဒူပျံစူးကတော
 တကယ့်ပုလဲ... ဘယ်သူ
 စိတ်မချင်ကျကျ သူ့ကရှေ့ဆုံးက
 အားထိုးတိုးနေတော့တာပဲ...
 လမ်းပြကြီးကောင်း... သူ့ကို
 အားနာပြီး ဆောက်မတွန်းရဲ
 တော့ဘူး...

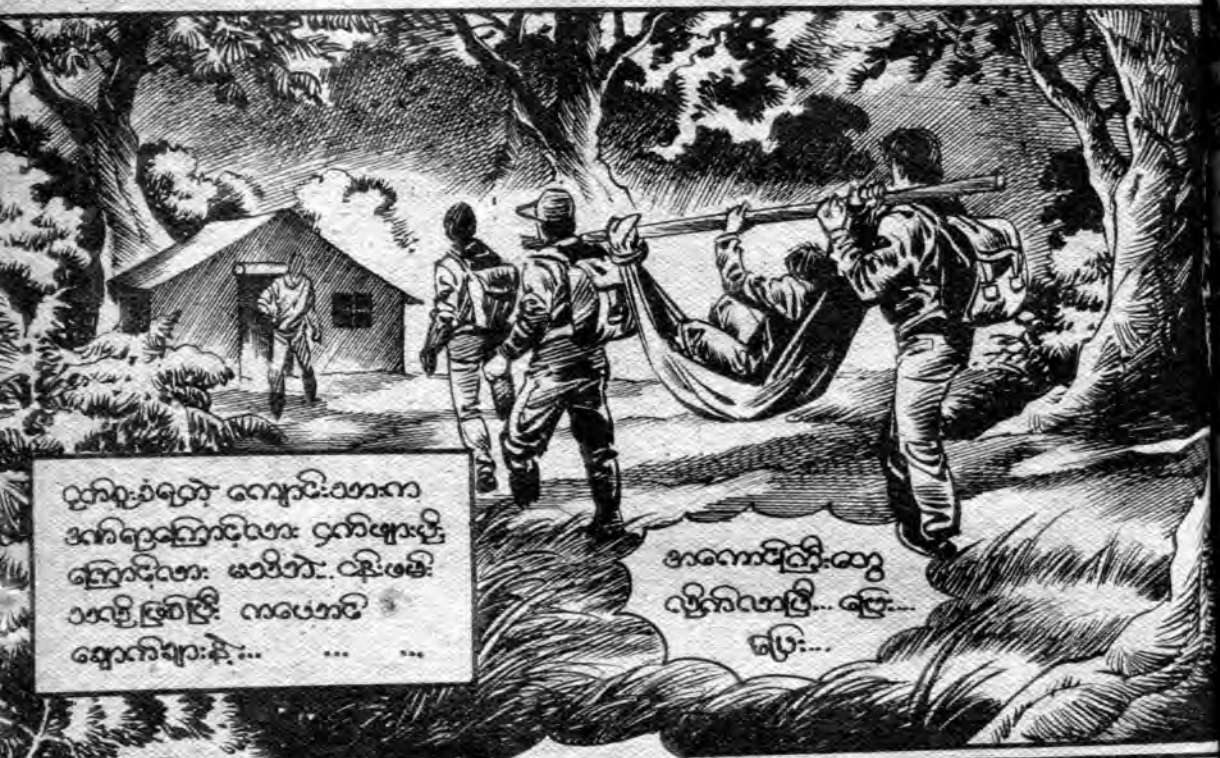
ကျားခြေရာကြီးတွေ
 လက်ဝဲခြေရာကြီးတွေ... နဲ့ဒွါးတာ
 ကြီးတွေ မဟာဘုရားဖျိုး လမ်းကလည်း
 ကြမ်းတမ်းလား မမေးနဲ့... ရှေ့လှမ်း
 ဆိုးလေပဲ... မသိနိုင်တော့တဲ့အဆုံး
 ပြန်လမ်းလာကြရတာ...

မိန့်ကူးခြံငှါကို
 အထက ဒီလောက်တော
 ဘာပဲ နက်မယ်ခေါ်ငယ်
 မယ်စီအား အတွင်းပိုင်း
 ကျလေ နက်လေ...
 ခေါ်ငယ်ပဲ...

ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်
 စိုင့်ရှေ့ကိုတစ်လှမ်း
 တိုးဖို့ စွက်လှိုက်ရှေ့
 တောက... လက်တွေ့ ဇာ
 ကြည့်... အသားနီကို...
 လန်ရော... ငှီး...

မြန်မာတို့ ကျောင်းသားတွေက... သူတို့ ကြိုက်ရာသမား အားပေးပေးရ ဖြစ်ကြသလို...
 တကယ်တော့... ကျွန်ုပ်တို့လက်ဖျား ကျသောကြောင့်... ကျွန်ုပ်တို့... မြန်မာပြည် ဒီထက်
 ပိုပြီး အာတွေ တွေကြည့်ဖတ်ဖတ်တာ လို့တွေ့ ကြားရင်လို့ လေ့ရှိရတာနဲ့ဆန့်ကျင်ပါ...
 နောက်တစ်နေ့ ညနေစောစောမှာတော့... ဝှက်စွဲတဲ အက်ရာနဲ့ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို
 ထမ်းလာပြီး... ကျွန်ုပ်တို့... စမ်းကို မြန်မာလက်ထဲတယ်... ..

ဝှက်စွဲတဲ ကျောင်းသားက
 အက်ရာကြောင့်လား ဝှက်ဖျားပြီး
 ကြောင့်လား မာယိတာ... ဝန်းမစ်
 သာမန်ဖြစ်ပြီး ကပေဟင်
 ဆွေးနာချားနဲ့... ..

အကောင်ပိုပြီးတွေ
 လိုက်လာပြီး... ရင်...
 ပြေး...

ဟိုမှာ ဣတွေ
 ဣတွေ... ကျွန်ုပ်တို့... ပဟ
 ပဟ... နိုင်သလောက်ပဟ
 ကြဖျား... ဒါကျွန်ုပ်တို့တဲ
 တွေဟ... ပဟကြ...

ထိုတွေ့ရဉာဏ် ဖြစ်ကျောင်းသားကြောင်း...
 ကြိုက်ဖက်စွာ ပြောပြလေ့ ရှိ... ဝေါင်းနည်းတွေ
 ကြီးကြီး အိမ်ထဲမှာတော့ မပျော်တော့ဘူး...

နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာတော့... စခန်းပိတ်ပြီး အနီးဆုံးမြို့ကို
 ဗြိတိန်ပြန်ရဉာဏ်... ဒုက္ခရောက်နေကျောင်းသားကို အစီအစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးတာ...
 ဆရာဝန်က ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးကို အမြန်ပြန် ပြန်ကြားပြန်တယ်...

ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးကို ရောက်တဲ့
 နေ့မှာပဲ အစီအစဉ်ကျောင်းသား...
 ဆုံးရှုံးပဲ့တယ်... ဆေးရုံကြီးက
 တာဝန်ကု ဆရာဝန်ကြီးတွေ
 အဖြေကတော့ ငြင်းတန်တဲ့
 ဝှက်ဖျားဖွဲ့ကြောင့်ပဲ ဆိုတာပဲ...

အိဒီကျောင်းသား
 ကြောင်း... ကျွန်ုပ်တို့ကို
 သားတွေ တွေပဲ ကြုံခဲ့ရမှာပဲ
 ဆိုတာကောင်း... တို့ မေးကြစီ
 ပဲ... နောက်ပြင်
 ကြည့်တာမှ...

ဆရာကြီးအောင်မင်း၏ စကား မစဉ်းစားဘဲ ကျောင်းပေါ်
 တက်ဖဲ ဩားရတာမှ... ကောင်းပဲ... ကောင်းပဲ... ကောင်းပဲ...
 မေ့တတ်... ...

ကျောင်းကြီးပေါ်
 နေပြီလွှဲ နောက်နေမှ
 ဆက်ကြတာပေါ့
 လွှဲ...

၅၅

သူတို့ကြည့်တဲ့ကံထဲက
 မထွက်ချင် ထွက်ချင်ကြည့်...
 ထွက်လာခဲ့ရမှာပဲ...
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့အတွက်...
 အချည်းနှီး မဖြစ်ပါ... ဆရာ
 ကြီးအောင်မင်း ထံမှ နောက်ထပ်
 ကြားရမှာပဲ စကားတွေက...
 ဦးအောင်မင်း သူ့ထံထားခဲ့ဖူး...
 လျှို့ဝှက် ဖလှယ်များ၏
 ယောကျ်ားများပင် ဖြစ်နိုင်
 ကြောင်း... လွှဲပဲ ထွက်ချက်ပဲ...
 ရှုနေကြပဲ မဟုတ်ပါလား...

ဦးအုပ်စိုးက... သူ့အပေါ် ထူးထူးခြားခြား သံယောဇဉ်
 ဖြစ်တာတော့... အံ့ဩမိ၏... ထောင်စုစာ လာသောအခါ
 အမျိုးသမီးများအဖို့... လူ့ခန့်ခန့် ဖြူဖြူက... ဘယ်လို
 ဖက်သက်သတ္တိတော့ မဟိ... တစ်ခါတော့... အံ့ဩမိကနိုးစဉ်
 မဟိ... သူ မေးမိသလို... ..

သူတို့က
 လင်မယားလား...
 ဦးနုက အာတော်
 သလဲ...

အုပ်စိုး၏ ဆက်မာသော
 လူ့လို တအိန်ဖြင့်...
 နှစ်နှစ်ခံလျက်ရှိတော့...
 သူ့ထက်မခေးမဲ့တော့...
 နှစ်နှစ် ယူလာသော...
 သားဖွယ်သောကလေးဖွယ်
 နှစ်သမျှလေ့ရှိ... ..

ကောင်လေး မင်းဇာ
 စားလျက်ကွာ... ငါ့အဖို့က
 သိမိ မလျှီလှပီဘူး၊ ရှက်ရှည်
 လများ သူတို့လည်း ဒုက္ခခံစိုး
 ဒီလို ဗိုလ်ကြီးမှာ မဟာကတိအာရုံ
 ကျရာဘဝနဲ့ တစ်သားတည်းကျ
 အောင်... အလေ့အကျင့်...

ရုရှား... အဘော
 ဖက်လက်ကလေး...
 ဦးအုပ်စိုး... တစ်စုံ
 တစ်ရာကွဲ...
 နားကြည့်... ခံစားနေ
 ရသလိုမှာသေချာ
 နေသလို... ..

လူစိတ်က
 အကောင်းဆုံးပဲ

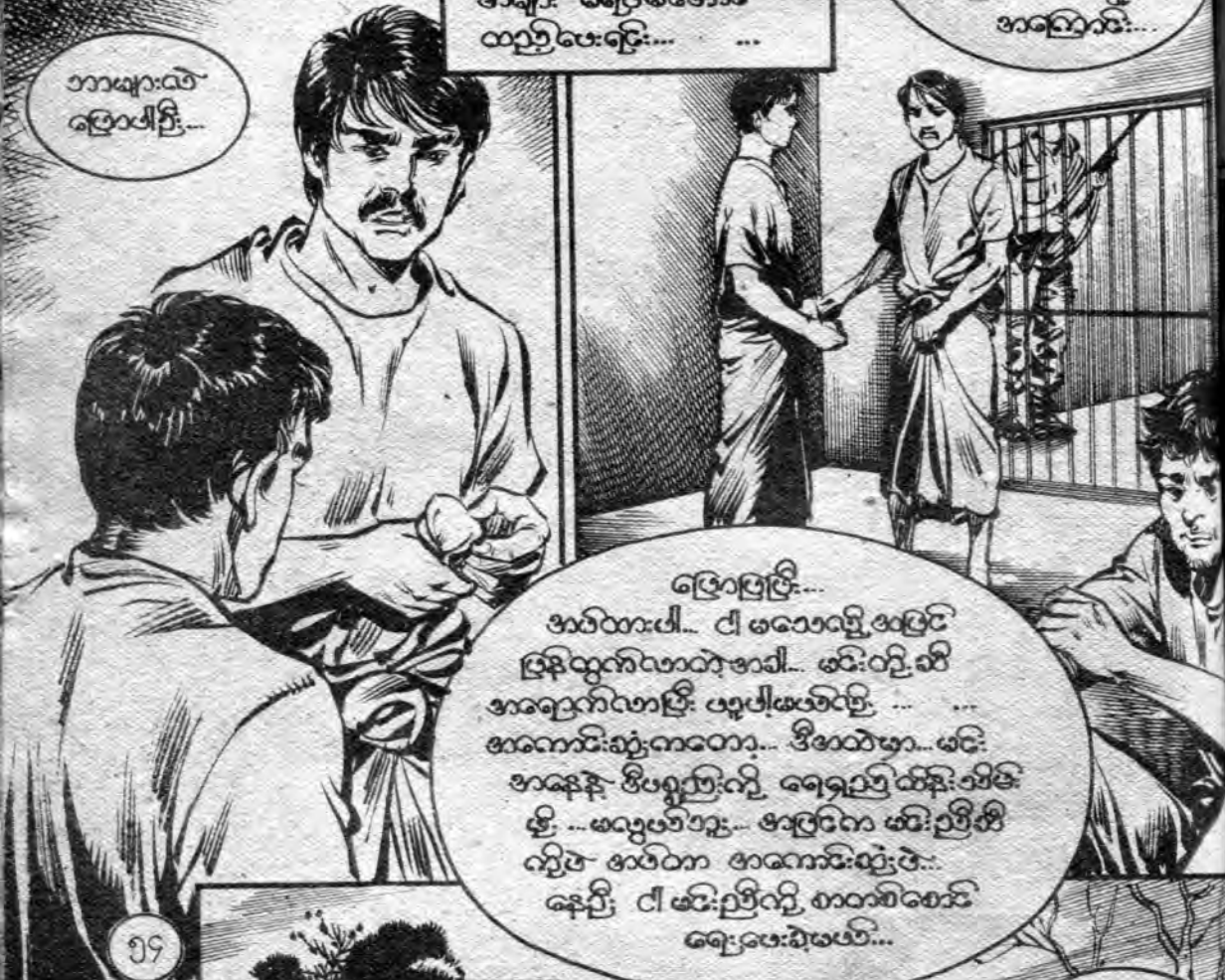
ရဲဘဲကစားနိုးကို လိုက်မည့် နေ့မှာတော့...

ကောင်းလေး
ငါ့အဖေတော့မပေးဘဲ...
အဲဒါ မင်းကို တစ်ခု
မှာပေးရင်တယ်...

ဘာများလဲ
အော်ဟစ်ပြီး...

ဦးအုပ္ပန်းက... သူ့ခါးကြားမှ...
အဝတ်စွတ်ဖြင့်... ထွက်
ထားသော... အရာလေး
တစ်ခုကို... သူ့လက်ထဲ
အများ မရေပဲမိအောင်
ထည့်ပေးရင်း... ..

ဒီပစ္စည်းလေးကို
မင်း ငါ့ကိုပေးစား...
ဆိုတာနဲ့မကွာ သိမ်းပေးပါ
နော်... တကယ်တော့ မင်း
လိုက်မင်း... ယုံကြည်စိတ်
မှ... မရှိရင်... မင်းယုံကြည်
စိတ်ချတဲ့... မင်းညွှန်ပြ
ဖြစ်ဖြစ်... အကျိုး
အကြောင်း...

အော်ဟစ်ပြီး...
အပိုထားပါ... ငါ မသေရဘူးအပြင်
ပြန်ထွက်လာတဲ့အခါ... မင်းတို့ဆီ
အရောက်လာပြီး ပစ္စည်းပေးမိရင်... ..
အကောင်းဆုံးကတော့... ဒီအထဲမှာ... မင်း
အနေနဲ့ ဒီပစ္စည်းကို ရေရှည်ထိန်းသိမ်း
ဖို့... မလွယ်ဘူး... အပြင်က မင်းညွှန်ပြ
ကိုပဲ အပိုတာ အကောင်းဆုံးပဲ...
နော် ငါ မင်းညွှန်ပြကို စာတစ်စောင်
ရေးပေးခဲ့မယ်...

၅၄

ဦးအုပ္ပန်း... စာတစ်စောင်ကို... ကျား
ကပေးရေး၏... ဘာတွေ ရေးသည့်
ကိုတော့... ရှုမော် စိတ်မထဲစား ဖြစ်...
ဦးအုပ္ပန်း သူ့နဲ့ ပွဲဆွဲသွားတော့မည့်
ဆိုတော့... ရှိတဲ့မှာ ဟာတာတာ...
ဝမ်းနည်းစိတ်သာ ဖြစ်မိ၏... ဒါပေ
သေမည်ကလျှင် စံစားရအောင်... ..

ကောင်းတာ
ပေါ့...

တပေးပွဲရက်နီးကြိမ်၊ သူ့အတွက် အခြား အချိန်ပေးစရာ
 မရှိတော့... အဝတ်စုံ ရွေးထားရသော အခန်းအခန်း
 ဝတ်စုံမှာ... သူ ဘယ်နေ့ညည်း နှင့်အ နှစ် အခန်း မခံနိုင်တော့...
 ထောင့်ထဲမှာ သွားတွေပေးသော ကျိမ်းမြင့်တဲ့ အဖန်
 ရာ... အိမ်ကို တင်လာကြချိန်... ..

ရှေးဟေ...
 ဖိုင်း...
 ဝါးအိမ်ကိုပေး
 လိုက်တာ...

ဘာတွေလဲ
 ဟေ့...

ဘာတွေလဲဟေ့
 မသိဘူး... အထဲမှာစာပါ
 တယ်ဟေ့... မပျဉ်းကိုလည်း
 ရှိရှိသေးတယ် ဝါးမီးထားပါဟေ့
 ကို... ဟေ့...
 ဟေ့...

အထဲမှာ စာနစ်စောင် တွေပြည့်...
တစ်စောင်က... ကိုကို၏ စာ... ...

ညီညီ...

မင်းဗိုဗေးတဲ့ ထောင်ဝင်စာ အားလုံးကို
 ခုတ်တယ်... မင်းရဲ့ လိမ္မာရေးခြား ရှိဖို့
 ကြိုးစားဖို့ပဲ... အင်းတွေ ကြားရတော့
 ကိုကို ဝမ်းလှုပ်သော ဝမ်းလှုပ်နည်း
 ရတယ် ဝမ်းနည်းတယ်ဆိုတာက
 တကယ် လို့အစ်တဲ့ အချိန်မျိုးမှာ
 ကိုကိုက တာဝန်မဲ့ ဖြစ်နေတာကြောင့်ပဲ...
 အေးလေ ကိုကို ဖြစ်ထွက်လာတဲ့
 အခါတော့ ဒီအခြေအနေကို နှစ်ဆဖြန်ဆတ်
 ပါမယ်လေ... အခုပေးလျှင်တဲ့ ဖျစ်နည်းနဲ့
 စာကတော့... ကိုကို ထောင်ထဲ
 စရောက်တဲ့ နေ့ကစပြီး အစစ
 အရာရာ ကျေးဇူးကုညီ
 စောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်
 တစ်ယောက်ရဲ့ စာနဲ့ ဖျစ်နည်းပဲ...
 ဒီဖျစ်နည်းကို ကိုကို ကိုယ်စား
 ညီညီက စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း
 ပေးဖို့ပါ... သူကတော့ ဖြစ်အောင်
 ကျခံရမယ် <၇>နှစ်အတွက် ချီအက်
 စာနစ်ကို လျှင်သွားကြိတ်... ဒါပါပဲ...

မင်းရဲ့ <ကိုကို>

မောင်စိုင်းမေတ္တာ

မင်းနာမည်ကိုတော့... မင်းအစ်ကို ဖော့မုမု
 သိရတာပဲ... ဒါပေမယ့် မင်းကို ငါ သိနေ
 တာတော့ မင်းအစ်ကို အဖော်ကပဲ...
 မင်း အံ့ဩမလား မင်း မမှတ်မိစရာ မရှိပါဘူး
 တစ်ခါတ ညဦးပိုင်း သာသာလောက်
 <..... လမ်း>ထဲမှာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့...
 ကား ကားဆင်း တိုက်တဲ့ အဖြစ် အပျက်
 တစ်ခုပေါ့... ..
 မီးလောင် မခံရဘဲ မြောက်နောက် ကားထဲက
 လူကြီးတစ်ယောက်က မင်းကို သားရေအိတ်နဲ့
 ပေးပြီး ရှောင်ဖြောင့်ပေးခဲ့တာလေ... မင်းရဲ့
 ရိုးသားမှုကို... မင်းအစ်ကိုက တစ်ဆင့် ကြားရလို့
 မင်းကို ဦး နားလည် လေးစားမိပါတယ်...
 ခုအချိန်အထိ ဒီအိတ်ကြီးကို မင်း ထိန်းသိမ်း
 ထားမယ်လို့ ဦးယုံဇာညီတယ် တွေ့တော့တော့
 မင်းရဲ့ ပညာရေးအတွက် လိုအပ်သလို သုံးပါ...
 တွေ့ဖို့တွေကိုတော့ မင်း ယုံဇာညီ ဆိတ်ချရတဲ့
 နားလည် တတ်ကျွမ်းသူဖြစ် ညနဲ့စင်ထုခွဲပြီး
 ရတဲ့တွေကို ဘယ်မှာ အပ်ထားပေးပါ... ..
 အခါက ကတော့ ခု ဦးပေးလို့တိုက်ပစ္စည်းပေးနဲ့
 သားရေအိတ်ထဲက... မိုင်းနဲ့ မှတ်တမ်းတွေပါပဲ...
 မင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့အမျှ... ထိန်းသိမ်း
 ဆောင်ရွက်ပေးပါလို့ အနူးအညွတ်
 တောင်းပန်ပါတယ်လွယ်... ..

မင်းရဲ့ <အုပ်စိုး>

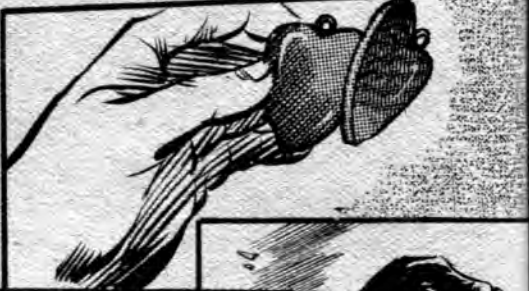

စာကို သူ့ဆုံးအောင်
ဖက်ပြီး တကယ်တော့
ဖေ့နှိုင်းလေအောင်
အောင် ဖြစ်ရတာပဲ...

ပြီး ပြီးအောင်...
ဒီ... ဒီလူကြီး... ဒီလူကြီးနဲ့
ငါ ဘာကြောင့် ဖေ့တွေရ
ကလဲ...

ကိုကို့ထံ ထောင်ဝင်စာ တစ်ပေါက်တလေမျှ သွားဖေ့ဆီမှာ လျှောက်ဖြင့်သာ တွေ့မိခြင်း
အတွက်... ပြီးအောင်နဲ့ နှင့် လွှဲချော်ရခြင်းကို မျှော်မချ ဖြစ် ဖေ့ဆုံးတော့... ပစ္စည်းထုတ်လေးကို
သူဖြည့်ကြည့်ပါသည်...

အထူးအဆန်းတော့ မဟာဂါပါ... ပလက်တီနီနစ်
သတ္တုဖြင့် ဖြည့်ထားသော အသံထုတ်ပုံ
ဆွဲသီးဖင် ဖြစ်သည်... ဆွဲသီး၏ ကလစ်
ကလေးကို ဖိနှိပ်လိုက်သောအခါ...
အလိုလို ဗွင့်သွား၏... ...

တစ်ဘက် တစ်ချက်ဆီသို့ ကလေးလေး
တစ်ပြီးနှင့်... အမျိုးသမီးလှလှလေးတစ်ပြီး
ပုံဖင် ဖြစ်တော့၏... ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ
ပစ္စည်းတစ်ခုနဲ့ သူ သဘောပေါက်စွာဖြင့်
ဖြန့်လှည့် သိမ်းဆည်းထားလိုက်၏... ...

... ဟို သူ နောက်တစ်ကြိမ်
... ကိုသောအခါ၌- သေနေတော့
... ကိုသောအခါ ကိစ္စကို ဘာမှ
... ဟိုအခါမှာ အထူးအထူး...
... ဟိုအခါမှာ ဖြစ်လာတာပဲ..

တစ်ယောက်တစ်ယောက်
... ကြားရတာ စာကိုတော်မီ
... ဟိုအခါမှာတော့
... ဦးလှိုင်လား....

သေနေကြပြီး
... တစ်ယောက်တစ်ယောက်
... ဟော... ဒီလူကြီး... အေးစရာ
... အကြောင်း... မရှိပါဘူး... အေးလေ
... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်... ဒီလူကြီး... နဲ့...
... တစ်နေ့နေတော့... ဟိုအခါ
... ရှင်... ရှင်... မှာပါလေ...

အဖန်တီး သူ့အဖွဲ့ကြား
... ဖြစ်ရမယ့်အခါ... ဖြစ်
... သာ... ဒီလို အိမ်ထဲက
... မျိုးတွေလည်း... မကြာခင်
... မကဲ... ..

ဆရာဦးအောင်...
... စိတ်... တစ်ဝက်
... တစ်ယောက် ကြား...
... ဖြစ်... အောက်လမ်း...
... ဖြစ်... ဒီလူကြီး...
... လွှမ်းမိုး... သူ
... မဲနေရပြီ... သေချာ
... နေတော့၏... ..

စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးရက် နီးပါသည်...
သူ စာမေးပွဲဆန်းမှ ထွက်လာသည်နှင့်...
ဆရာ ဦးဒေါက်မင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
တွေ့လိုက်ရ၏... ..

ဖြေနိုင်လော့
မောင်ရှမ်း၏..

ဖြေနိုင်ပါကယ်
ဆရာ- ဒါနဲ့ နွေရည်ထိ
စာကြည့်တိုက်ဖြင့်ပြီး
မှလား...

ဖြေတော့...
ဖြေချင်တာပေါ့ကွာ...
ဖြေလည်း ဖြေသင့်တာပဲ
လေ... ဒါပေမယ့် ဆရာက
ကျောင်းပိတ်ရက်မှ-
အမေ့အိမ်ဖြန်သွား
ကွ--

ဆရာက နယ်မှလာ၍...
တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုနှင့်
သူ့ပိုထားသလို သူ့ပိုချင်တာ
ပဲပဲ... အချိန်မချွတ်နိုင်တော့ဘူး

ဆရာ အားဖြင့်
လက်ဖက်ရည်
သောက်ပါဦး...
ကျွန်တော်တို့က
မှာပါ... ..

ဟာ... ငါ့ကပညာ
ထူးထူးခြားခြားပဲ...
ကစီခုတော့...
ကစီခုပဲ...

ဟွတ်ကယ်...
 ဘရာ... ဦးအုပ်စိုး...
 ခြောက်စ ဇာတ်လမ်း...
 တစ်စုံစုံ... ရှစ်ထားတာ...
 ဆရာမနေ့ဦးထိုင်
 ကယ်...

ဒေါ်... ဟွတ်ပါရဲ့
 မင်းကလည်း စာမေးပွဲ
 ရှက်နိုးလို့ စာကြည့်တိုက်
 လို့ မလာတော့ ငါလည်း
 မေ့တာပေါ့ကွာ...

ဒေါ်... အုပ်စိုး... ဆိုလို့
 ကလေးက သူ့မိန်းမ
 ဆင်နွှဲပိုင် နဲ့တောင်...
 ငါ့ခြံထဲမှာ တွေ့သေး
 ကယ်ကွာ...

ဆင်... ဆင်နွှဲပိုင်
 က... ဦးအုပ်စိုး
 မိန်းမလေး...

မင်းက
 သိနေသလား...

ဟေ...
 ဟုတ်လား ဖွဲ့တဲ့
 ဆိုတာက...

ကျောင်းရှေ့ လက်ကော်ရည်ဆိုင်မှာပင် သူတို့ ထိုင်နေကြ
 ကြသည်... ဆရာဦးအောင်၏ကို သူ့ပြောဆိုသလောက်...
 ဖွဲ့နေတဲ့ ဆုံးဖြတ်လျှင်ကား...

စာနည်းအကျဉ်း
 လောက်... သိတယ်ပဲအောင်
 မှာပေါ့ ဆရာ... ကျွန်တော်တို့ကို
 ရှိနေတဲ့ ဦးအောင်နဲ့တို့ ထောင်ထဲ
 မှာ တွေ့ပြီး ရှင်းနဲ့ စီကြတယ်...
 အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးအောင်
 က ကျွန်တော်ကို သူ့ဖွဲ့ဖွဲ့
 တချို့ သိမ်းစာနည်းပေးဖို့
 အပ်နှံပေးတယ်လေ...

စာအုပ်စာတမ်း
 တချို့ပါ ဆရာ... အဲဒီအထဲ
 ကမှ... ဆင်းပျဉ်း ဆိုတဲ့နာမည်
 နဲ့ ရွှေမာရ် ဆိုတဲ့နာမည်
 တွေကို... ဖြစ် ဖွဲ့ကြားဖွဲ့
 ရတာပါ...

ပြော... ဒါကြောင့်...
 မင်းက... ကျွန်ုပ်တို့နဲ့...
 ပတ်သက်ပြီး စိတ်ဝင်စားတာကို
 အင်း ဖြစ်ရမယ် အစကတည်းက
 ကျွန်ုပ်တို့ဟာ... ဆင်းပျဉ်းနဲ့ ရေရှည်မှာ
 အဆင်မပြေနိုင်ဘူးဆိုတာ... တို့
 ဆိုဖို့နဲ့ မိမိတယ်ကွာ... ကျွန်ုပ်တို့က
 ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တိုင် နှိုင်းစားရေးသား
 ဆင်းပျဉ်းက... ငွေကြေးနဲ့... စီးပွားရေး
 လမ်းရှိ အချိုး အထုံးက...
 လာတာလေ ပြန်တစ်လမ်း
 သံတစ်လမ်းပေါ့...

လက်ထပ်ပြီး သိပ်မကြာပါဘူး ဆင်မိုးပွင့်က သူ့မိဘာအိမ် ပြန်နေတယ်... ကျိအုပ်စွဲက...
 တူပွဲကြည့်ချက်နဲ့သူ လွတ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်တယ်... တရားထင် မကွာရှင်းကြ
 ဖေဖေ... လင်မယား ကွဲတာနဲ့ ဘာရေးပြီး ဖွာလဲ... မယားက မန္တလေး လင်က...
 အကြောင်းက အဟောင်းလေ... ..

အဖုနဲ့... ဒီလူ
 အဖု ဖြစ်တော့... ဆင်မိုးပွင့် ရှေ့ကုန်
 ဝင်းလာတယ်... တူပွဲ...တာက ရွေးချင်
 ဖြစ်မိမှာ... ရွေးချင် သူတာ သူ့အိမ်နဲ့ ငယ်
 သူငယ်ချင်းတွေ... ဒီကောင်ကကျောင်း
 မပြီးဆဲ... စီးပွားရေးလောကထဲ
 ဝင်ပြီး...

ပြော...
 ဒီလိုလား...

မိဘကလည်း အထောက်
 အပံ့ အဆက်အသွယ် အာဇာနည်
 ထူထောင် အတိုင်း အကာကြီး
 တော့... ရောမ အောင်မြင်လား
 လုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဖြစ်နေတာ...
 အခု ငါ့အိမ်မှာလောက်တော့
 ဆင်မိုးပွင့်က အုပ်စွဲနဲ့ တရားထင်
 ကွာရှင်းပြီး အိမ်ရွေးချင်နဲ့...
 လက်ထပ်မလို့ကြားတယ်...

ဟာ...
 ဘယ်လိုဟာလဲ
 ရက်စက်လှချင်လား
 ဟိုလူကြီး ဒါကို
 သိပြီလား...

ဒါတော့ မာယာ...
 ကွာ...ဆင်ခြင်ပိုင် စွယ်
 ရွေးကွယ် အိမ်မှာပဲရှိနေ
 တာ... မန္တလေးကို မဖြန့်
 တော့တာတော့...အသေ
 အချာပဲ...

လောဘာတကားစိတ်
 ရှိတာဟာ...စောင့်စဉ်း
 ဒုက္ခ...လွှဲ...ချေဖျက်ဖက်
 တက်တာမျိုး ကွ...ငါ့တပည့်
 မင်းတစ်နေ့တော့...
 နားလည်လာမှာပါလေ

ဒီရွေးကွယ်ဆိုတဲ့
 လူကလည်းများ... ယူစရာ
 မယားရှားသလား ကြံဖက်ပုဂံဖက်ချင်း
 ရှေး...ဆန်းမ ငြိတော့ ဟိုလူ့ခမျာ
 ထောင်ထဲမှာ ဒုက္ခရောက်နေတာ...
 တကယ်ဆို တမင်တောင့်
 စောင့်ရှောက်ဖွဲ့မင်းရှင်မှာ...

ဒါနဲ့ ဆရာ
 စန္ဒကု...မြင်အာရုံကင်း
 ဆက်ပါပြီ...

အေး...ပြောမှာပါ
 ကွာ...ငါ့ပြောတာ...
 ဘယ်အထိရောက်
 ဖြစ်လဲ...

ဆရာက မျက်လုံးအစုံကို ဖေး
လှိုက်ပေသည်... ငွားခေး
ဆေးလိမ်မီးခိုးကို ခပ်မြှင့်မြှင့်
မုက်ပိုက်စေ... ..

ကျောင်းများကို တက်ပြီး
ဖတ်ပြီး... ဦးအုပ္ပိစိုးနဲ့ ဗီဒီယိုကား
ကျောင်းသားတစ်ယောက်... ဝှက်များနဲ့
သေတာပေး... ဘာတွေ တွေ့ခဲ့ကြလဲ
တယ် ဆိုတာ... စကားမေ့မိလို့
မမေးဖြစ်ပါဘူး...

အေး အေး
မှက်မိပြီ...

အေး မမေးဖြစ်
တာကလည်း... စာမေးဖွဲ့
အတွက် ဖြစ်ကြ သင်ကြပေါ့ကွာ...
နောက်ဆုံးနှစ် မဟာဝိသား...
စာမေးဖွဲ့ ခြီးမြှင့်တော့လည်း...
အလွတ်ကိစ္စ ဘာညာတွေနဲ့...
လုံးထွေးနေကြတာ...

ငါကတော့...
ခပ်လွယ်လွယ်ပဲ...
ကျောင်းဆရာအလွတ်
ဝင်ပျောက်ပြီး ဒီဘဝ
ရှောင်တာပဲ...

အဲ... ကိုအုပ္ပိစိုးနဲ့
မမျှော်လင့်ဘဲဆုံတာ
က... ငါ့ဦး ဝမ်းကွဲတစ်ဦး
နွိုင်ငံခြားကို Showjob နဲ့
ထွက်ဖို့ လွတ်ပေးလို့
ပတ်စပို့လွှတ်ဖို့ သွား
တော့... နှင့်ရှေ့မှာ...

ဟာ...ဟေ့...
မင်း ဒေါက်မင်း
အဟုတ်လား...

ဟာကွာ...
မကြာချင်ပါဘူး ငါက
မသွယ်ချင်ပါဘူးလို့ ဘာပဲလို့
ငြင်းငြင်း မေ့တာမနဲ့ မိန်းမ
က... ခါမှ မသွယ်ရင် လဲလေး
တော့မလို့ ဖြစ်နေတာ

ဟာ...
ကိုဒွယ်ဦး ဆင်များ
ဘာလားလှုပ်
တာလဲ..

အသေအချာပေါ့
လွှာ- စင်္ကာပူမှာ- မြန်မာ
က... လျှီ (ဇေလဝရွှံ့ဒ်ဒဲ)တွေ
ကောင်းစားနေကြတာလား
လေကွာ... ဟိုကွဲလေဟော့
ဆင်းတာနဲ့... (ဒဲ) ဆိုရင်
ဤဆိုင်ပါမိပဲလား လစာ
ကောင်းကောင်းနဲ့...

ဘာလဲ
ခွိုင်ခွိုင်ထွက်
ဖို့လား...

အာလွတ်တွေ
ပေါ်ဖုပေါ်လား..

ကျွန်ုပ်တို့: ဟွတ်
 ဟယ်... စက်ကုမ္ပဏီ...
 ကျွန်ုပ်တို့အဖို့... ဘာပေးနိုင်
 သလောက်အောင်...
 ဘာဘဝ အငြင်းအခွဲ
 က... မရှိ... မြေက...
 မကျယ် မဟုတ်လား...
 ဦးတော့... ခေါက်မိ
 အထောက်အပံ့... ကျွန်ုပ်တို့...
 ကံကောင်း... ကံကောင်း...
 နေထိုင်... နေထိုင်...
 Geologists ကျွန်ုပ်တို့
 အဖို့... အဖို့...
 ပြန်အပ်နေတာလေ...

ကျွန်ုပ်တို့လည်း
 ဒီလိုပဲ... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...
 မ... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...
 အလုပ်ကလေး... ဝမ်း... ဟိုအဖို့...
 စိတ်ကလေး... မတတ်နိုင်...
 အကြောင်း... ကြောင်း... ကြောင်း...
 ပြန်နေတာ...

အဖို့အဖို့...
 ကျွန်ုပ်တို့... အဖို့...
 တာပေါ့...

ဒီတော့ ကျွန်ုပ်တို့... က... အဖို့... မှ... ကလေး...

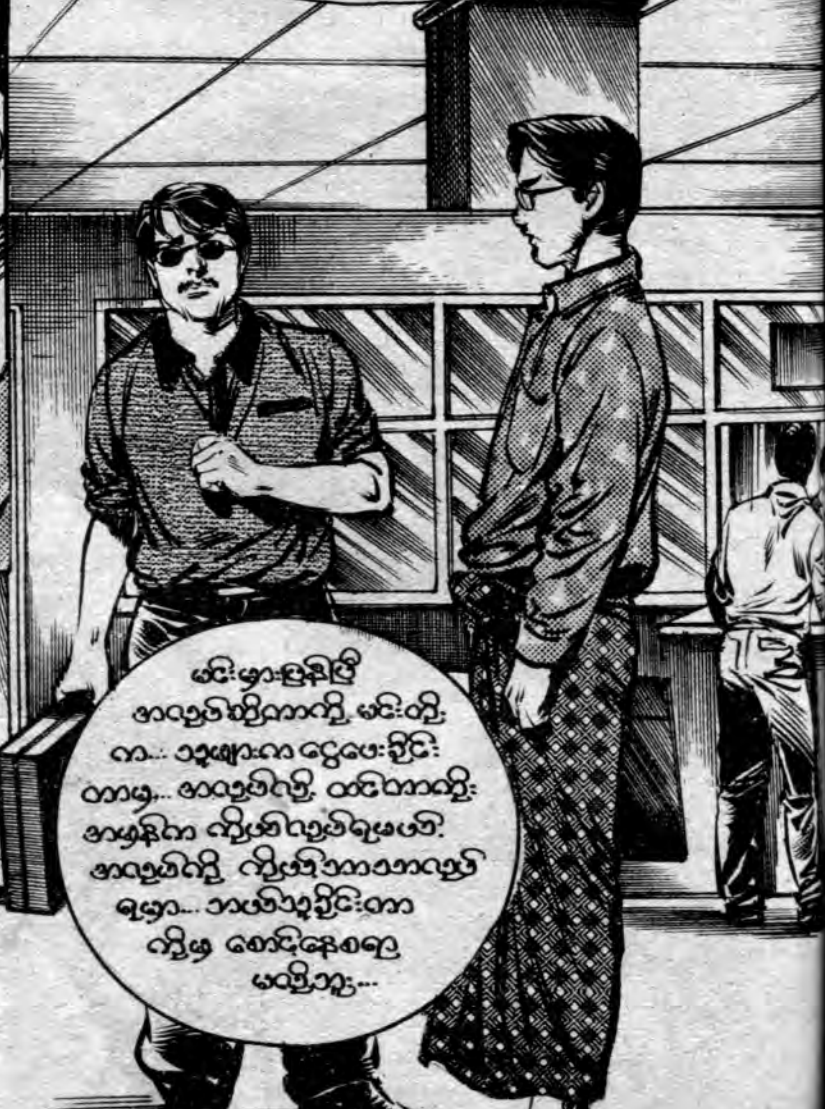

ငါက ကံကောင်း...
 မင်း... ဝမ်း... ကျွန်ုပ်တို့...
 မြို့... အလုပ်... အဖို့...
 သူ့အဖို့... အဖို့...
 အဖို့... အဖို့...
 အဖို့... အဖို့...
 ပေါ့...

သူ့အောင်ကလေးတို့
 ဟွတ်ဟွတ်ကောကွ...
 ဒါ အမျိုးသား
 စိတ်မကောင်းလေ...
 ဒီလို အထူးမျိုး
 ခံယူရက်မျိုးကလေးတို့
 ရှိတာပဲလေ...
 ဝမ်းဗျာမှာ ကြီးထွား
 ရှင်ငွေနှိုးက...
 ဒေါ်လာပဲကွ...
 မေ့ရှားပါဘူး...

ကြီးမားတဲ့အိမ်မှာ
 ကြီးမားတဲ့အိမ်မှာ
 အံ့ဝင်တဲ့ အလှူပေးအကူပြု
 ဟိုမှာရှိ အဆင်သင့်မှ...
 မဖြစ်တာပဲဗျာ...

မင်းမှာအိမ်မှာ
 အလှူပေးအကူပြု
 က... သူ့များက ငွေပေးခြင်း
 တာမှ... အလှူပေးတဲ့ ထင်တာကို
 အမှန်က ကြီးမားတဲ့အိမ်မှာ
 အလှူပေးတဲ့ ကြီးမားတဲ့အိမ်မှာ
 ရှား... ဘယ်လိုခြင်းတာ
 ကြီးမှ စောင့်နေစရာ
 မရှိဘူး...

ဒီလည်း ဟာကိနေ
မြန်ကော အခုက
ဆက်လေ့လာဖို့...

ငါ့အိမ်မက်ထဲ
မှာတော့... စန္ဒကူးမြိုင်ဇာ
မိကလဲ အောင်မင်းရှေ့... ခု
ဒီတော့ဦး နေ့ရတာလည်း
ကိကျေဝနိုးကျေပါ... အဆင့်
အနုပေးတဲ့ စန္ဒကူးမြိုင်
ကိတ် ဖြန့်တိုးဦးမှာ...

ဒီတော့မှ စန္ဒကူးမြိုင် အဖြန့်ခဲမို့
အကြောင်း... ငါမေးဦး သက်ရမို့...

နုပါဦး အိမ်ထဲနီးက
တာတွေ တွေ့စုံကြုံစုံကလဲ
မိတာ... ကျွန်တော်တို့
မေးတောင်မေးဦး အချိန်မခူ
လွန်ကိန္ဒာအား ခြောက်ပါဦး...

လာကွာ...
လက်ကော်ရည်ပေးတာ
ရဲ့... ခြောက်အောင်... ငါ
တိုက်မှာပါ...

ဒီကိစ္စကွဲ ငါ
ကျောင်းနေတာကတွေ
အတော်များများ လွှဲကိ
ခြောက်... စည်းရုံးဦးဦးကွဲ...
မင်းဇာကျန်တာ...

ဖက်ဖက်ရည်စိတ် ထိုင်ကြတာပေါ့ကွာ...
သုကာ... စန္ဒကူးမြိုင်အကြောင်း ခြေရေပြေ
တကာယ် ထမင်းစေ့ ဟင်းစေ့ ဗွဲစံမျိုးပဲ...

တကာယ်ဖက်ဖက်ပတ်ပတ်
ကိုယ်တိုင် အိပ်ဖက်ကွာ... ငါ့လူတွေ
လျှောက်ပြော လျှောက်စာပြော... ရှေးက ငါ့နီအောင်
အိပ်ဖက် ဖက်ရုံမှကား... အကောင်
စာပေညာ ဖော်ဖြေ... လူအား... ငွေအား...
အများကြီး... လျှောက်...

ဒါပဲ... စိတ်ဝင်စားတဲ့
လူတွေတော့ မှီပါရဲ့... ငွေ
ကြေးကျတော့ ဖြေကိစ္စငါ့ကြား
ငွေကြေး... တတ်နိုင်တဲ့ကောင်တွေ
ကျတော့... ငါ့ပြောတာကို စိတ်ကူး
ယာဉ်... ဗွဲဖြင့်ထင်ကြဲဖြန့်ကော...
ဒီကနေ့ စီးပွားရေး ဗွဲစံကြီးက
ဟာဟာပဲကွာ... ဒုက္ခပညာပာများ
စဉ်းနီး... မြို့ပဲခံ ဖွန်စား... ဝှက်
မျိုးထက်...

နေပြန်တိုင်း... လေးသင်္ချာ
တစ်ရက်ချင်း အတိုး... ချော
မျိုး... ထိတ်... သင်္ချာ အချိန်တို
အာတွင်း... ငွေအများကြီး... ဖြန့်
တာမျိုး... ဖော်က... စိတ်ဝင်စား
ကြတာကွာ...

စန္ဒကူးမြိုင်က...
ဘယ်သူမှ ထင်မထားတဲ့
မြို့ပဲခံ... လျှောက်ကြီးပဲ
ဒေသနာပင်...

သူ့အသံက တကာယ်ကို... လျှောက်လျှောက်လှလှ
ကြီးကွာ... သူ့အာရုံတစ်ခုလုံး... စန္ဒကူး... စိတ်ဖြန့်ဖြေ
သွားတာ အသေအချာပါပဲ... ..

ငါတို့နဲ့ လိုက်လာတဲ့... ကျောင်းသားနှစ်ယောက်...
စိုက်ခင်းကျဉ်း ဖြန့်ခွားတော့... လမ်းပြတစ်ယောက်
လှိမ့်... ဖြန့်တည်လိုက်ရတာပေါ့... ..

ဒေသခံ လမ်းပြကြီး
ငြိမ်မင်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့
ခိုလှုံ... နေထိုင်... ငါ
မနည်း စည်းရုံးရတာ...

ကျောင်းများတစ်ပါး
ငြိမ်းရေးရဖို့... တောင်းပေါ့
မရောက်လည်း... ရှိပါတယ်...

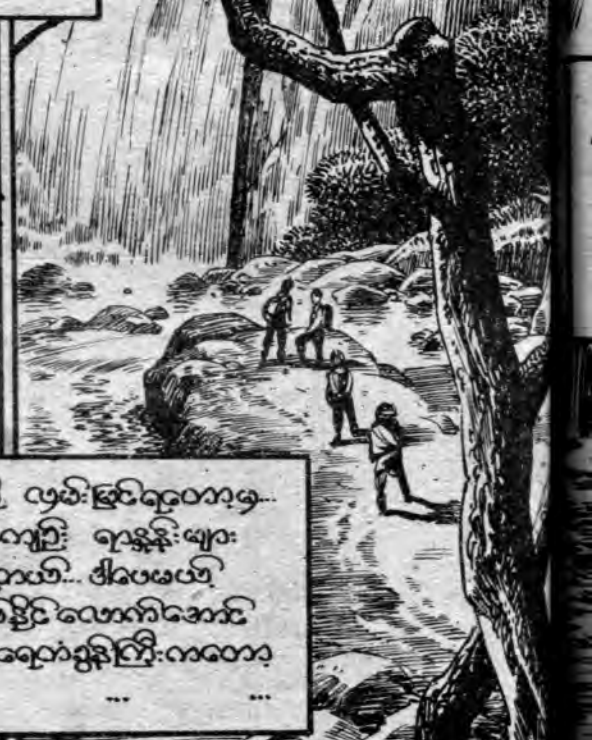
ဒါနဲ့ ကျောင်းများ...
ရေကန်နဲ့ အပေါ်လှည့်...
အဖွဲ့လိုက်တက်မလဲ ကျွန်ုပ်...
တက်နိုင်လည်း မင်းတို့
အာအာ... တက်ပေတော့
ငါကတော့ မတက်ရဲဘူး
ဟေ့...

တို့ကတွေ့ ချောင်းအတိုင်း တက်လာခဲ့ကြ
 တာပဲ... လမ်းမှာ ဝက်ရဲရဲရဲ ကျားရဲရဲတွေ...
 ခဏ ခဏ တွေ့ရတာ ကြားတော့... သိပ်တောင်
 မဆန်းတော့ဘဲလို့ပဲ... ...

ချောင်းကြမ်းဖြင့်က... တိုက်စာ အနည်းကျ ခြေသာ:
 တွေကို... ငါတို့ လေ့လာတော့... ရွှေသားပါဝင်မှုက
 ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မဟုတ်လောက်တော့ မရှိတာ
 အမှန်ပဲ... ...

၇၂

ရေတံရွက်ကြီးကို လှမ်းမြင်ရတာမှ...
 ရွှေမှု အနည်းအကျဉ်း ရှာနန်းများ
 လာတာ တွေ့ရတယ်... ဒါပေမယ့်
 စီးပွားဖြစ် လှုပ်နှံလောက်အောင်
 မဟုတ်ပါဘူး... ရေတံရွက်ကြီးကတော့
 ဇရာမပဲဟေ့... ...

ကျွန်တော်တော
ရေချိုးပြီးဖယ်...
ကျိအုပ်စို့...

ရေဒါထက်က ခြောက်ခြောက်
ဆိုးဆိုး... အင်္ကျီခွတ်ပြီး
ရေခဲ ချိန်ချသွားတော...
ငါတို့စား ဖတ်တော့ရင်ကတော့
ပြန်ပေးကတော့ ပြီးပြန်ပြန်

ဟေ့ကောင်လေး...
ကောင်လေး...ဟာ...
အူပဲ...

တပေါ်ပေါ် တပွန်းပွန်း ထိုးကျလာတဲ့...
ရေခဲချိန် အောက်က ရေအိုင်ထဲကို
ရောက်တော့ ချိန်ဆင်းသွားတာလေ...
ဒီကောင် ချိန်ချသွားကတည်းက...
ပြန်ပေါ် မလာတော့ဘူး ငါလည်း
တော့မှ... ..

ဟာ... ရေနစ်ပြီး
ထိတယ် ဒီကုန်ပါ
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ...

ငါ့ခြားမလို့ကွ...
ရော့ အနက်ကြီး ဒေကာကိမှာ
တွင်းကြီးလို့ ဂလိုက်ကြီးဖြစ်
နေတာ လူးပေါက်တွေတောင်
ရှိတယ်လို့ ကြားဖူးတာ...

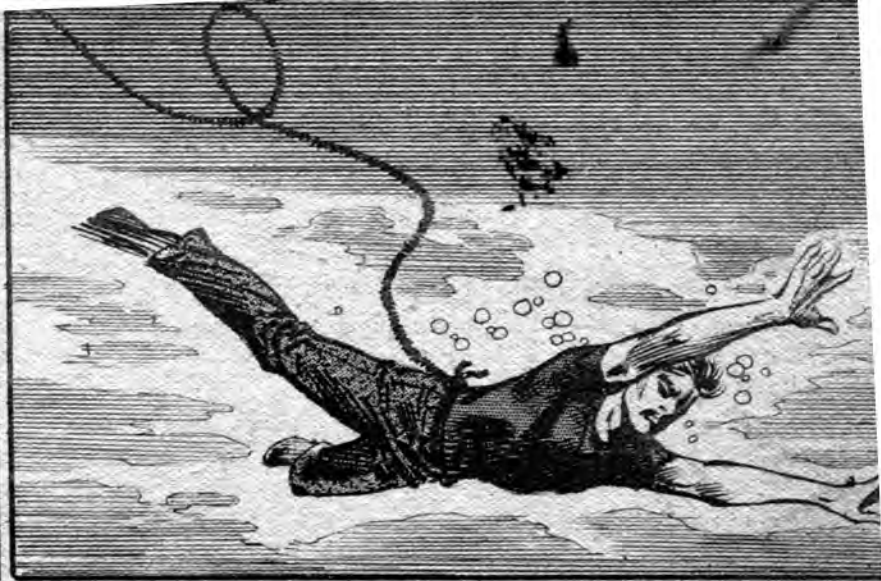
လူးပေါက်ဆိုတာ
ဘာလဲ...

ခြေဒေကာကိထဲ
ဝင်သွားတဲ့ချောင်းပေါက်
တွေလေကွာ...

ရော့ထက် တံ့နှိုက်ကုတ် ရော့အရှိန်နဲ့...
ရော့ပါသွားပြီး... ဒီလို လူးပေါက်တွေထဲ...
ရော့ကိသွားရင်တော့ ဖြန့်လမ်း မရှိဘဲ...
ငါ့ချက်ချင်းပဲ... ဝါးကို ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့...
ဖွင့်ဖို့ချင်လို့ပဲဖြစ်ပြီး... ..

ဦးလေး ကျွန်တော်
ဆင်းလှိုက်သွားမယ်...
နှစ်မိနစ် သုံးမိနစ်ထက်
ကြာရင် ဒီကြိုးကိုသာ
ဆွဲထင်လေတော့...

ရှေ့အောက်မှာ နှစ်ထိန်စွာ ဝှံ့ထိန်ထက် ငါ့အဖက်အော်ထား
 နှိုင်းမှာ မဟာဘုရားလေး... ငါ့ရေထဲ ချွန်ချင်လိုက်တယ် ဆိုရင်...
 အပေါ်က ကျလာတဲ့ ရေခဲဖိုအားနဲ့... အောက်ဘက် (ပေးပေး)
 လောက်တို့... စက္ကန့်ဗြင်း အတွင်း ကျသက်အားတယ်... နောက်ဆုံး
 ကြမ်းဖြင့် ရှောင်လှ မှာတော့... ရှေ့အောက်မှာ... အဖန်နီဗြင်းတဲ
 ဝဲကတော့လို့ ရေစီးကြောင်းမှာ ချာချာလည်ရင်း... ..

တစ်စုံတစ်ရာကို
 တွက်လိုက်မိတယ်...
 ဖျက်ခဲလှမ်းဆွဲ
 လိုက်တယ်... ..
 ကျောက်စွယ်တစ်စုပဲ...

ကျောက်စွယ်ကို ဆွဲထား၍ ဝဲလှည့်နေတဲ့... ရေလုံးနဲ့ ဖြောင့်အောက်ကို
 ပေါက်နေတဲ့... ဆောင်းပေါက်ထဲ ဗီဒျား တော့မှာလေ... စစ်ချိန်တည်းမှာပဲ...
 ကျောက်စွယ်ကို ဖက်ထားတဲ့... ရေခဲထက်ကို ဖြိုငြိုက်စွဲထား... ငါ့ဘာလှုပ်ရမှာ
 အသက်အောင်ထားနိုင်တဲ့... အစွမ်းကလေးပါ... ကျွန်ုပ်လေး... ..

ငါ့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်
 ငါ့ခါးက ကြိုးကို ဖြည့်
 ဖြီး... ရေခဲထက်ရဲ့ ခါးကို
 ချည်ပေးလို့တယ်...

အပေါ်က ဆွဲတင်မပတ်... ဦးစံမင်း
 အဖို့... ရေဖိအားနဲ့ ရေဝဲလည်
 ဟန်ဖွဲ့ အပညွှန်ကို... ဆန်နီကျင်
 ဆွဲတင်နိုင် ဖို့ဆိုတာ... လူ
 ဟစ်ပောက်ကဲ့ သန္တာကျီဟိ
 အလေးချိန်ကိုတောင်... အထက်
 ကြိုးစား ဗဟုရမှာ... ...

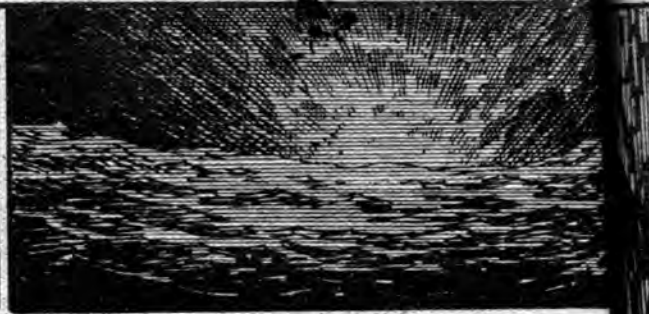
စတုရန်းဦး အတွင်းမှာပဲ...
 ရေခဲထက်ကဲ့ သန္တာကျီဟိက...
 ရေခဲထက်ကို ရှမ်းကန်ဖိသွားဖြင့်
 ငါ့အင်္ဂါကို ဖြန့်တက်ဖို့...
 ရှမ်းကန် ကူးခက်ကြည့်ဖို့
 လက်ဝှေ့ကလိပ်ကတာနဲ့...

ဦးထန်တဲ ရေစီးဟန်နဲ့... လွှဲပေါက်တဲ စီးဝင်သွားတော
 တာပဲ... ဆွဲမိဆွဲရာကို ကျားကွက်ကျားစံဆွဲစွမ်း ကျားခင်
 ဆွဲဟိတစ်ခုကို ဆွဲမိတယ်... ဒီတော့မှ ငါ့ခေါင်းထစ်ရင်
 သာသာလောက် အပေါ်နံရံမှာ ဖော်နေနိုင်လောက်
 တာကို... သတိထားမိသလားလို့... ...

အောက်ဘက်ကို စီးဝင်သွားတဲ့ ရေငူဟာ
အလင်းထူ ကာကွယ်တဲ့ သွင်းဖောက်နေမှုကို
တွေ့လိုက်ရတာပဲ... ..

ငါ့အဖို့ အပေါ်ဖြန့်တက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး သေးမလှ၊ နေမလှ၊ မဟုတ်လား... ..

အဖို့အရေးရတာနဲ့ အဘက်ကို ဝအောက်ရှုပြီးတာနဲ့.. ရေစီးထဲ ဖျော့ချလျှောက်ဝါးပဲ..
အစဉ်လောက် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် မရှိတော့ပါဘူး... ပြန်လည်း တွေ့တွေ့ကောက်ကောက်ထဲ..
ရေငူထဲရတာနဲ့ မလှပါဘူး... ရေစီးအားလျှော့ပြီး လျော့လာသလိုပဲ... ..

ငြိမ်ကပ်တဲ့ အောက်ဘက်ကို
စိမ့်ဝင်နေတဲ့ လှေပေါက်
ကလေးတွေ့လေပြီ တွေ့ရတာပဲ..

ထိုကိစ္စမှာ မကအောင် တဖြည်းဖြည်း
 နှိပ်စက် ဖြစ်လာတယ်... အောက်ခြေကို
 ယှဉ်... ရွှေထောက်လို့ ရှုလာတယ်... ..

ရေအောက်ကြမ်းပြင်မှာ ရေညှိကစားထားတဲ့
 ကျောက်ခွက်ကလေးတွေကို မြေနဲ့စမ်းမိတယ်။

ကျောက်ခွက်ထဲက ခြင်္သေ့တုံး... ဒီကလေးတွေကို ငွေပစ္စည်း
 တောင်းဖို့အတွက် ထည့်လို့ကတယ်... အလင်းရောင်က မှန်ပျံ့
 ရှေးထဲ မျောလှိုက်ဆွဲ... ရုတ်တရက် ရေအောက်က ငြင်းထန်လာ
 တယ်... မျောင်းပေါက်လှိုက်ကလည်း ဖြိုကျပြီးလာတော့... ရေငွေ
 ဟာ... ဗန်ဖြည့်လာဦး... ..

တစ်ကမ္ဘာလုံး ဆိုပေမယ့်... ခံစားလျှင်ကတည်း... သုံးလေးမိ
 လောက်... ဝန်းပန်းကား ခန်းကား ကန်ကား... လွှဲကား
 လိမ္မော်ကား ပါသွားပြီး..... ..

ငါ့အဖေကားမိလျှင်ကတည်း... အဖွင့်တစ်ခုကနေ
 ရွှေစွန်းအတူ ဖြတ်ကျသွားတာပဲ... အဖွင့်ဘက်ကို
 ဖြည့်ထွက်လာတဲ့... မြေအောက် ဆောင်းပေါက်တစ်ခု
 ဆိုပါကော... ဖြစ်ပေက ရှားရဲတဲ့ အလင်းရောင်တွေနဲ့...
 တောတောင် တွေက ငါ့ကို ဆီးကြိုနေတာပေ...

ငါ့ဘယ်လို ရောက်နေတယ်ဆိုတာ...
 ချက်ချင်း မသိနိုင်ပေမယ့် ဝင်လာလှ
 နေသုံးကို ဖြစ်နေတာတစ်ခုက
 ကောင်ကြော အနောက်ဘက်ကို
 ရောက်နေဖူး သိသိဉာဏ်တယ်...

ကရဲဘက်ကို ရောက်ဖို့ ငါ အဖီကောင်ကြောပေါ်ကို ဖြတ်ကျော်မှ ရမယ်...
 ငါကောင်ဝင်ပိုက်ကို ရောက်တော့... သုံးဝ အလင်းရောင် မရှိတော့ဘူး... ဒါပေမယ့် ရောင်ချွန်
 ကောင်ဘက်က မီးရောင်လဲလဲကို ဖြစ်သိဉာဏ်ကတာနဲ့... ငြီးနမ်းတို ခိုနေသေးတာသိသိ...
 အားတက်သွားတယ်...

မိခင်ထက် အတွက် တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်ဖို့ကို စိုးရိမ်သောက
 ဖြစ်သလို... ငါအတွက်လည်း ငြီးနမ်း စိတ်သောကဖြစ်နေ
 ဖူးဆိုတာ... သေချာတယ်... ဒါကြောင့် ငါ အားတင်ပြီး...
 ကောင်အဆင့်ကို နောက်မထွန်းဘာတော့ဘူး... ..

စသနိုးချတဲ့ နေရာတို့... မီး အလင်းရောင်ထဲ...
 ငါဝင်မိတာနဲ့... ဦးစံမင်းဟာ... အထိတ်တိတ်လန့်
 ဒွလေ... ငြိုးနိုး... ..

ငါ့ကို သေဇြိုလို့ ယူဆထား...
 ရှယ်လို့ တစ္ဆေ သူ့ရဲ့ ဘာ...
 ငြိမ်လောတယ် ထင်နေတာ
 သေချာတယ်... ..

မင်း... မင်း...
 မသေဘူး ဟုတ်လား...
 မဖြစ်နိုင်ဘူး အနား
 ကောင်းနဲ့...

ကျွမ်းကျင်တယ်
 မသေပါဘူး... များ... မေ့
 ရှိ... ဟောဒီ ဖြား...
 ကြည့်...

ငါ့အနီးက ကျောက်တုံး တစ်တုံးကို... ကောက်မဖြတ်တော့မှ... ဦးစံမင်း မျက်နှာ သွေးရောင်
 ဖြန့်လွှမ်းလာတယ်... ရာဇဝင်ကို ကြည့်... မီး ဗုံ နှုတ်... ဖော်ပြချက်... ကွေးကွေးကလေး
 ဖြစ်နေတာမှ... ငါ့အဖွဲ့... စိတ်အေးသွားတယ်... ဒါပေမယ့် ဦးစံမင်း ကို... ..

ရှေ့ပေါ်ရောက်တာ
 နည်းနည်းနည်းနည်း နောက်ကျရင်
 ကိစ္စဖြစ်လိမ့်... အခုတော့ အအေး
 ဖက်နေတဲ့ ဂရုတယ်... ဒီဖွား အဖျား
 ထင်လားရင် မကောင်းဘူး...

ဒီကောင်
 အခြေ အနေကောင်း
 ရဲ့လား...

ငါ ခေါင်းညှိတ်ဖြတ်ရင်တယ်... ငါ့ကိုယ်တို့ အံ့ဂြိုဟ်အံ့ဂြိုဟ်; ဝမ်းသာအံ့ဂြိုဟ်; ဖြစ်နေပေမယ့် ဦးခံးခံး: စမျာတော့... ရွှေမလှိုင်ဖိ လက်မလှိုင်ဖိ ဖြစ်နေတော့တာပေါ့... ..

မင်းတို့ လူ့ရှင်ကားတွေပဲ... မင်းတို့ မဟုတ်တာ တွေ...လှုပ်တာ...

ခွေ-ခွေဟုတ်လဲ ကျိအုပ်ပျံ့...

ရင်ထဲက... လဲနေတာ လွှဲလဲထလာတယ်... ငါတို့ ခြောက်နေတာတွေ သူကြားတာပေါ့... ..

ဟုတ်တယ် ဒီမှာကြည့်ပါ လား....

ငါတို့ ဦးခံးခံးကို သတ် မရှာတာဘဲ... ရွှေမလှိုင် ရွှေမလှိုင်တွေကိုပဲ... ဖိ-ရှောင်မှာ ဗွတ်သစ်ကြည့် နေတုန်း... ..

ဟာ...ဝက်...
ဝက်ကြီး...

ဦးမင်း: အသံကြောင့် ငါတို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တာ...
ဝက်ကြီး တစ်ကောင်လည်း မာနမီ ပြေးလာနေတဲ့... ဝက်ကြီးကို
ဆွဲလိုက်ရပါကော... ..

ဟာ...
ဒါကောင်ကြီးဟာ...
ပြေး... ပြေး...

ငါတို့နှစ်ယောက် ခြေဦးတည့်ရာ စွတ်လေးရင်း...

ဟာ...
ခုဖြို...

ခရီးထွက် ခြေထောက်ကို ငွတ်စူးဖိသွားပြီး
 နေရာမှာပင် လဲကျသွားတယ်။ ဝက်ဝံကြီးက
 တွဲနှစ်ယောက်နောက်ကို... မဲပြီး လျှက်လာတာ
 လေ... ငါ ခရီးထွက် ကို တွဲထူနေချိန်မှာပဲ
 ဝက်ဝံကြီး... တွဲရှေ့ ရောက်လာပြီး... ..

ရှာလေ့...
 ကောင်လေး...
 မီးခိုးကြောက်
 ထွက်ကွ... ..

ငါ့ဘာလုပ်ရမလဲ... မာဝီအောင် ကြောက်ပေး
 ပေးနေချိန်မှာပဲ... ဦးစံပင်... မှဲ့ အသံနဲ့အတူ
 မီးတောက်နေတဲ့... ထင်းစ ဝက်စ လေထဲ
 လွင့်လာတယ်... ..

ငါလည်း ဖျတ်ခနဲ
 သတိ ဝင်လာပြီး
 မီးစကို ဖမ်းယူ
 လျှက်လာမယ်... ..

အကယ်၍အတော့
 အဲဒါတော့... ဦးစံပင်းက...
 ငါတို့ကို အဖောက်အဖား
 ကျူးလျန်လို့ ခွင့်ပြုခြင်းဟာ
 ဖဲလို့ အယူခံရဖို့တယ်...
 ဟားပါတော့... ဒါဆော်နေတာ
 ကျား... ဒေသခံအယူခံ
 တွေပဲ...

ငါကတော့...
 ဒီချောင်းဖျား ရေတံခွန်
 အောက်မှာ ရွှေသိုက်
 ရှိနေတယ်ဆိုတာ... အချို့
 အဖာ ယုံကြည်ထား
 တယ်...

ကျွန်ုပ်တို့က သူယုံကြည်ထားတာနဲ့အတူ
 ဒီရွှေသိုက်ကို... ဘယ်လို ဖော်ထုတ်ယူနိုင်မလဲ
 ဆိုတာ... စိတ်ကူး စီမံကိန်းတွေကို... အားရပြီး
 ခြောက်တော့တာပဲ... နောက်ဆုံးတော့... * * *

အခါက စီမံကိန်းကြီး...
အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့...
စိတ်ကုန်ပစ္စည်းကုန်ပစ္စည်း...
စရိတ်စကား စွဲကုန်ပစ္စည်း...
လူတွေ လိုက်လာတာ... မင်းကော
စိတ်မဝင်စားဘူးလား...
ဒေသနာမင်း...

ဟာ..... ဘယ်
စိတ်မဝင်စားစရာလား
ကိုဒုညစ်နဲ့ ပြောပေးဖို့
လွန်ကောက်ကံ သိတဲ့အားဖြင့်
ထိုက်ထိုက် ဖြစ်နေပြီ
မဟုတ်လား...

ငါ့အလွတ်ကလေး...
ဒီငါ့အလွတ်ကလေး... အကုန်
အမြတ် အများကြီး ဖြစ်နိုင်တာ
အလွတ်ကလေးမဟုတ်
ဘူးလား...

ဒါကောဒါပေါ့များ...
ဒါပေးဖို့... တွဲတယ်ပဲ
ဖြောင့်ဖြောင့်... ကြိုက်လွတ်မိ
မှကော... ငွေမိသိတဲ့
ပဲများ...

ကောင်းကွာ
ငါ့မှာ ကိုယ်ဘက် ငါမလား
ခြောက်ခြောက်ရတာ... အခြေမာတစ်
ထွက်ကော... မင်းကတော့... ထူး
မခြားနားပါဘဲ... အေးလေ ငါလည်း
ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ ချက်ချင်း ကိုယ်ပေါ့...
ငါ့အဖွဲ့ ဒီကအခြေ ငွေ့ကွန်ဆီ
ဝင်ကြည့် ဦးမယ်... ဒီကောင်းက
အာကျိုးအခြေက ရုတ်အာကျပ်
ဆို... စိတ်ဝင်စားမှာပဲ...

ကျိအုယ်စို
အစောကြီးကတည်းက
သူ့စိတ် သွားသင့်တာ

မင်းက ငါပဲ
သိတာကိုးကွ... ဒီကောင်းကွ
ငါမိန်းမ အာပိုင်အာပိုင်က...
သူ့ကော်ဆိုင်ဆိုင် သတင်း
လွေလွေတွေ... ငြီးတော့...
မင်းမသိတာတွေ...
အားကြီးပါလော့...

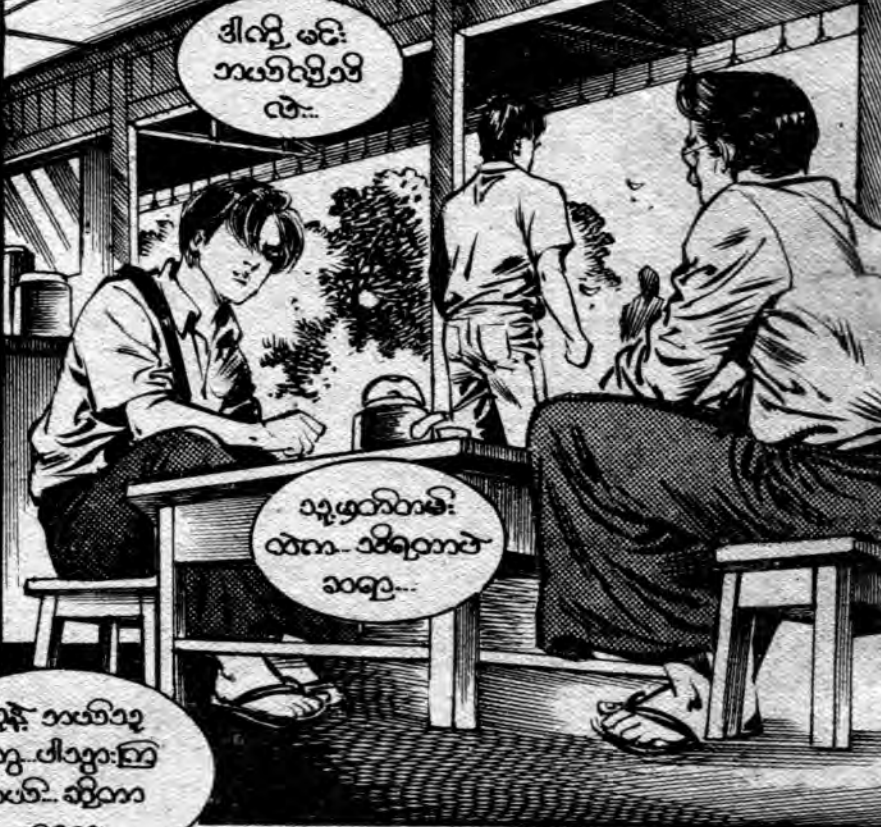

ကျိအုယ်စို သက်မခြောက်တော့ဘူး...
ငါလည်း သက်မမေးတော့ပါဘူး...

အဲဒီကတည်းက...
 ထမ်းခွဲပြီး တို့ ထပ်မံတွေ့ကြုံ
 ရတာပဲ... မိမိတို့စဉ်းမေဒါ
 နဲ့ ငွေအဖွဲ့နဲ့ ဘယ်လိုအပေး
 စာယူ တာညှိ မတာညှိကောင်
 မသိရတော့ဘူး...

တွေ့တစ်ယိုနဲ့ ခရီးစရိတ် ထုတ်ပေးတယ်တဲ့...
 ဒီအတွက်... အဲဒီ ငွေအဖွဲ့ဆိုတဲ့လူကို ဦးအုပ်စိုးရဲ့
 မိန်းမ မဆင်ခြူးပျဉ်က... အဖွဲ့ရဲဝင်တယ်တဲ့...
 အိလေမဟဲ့... စန္ဒာနားမြိုင်ကို... ဦးအုပ်စိုးတို့ ခရီး
 စရိတ်ကတော့... ဘုတာအဖွဲ့ နှစ်ယောက်စလုံး
 လွှဲကုန်ကြတာပဲ...

ဒါကို မင်း
 ဘယ်လိုသိ
 လဲ...

သို့မှတ်တမ်း
 ထဲက... အိရတာပဲ
 ဆရာ...

အဖွဲ့နဲ့ ဘယ်သူ
 တွေ့ပါသွားပြီ
 တယ်... ဆိုတာ
 ကော...

မင်းအိန်း... ဝင်းကျို
 မြို့... အိန်းမောင်ဦး ဆိုတာ
 ကော... ပါတယ်... ဆရာ...
 ကျွန်တော်လည်း နောက်ထပ်
 ဆက်မဖော်ကြစိကော့ဘူး...

ဦးအောင်မင်း တွေ့ရသွားသည်...

မင်းအိမ်နဲ့... ဝင်းကျို...
ဟာ... ဒါ... ဒါဆိုရင်
ဒါပေတ္တက်တော့ဘွဲ့...

ဘာပေတ္တက်
တာလဲ... ဆရာ...

မင်းအိမ်နဲ့
ဝင်းကျို... မြို့ရပ်မှာ
လက... ဆိုင်ကလပ်
မှောက်မြို့... လေသွား
ကြတာကွ...

သူ့ချက်ချင်း သဘောပေါက်လျှောက်သည်။ ဆန္ဒကူးမြို့
သို့ ဗွတ်ယာအာချက် သွားသူ ငါးဦးတွင် သုံးဦးက
တို့ကတို့ကဆိုင်ဆိုင် ကလပ် အနည်းငယ်ဖြား၍
ဇာန်ဆီးဒင် ဖြစ်သည် ဆိုတော့...

ဝိသားစုကို သူ ဆက်ဖက်ဖြစ်သည်... ဒုတိယအပေါက် ဦးအုတ်စွဲကို စန္ဒရားမြိုင်သို့ရောက်
 မြို့ ရွှေကြောနှင့် ရွှေသားနမူနာအဖွဲ့များကို အောင်မြင်စွာ ထုတ်ယူနိုင်ခဲ့ကြသည်...
 မြို့သို့ ဖြန့်ဝေကြသည်... အဓိက အကြောင်းအရာက... နိုင်ငံရေးမှ တရားဝင်လွတ်ငြိမ်း
 ဝင် ရယူရေးအတွက်- ရွှေကျွတ် သို့မဟုတ် အခြားသော သက် သို့မဟုတ်... ရွှေကြေး
 သား ထောက်ပံ့ပေး... လူ့မွေးမြူရေး ဖွဲ့စည်းရန် ဖြစ်သည်... ..

ဒုတိယ အကြောင်း
 အရေးက... ရွှေဖွဲ့များကို
 လွှဲ ဝယ်စဉ် ဖြိုး... အခြေ
 အားကို အခြေခံ၍...
 ထုတ်လွှတ်ရေး စဉ်က
 ဝိသားစု နည်းပညာ
 လွှဲအပ်သော ဗဟုသုတ
 အားအား လူ့အင်အား
 စိမ်းမွှေးစည်းရန် ဖြစ်၏...

မြို့ နှင့် ချိန်ဆောင်ပြီး တို့ ခုနောက်ပိုင်း ငွေအေး
 မွားသည်... မင်းချိန် နှင့် ဝင်းကိုတို့က ငွေလွှဲကို
 ချိန်အောင်ပျံ မဖြေတော့... အခြေအနေအရ...
 ငွေလွှဲသာ အနီးကပ်ဆုံး အားကိုးစွာ ဖြစ်နေသည်...
 ငွေလွှဲက တောင်းဆိုထားသည်... အချစ်အလက်
 သိရလျှင် နောက်ထပ် မတည်ငွေ ချိန်ဆောင် ထုတ်ပေးဖို့
 ကတိပေးသည်... မနက်ဖြန်တော့...
 ချိန် ထား၏... ..
 ဟိုတယ်တွင်

ဟိုတယ်တွင် ချိန်ဆောင်ထားသည့်
 ဆိုသောရက်က... သူ့သေသေ
 များများ ကျက်ချက်ကြည့်တော့
 ဦးအုပ်စွဲ ကားတိုက်မှုဖြစ်
 သောနေ့ အထိအကျ ဖြစ်နေ၏

ဦးအောင်မင်းလဲ
အဖြေအသွားရောက်
ပြီး... ..

အားငါလည်း
ဒီလိုပဲထင်တယ်ကွ
တစ်နေ့က ငါဖြည်းဆီရောက်
ပုံစံ... ခမို့သွားဟန်လွှာ
ပုံစံနဲ့ပေါ့ကွာ...

ကွင်းဆက်တွေက
တော... မျိုက်မိပြီး ဆရာ...
တွေဟာ သွေးမိုးသားရိုး
ပျက်နိုင်တော့သွေး
ပျက်တော် ပြီးရောဂါကို
ပေးတာတော့သွေး...

သူက...
ဘာတွေဖြစ်လဲ
ဆရာ...

အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ငါ့ကို ဘယ်ကယ်လဲ ဘာညာနဲ့...
ပေးတာပဲ ပုံစံ အမှတ်အသားတွေဖြင့်
တယ်... ငါကလည်း ကျိဒဿမိန်းနဲ့
နိုင်ငံကူးလက်မှတ်လုပ်ပေးပြီး
တွေ့ရနဲ့က ကိစ္စဖြောင့်ပြီး အစီ
အောင်ကြည့်တော့...

အဖွဲ့ပါသူတို့...
မြို့အောက်ရေချင်းထဲ
ကိစ္စကြီးပစ်ဝင်ပြီး
ကယ်ရတာ ဖြစ်သား
နောက်မှာ ရွှေပါဝင်မှု
ပုံစံနဲ့က မက်လောက်
ရော့ မရှိဘူးတဲ့... အဲဒီ
လောက်... ရွှေကို ဘယ်
မျှောင့်ကမ်းခေါ်မှာ
ကျင့်ကျင့်ရတာပဲ
တဲ့...

ဒါတစ်ခါထွက်
ပြီး... သိလို့မရောက်
တာပဲ... ဆရာ...

ငါလည်း သဘော
ပေါက်ပါတယ်... ဒါနဲ့ ဘိန်းမောင်ဦး
အာရုံစူးစမ်းစော့ အာရုံအနေ
မဟန်လို့ ရွေးကွယ်တဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ
အာရုံစူးစမ်းစော့တယ်တဲ့...
သူလည်း နိုင်ငံခြားထွက် အာရုံစူး
လွယ်ခဲ့ စိစဉ်ထားဖြစ်လေ...

ဆရာလည်း
ဦးစိုးကျိန်ဦးမင်းဘိန်း
ကိစ္စ မေးဘူးလား...

သူတို့တင်
ဘယ်က မလေ့ကျာ...
ကျိန်ဦးမင်း ကားတိုက်မှု
ကိစ္စပါ... မေးတာပေါ့...

သူ
ဘာပြောလဲ...

စန္ဒကုန်းမြိုင်က
ခြေကြမ်းတယ်... ကျိန်ဦး
ရှိတယ်ဆိုတာ... ယုံရမလို့
ဖြစ်နေဖြစ်တဲ့... ဟိုတုန်းက...
ရောဂါထက် သေရတယ်... ခု...
ဦးစိုးကျိန် ဦးမင်းဘိန်း တဲ့...
ကျိန်ဦးမင်း မသေတာ
ကံကောင်းတာတဲ့...

သူတို့ကောင်း
အခု...လန့်ဖျတ်ပြီး...
ဘုရားတရားတွေကုသပို့
တွေ့...လွယ်နေကြရ
တယ်တဲ့...

ပျဉ်းလွှဲကံသာ... ဦးမြဦးက ယုတ္တိတန်ဖောင်
ဆင်ခြေကောင်းကောင်းဖြင့် စန္ဒကုန်းမြိုင်ကို
ရောက်ဖျောက်၍ ကြိုးစားနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ငါတမင် ဆွမ်းစား
တာက... အခြေအနေပေးရင်
ငါ့ကိုယ်တိုင် စန္ဒကုန်းမြိုင်ကို
ကစားခေါက် သွားဦးမယ်လို့... ဒီတော့
ဒီကောင် မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်နဲ့...
တကယ်လား အယ်တော့လဲ အယ်တု
တွေနဲ့လဲတဲ့... သွားမယ်ဆိုရင်တော့
တုနဲ့ လာတွေ ပါဦးတဲ့... ဒါမှမဟုတ်
အကြောင်းကြားပါဦးတဲ့...

သူတို့ ကစားစရာ
လျှို့ဝှက်ကြံစဉ်
နေတာတော့ အမှန်ပဲ
ဆရာ...

အသေအချာပေါ့
လူ့ငါက ကျောင်းပိတ်
ရင်... အိမ်ပြန်ရဦးမှာမို့
အေးပေ ဖြန့်ရောက်မှ...
ဒီကိစ္စ ဆက်လျက်ကြံ
ပေးတာပေါ့...

ကိုကို ဝေတင်မ ဗြဲသွတ်လာ၏ သူ့သိချင်သည်က...
 ဦးဒုဗ်ဦး ဒါကောင်း ဖြစ်၏... သို့သော်... ..

သူ့ဘက်ကို
 သူ့ဗြဲကပ်သွားကတည်း
 က... အဆက်အသွယ်
 ဗြဲကပ်သွားတာပဲ...

ကိုကိုက...
 မှုံစမ်းတဲ့လား...

ဟာ...မှုံစမ်းတာ
 ပေါ်ကွာ... ဂြားရတဲ့...
 သတင်းတွေကလည်း...
 ကောင်းတာ မဟုတ်
 တဲ့...

တိတိကျကျလည်း
 မဟုတ်ပါဘူး လျှောက်ဖို့
 ခွင့်ပေးပဲ... မတော်တဆလေ
 သတိရှိ ပြန်ဖူးမိရင်
 ဆေးရုံတက်ရင် ယွက်ပြေး
 သတိရှိ မရေမရာတွေ
 ချည်းကွ...

သူ ဖင်ဒက်ရှိုက်လိက်သည်
ဂိဏ္ဍိကတော့... ...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ
သူ့သိမ်းနှိုင်းထားတဲ့ပစ္စည်း
လေးတော့... ဖင်းရှိုရှိုသေသေ
ထိန်းသိမ်းထားပါကွာ...

စိတ်ချပါ
ကိစ္စကွီး...

ဒါနဲ့ ကိစ္စကို
အဖြေဖြန်ချေရက်
ငြိမ့်တော့... ဘာလုပ်
ဖယ်... စိတ်ကွာထား
လဲ...

စိတ်ကွာထားတာတွေက
တော့ အားကြီးပဲ ညဉ့်ညဉ့်
အထဲမှာ အထက်အသွယ်တွေ
လည်း... အားကြီးရဲ့ဒီကာကွ...

ငွေအရင်းအနှီး
ရှိရင် အားကန့်ဘက်
အရှေ့ငွေအဝယ်တက်တာ
အလွတ်ဖြစ်တယ်တဲ့... နောက်
ငါနဲ့အတူ ယစ်နေတည်းထွက်
ရတဲ့... ဖိတ်ဆွေ တစ်ပေးကိက...
သူနဲ့ ရွှေတော့တွေလိက်ခါတဲ့
ခရီးစရိတ်ပါရင် ဖြစ်တယ်
တဲ့...

ကိုကို ဟာလည်း
စွန့်စွန့်စားစားချည်း
ပဲ...

ဟ... စွန့်... စား...
တော့အကွ... ဒီမှာလည်း
တော့ကော... မင်းသိတုံး
ဇာတိ... အခြားမရှိဘဲ
လှေထိုးလွှဲကိစ္စတာ
လို့ချည်းပဲ...

မင်းလည်း ကိုကို မရှိဘဲ
နေတတ်စားတတ်လွန်း...
ဒီမှာ ညီညီ မင်း တို့ရဲ့အထိ...
မပူမဖင် နေနိုင် စားနိုင်အောင်
ကိုကို ကြိုး စားဖတ် စိတ်ချ...

ရိုးရိုးသားသား
အိမ်ကော ကျောကောဘဲ
စဉ်းစားပါ ကိုကိုရယ်... အခြား
အနီး လွှဲတယ် ဆိုလို့လည်း
ညီညီ တတ်နိုင်သလောက်
ရှာပေးပါဖယ်...

မင်းက ဘယ်က
ရှာမှာလဲ... ဘယ်လောက်
ရှာလို့ ရမှာလဲ... ဘာလဲ...
ဟဲ့တစ်ခါ ငါ့အဖေတို့က...
မင်းစွန့်သွားတဲ့ ဇွန်ခဲ

၁၀၉

ဟဲ့တစ်ခါ... သူ့အိမ်က...
သူနဲ့ ကျွန်တော်ကြားမှာ
မိမိမာတုံး ဖွဲ့ကြည့်ဖို့ရှိတယ်...
အဲဒီလေလည်း ကျွန်တော်
အိမ်လေ ရတနာနဲ့ ဗြန့်
ဆယ်လွှဲကိစ္စ...

ကိုကို စဉ်းစားသွားသည်...

အခြေကနဦး မထူထောင်တာ သူ့ သတိထားမိလာသည်။ ငြိမ်ချော့ကလေးသည် က နေ့တိုင်း နီးပါး အသောက်အစား ရှိလာ၏။ မကြာသေးမီသလို... ထောင်ထွက်မိစိစေ့တွေ... အိမ်ကွဲပါလာပြီး... ဒီလူတွေကလည်း အစား-ခု ဝခန်း ခြောက်ကွဲသည်... ..

ဗိုင်းရှားမှာ...
ငါ့အစ်ကိုက... ကျွန်းပိုင်ကွ
မင်းလွန်ကလာလွန်ကွ...
သူ့မျှော်လင့် ထမင်းရ ဖြစ်ရမှ
စားသောက်ရမှာမဟုတ်
ပါဘူး...

စားပြီးသောက်ပြီး
သာသာလေး အေးတီးလို့
မတော်နည်းတွေ ကလွဲကြီး
ငါကွာ...

ကြောပါ...
လို့ကို လွှဲဝ
မိတ်ပါသွား
သည်... ..

ဦးဦး... မင်း
ငါ့ကို ရွေးငါးထောင်
လောက်... ရှာပေးလွန်ကွာ...
ငါ့လွန်ကွာ... ဖြစ် စမ်းကြည့်
ခွင့်တယ်... ပေးကလေး... ပဲကွာ
သေခြေမေကြီး ရှင်ရှင်
ရွှေထီးပေါ့...

သူ့ကား၏ မရတော့မှန်း
သိ၏... ရွှေထွက်ပေး
လွန်ကလာသည်နှင့် ကြောပါ...
ရွှေထောင်က မိတ်စေ့
ပျံ့ပျံ့နှင့် ပါသွားတော့၏...
သည်မှာ လေလေပေပေ
နေသည်ထက် စာလျှင်
တော်သေးသည်ဟု
သူ အောက်မေ့၏...

ကျောင်းတွေ၊ ငြိမ်နင်းတော့မည်မို့
 ဦးဒေါက်မင်း မိတ်ဆွေဆရာ ဆရာမများ
 အတွက်... လက်ဆောင် အချို့ ဝယ်ကာ
 ငြိမ်လာပုံ၏... သတော်မိမိမှ အသက်...
 သိန်းမောင်ဦးကို ကားတစ်စီးထဲမှာ
 တွေ့ရဦးမိချေ... ...

ဟာ... သိန်းမောင်ဦး
 မင်း သတော်မိမိ
 ကားလာလှစ်လေ့ရှိလား...

ဟာ... ကျွန်တော်မင်း
 ပါလား... ဧည့်သည်
 တစ်ယောက်လွှဲကုန်ပြီးတာ
 ဆင်များ... မြီးနဲ့ နေ့တွေကယ်
 ဆို...

ဒေါ်... နုပစ်မပြန်
 ဆင်က... တွေ့ကြတာ... မင်း
 ငွေကျွန်တို့ လူဖွဲ့ကိဖာ
 အလှစ်ပင်နေတယ်ဆိုတာ
 ဖာနီကျရဲ့လား...

မင်း... ပါလား... အခု
 ဘယ်ငြိမ်မှာလဲ ကားပေါ်
 တက်လေ... လွှဲကုန်ပြီး
 လေးမယ်...

ရဲ့ပါတယ်
 ကွာ... လွှဲကုန်... ကားပဲ
 စီးပါမယ်...

လာမင်း... ပါ များ...
 ခြေထောက်ရင်လွှဲ...

အောင်မင်း ကားပေါ်တက်လို့ကပ်သည့် ဒီကောင်
ပိုမိုလဲ ထူးနေတာ ကြည့်ပြန်အားဖြင့်...
ထက် ဟန်ကျနေသည့်က သေချာ၏... ကျွန်တော်
အားဖြင့်... သည်လဲ ကားမျိုး စီးနိုင်တာတော့...
ညီစရာပင်.....

ဆီဖျား
ကျိအုပ်စွဲ သတင်း
ရသေးလား
ကျိအောင်မင်း

ဟေ... မင်းတို့
သို့ကျိသွားမတွေ့ဘူး
လား... ခုဘက်လို့က
သွားတယ်ဆို...

ခုဘက်လို့က သွား
ကတည်းက... သတင်းရဖွဲ့ဝ
ဖြစ်သွားတာ ဆီဖျားက...
ကျိအုပ်စွဲ ခု သတင်း ရတက်လို့
ပြီးတော့ သူနဲ့ ဖက်သက်ပြီး
အဝတ်လဲလှည့် ဖိထား
မှာပေါ့...

မင်းမေးတာ... ငါ
သဘောမပေါက်ဘူး
ဘုန်း မောင်ဦး...

ကျိအုပ်စွဲနဲ့
ဖက်သက်ပြီး မင်းတို့
ထက်... ငါက ဖြစ်လို့နေမလဲ
ထင်တာဟာ မင်းတို့ဘက်က
ငါ့ကို... မရှေးမသား သက်က
မရှင်း နှစ်ဖွဲ့ပဲ...

ဒါနိုး မောင်ဦး
ဒီလိုရယ်လို့ပြော...
ညွှန်ပြောဆိုတဲ့အခါ
တစ်မျိုး ဖော့တို
ပါလား... ..

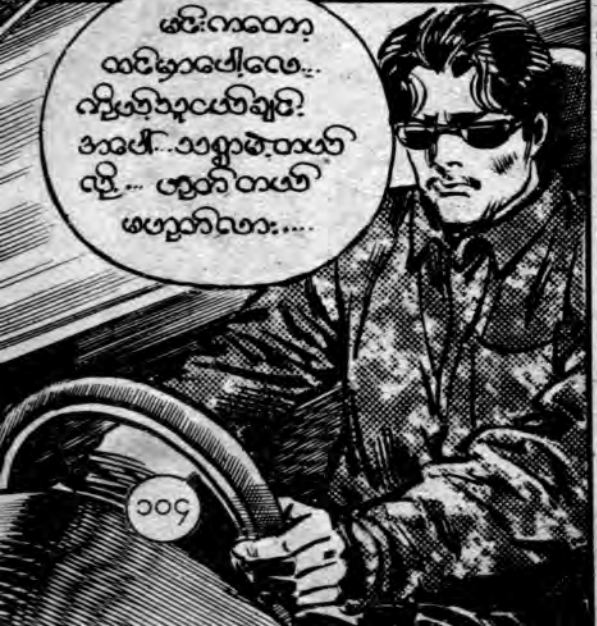
မင်းကို သက်သေကောင်း
ဘာဖြစ်စေရလို့သလဲ ဒေါက်တာမင်း
ရယ်... မြို့ပြီက... စန္ဒာနိုး... ဖတ်သက်
ပြီး... မင်းမေးတဲ့အကြောင်း ဒီမော်ဒယ်
အုပ်စုနိုး မင်း တွေ့ကြုံသေးတယ် ဆိုလို့ပြော...
မင်းထိုတဲ့အတိုင်းပဲ... အုပ်စုနိုး...
အိမ်ထောင်ရေးကလေးပဲ... နောက်ဦး
ပြောတဲ့အခါက ဖော့တိုလား... ငါ့လုပ်နေရ
တာက... ကျင့်ပေးပိုင်ဆိုင်မှာ ဆိုတော့...
အုပ်စုနိုး ဖတ်သက်တာ... ဘယ်မှာ
မေးတဲ့အခါနိုးရဲ့ လိုက်ရတော့မှာလဲ
ကွာ... ..

ကျင့်ပေးမင်း မျက်နှာ လှေကား
မိမိပစ်ပစ်ကလေးပဲ... နောက်ကြည့်
မှန်မှ တစ်ခဲ... ဒါနိုးမောင်ဦးတွေ
လိုက်၏... ထို့ကြောင့်ပင်... ..

မင်းမေးချိန်ကို... မင်း
ဘာသာမင်း ဖြေနိုင်လို့ပြီက
ပါ... ငါ့မျက်စိထဲမှာတော့
အုပ်စုနိုးက ထိုတွင်းထဲမှာ
ကျောကော့ခံနေရတယ်...

မင်းကတော့
ထင်မှာပေါ့လေ...
ကိစ္စပဲသလဲချစ်?
အာပီ... သူ့မှာပဲတယ်
လို့... ဟွတ်တယ်
ဖော့တိုလား... ..

မင်းတို့က
လေအေးစက်တယ်
ထားတဲ့ကားကိုမီးနိုး
ဘီဟာမြို့နေတယ်...
ဒါပဲ ဖော့တိုလား...

ထိန်းမေဇာဦး ငြိုးသတိ... ကားကို
အာရောက်အာဦး တစ်ခုရှေ့မှာရင်
လှိုက်တော့...

ဘာဖြစ်တာ
လဲ...

ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး
ကွာ... ဒါလို့ ကမ္ဘာတစ်
ဌာနချုပ် ရုံးလေကွာ...
ခကာဆင်းဦး...

မင်းနဲ့...
လို့ အဆီကုန်ဌာနကုန်
မိတ်ဆက်ပေးချင်လို့

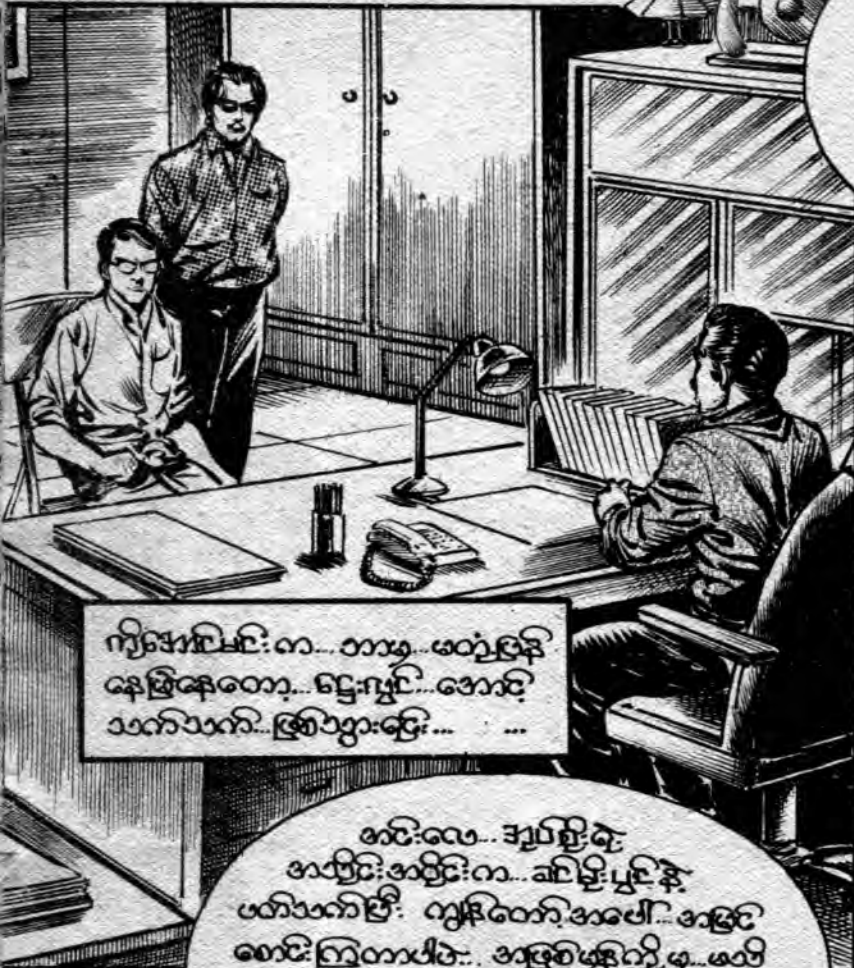
ဟာ...
မဆီမဆိုင်
မဟက်သက်ချင်
ပါဘူး...

လာစမ်းပါကွာ
ဒါ မင်းအတွက်... အဆိုင်
အလမ်းတစ်ခုကွ
သိရဲ့လား...

ဦးစွာ... ငါ
မင်းကို... အိမ်တို့
ဟာရောက် ငြိမ်း
မှာပေါ့ ဒေါက်တာမင်းရဲ့
လာစမ်းပါ...

ဒီလိုဖြင့် ငွေ-ပျင်၏ ရုံးခန်းထဲမှာ... အထူးအစဉ်ခန်းမှာ
 ရွှေပေဉ်ပာပေဉ် ဖြစ်စီးရအောင်... ငွေ-ပျင် မျက်နှာက...
 သက်သာပေါ့... မလျှင်တက်ချိန်...

အုပ်စိုးသူ
 မလေးစားချင်... တွေ့ဖို့
 တော့... သူ့စိမ်းတွေမဟုတ်
 သူပေါ့... ကျွန်တော်က
 တော့... သိထားပြီး နေမှာ
 ပေါ့နော်... အဟောင်း...
 ဟင်... ..

ကျွန်တော်က... ဘာမှ မတွဲမခွဲ
 နေကြနေတော့... ငွေ-ပျင်... အောင်
 သက်သက်... ဖြစ်ပွားတော့... ..

အင်း... အုပ်စိုးသူ
 အစဉ်အစဉ်က... ဆင်ခြင်မှု
 ဖတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်အပေါ်... အဖြင့်
 စောင့်ကြည့်ပါ... အဖြစ်မှာကိုမှ... ဖယ်
 ငြိမ်လေ... သူတို့ကဲ့သို့တော့ ကျွန်တော်
 လေကုန်ခံပြီး ရှင်းဖြေပါ... အနီးစပ်ဆုံး
 ဖြစ်တော့... ကျွန်တော်က... တို့လို
 လူမျိုးတွေတော့... ရှင်းဖြေ
 လိမ့်မယ်...

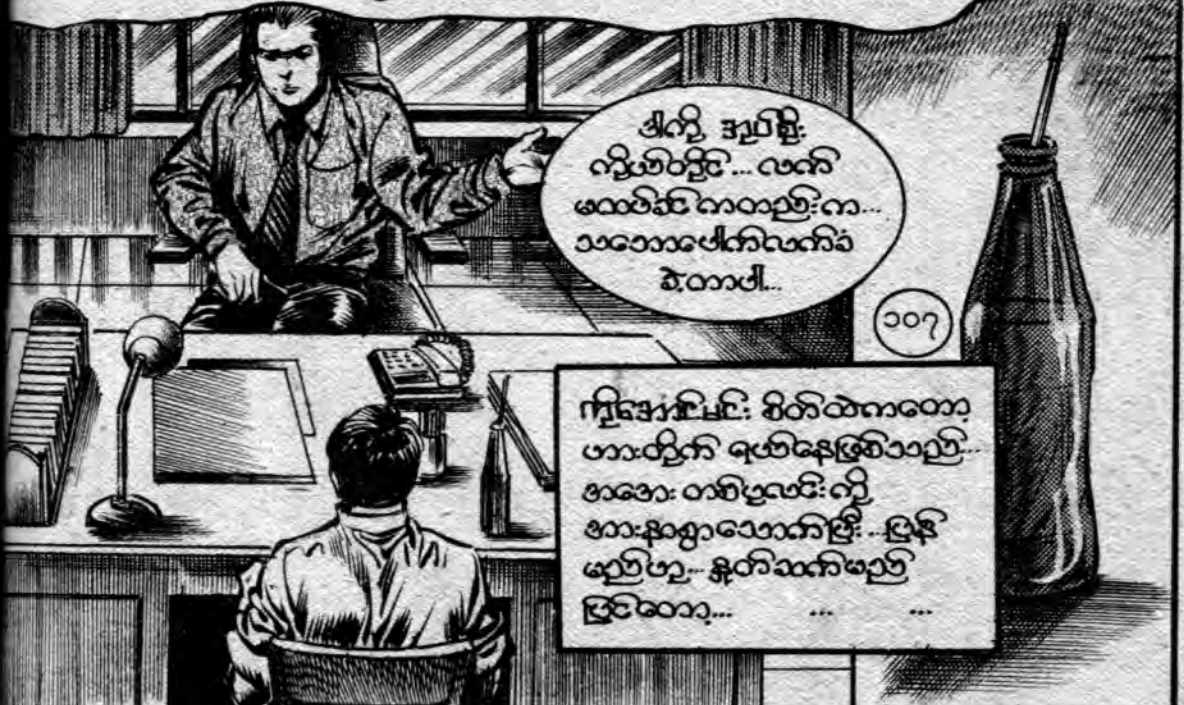
ဒီမှ...
 ကျွန်တော်လိပ်ပြာ
 သန့်မယ်...

ကျွန်တော်နဲ့...
ဆင်နွှဲပျင်း... စေ့စပ်
ထားတာသိလျက်...
ဒုပ္ပဲခွဲက ဆင်နွှဲပျင်းကို
ဖို့ဖြေ့ သွားခဲ့တာပဲ...

အိမ်ထဲမှာ...
သူတို့ချင်း ချစ်နေကြ
တာ... ကျွန်တော် သိတာပဲ...
ဘာလို့လဲ... ကျွန်တော် ဝမ်းနည်း
စရာလို့မလဲ... တက်နိုင်
တဲ့... ဘက်ကတောင်
ကူညီမဲ့ ခဲပေး
တာ...

နောက်ဆုံး
အချိန် အထိပါပဲ
လယ်ပုလဲချင်း
တွေ့ဖို့ပျား...

... ၃... ဒုပ္ပဲခွဲ... ထောင်ကျတော့... ဆင်နွှဲပျင်း... မိဘတွေက... ဒုပ္ပဲခွဲနဲ့ ကျွန်တော် ချင်းတယ်...
ဆင်နွှဲပျင်းကို ဖိတ်ခေါ်တဲ့လည်း... စိတ်ကုန်နေတာလေ... ဒါ သူတို့ကိစ္စပါ... ကျွန်တော် ဘက်က...
သူတို့ သမီးလေး... ခြံနက်အတွက် သနားမိတာပဲ... သူတို့ မကျွန်တော် ဆင်ကတည်းက...
ကလေးက... ဖခင်မေတ္တာ ဝက်စွတ်နေတာ... ဒါ ဒုပ္ပဲခွဲနဲ့ တယုယုနဲ့ မာနကြောင့်ပါပဲ...
ပျော်နေစရာ လှပယ် ထင်တော့... ... ဒီအတွက် ကျွန်တော်က ကလေးအပေါ် အနာစိတ်နဲ့
ဖော်နေကြတဲ့ ဝင်ပေးခဲ့တာ... ဒါထက်ပို လှတဲ့ အကြောင်း ဖြစ်ချက် မရှိတော့ဘူး...
အရှင်ဆုံးကတော့... ကျွန်တော်လို့လူအတွက် ကလေးတစ်ယောက်အဖေ တစ်ယောက်ကို
ထက်ထပ်ခဲ့တာ... သားနောင်ကိစ္စတစ်ခုတည်းကြောင့် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပါပဲ...

ဒါကို ဒုပ္ပဲခွဲ
ကိစ္စတစ်ခု... လက်
ထပ်ဆင် ကတည်းက...
သဘောပေါက်လက်ခံ
ခဲ့တာပါ...

၁၀၇

ကျွန်တော်နဲ့... စိတ်ထဲကတော့
ဟားတိုက် ခုတ်နေကြတာပဲ...
အဖေ... တစ်ဖုလင်းကို
အားနာစွာပေးတာကြီး... ဖြစ်
မည်ဟု... နှုတ်ဆက်မည်
ဖြင့်တော့... ...

ကျိဒော့ဂ်မင်း
ဝန်ထမ်းအလှည့်က
အဆင်ပြေလော့...

နိုင်ငံ ဝန်ထမ်း
တစ်ယောက် အဖွဲ့က...
အဆင်ပြေဖို့ဆိုတာ
အထိုက်အလျောက်
ပါတ...

ဒီထက်ပိုတဲ့ အဆင်ပြေဖို့ဆိုတာ... မရှိုးသားဖူးကို
ဖွန်တောင် ပြတာနဲ့ ဒါကလေးမှာလဲ.. ကျောင်းဆရာ
တစ်ယောက်က ကျောင်းဆရာ အလှည့်နဲ့...
တိုက်ဆောက်ကားနီးဖို့ သူ့လစာကို တစ်ပြားမှ
မပျံ့တဲ့ စုတောင်း ဖိစပ်ရတဲ့ အရွယ်ကျမှ...
ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်မယ် ထင်တာပဲ...

အဖား၊ ဖား... ကျိဒော့ဂ်မင်းက ရှေ့စရာလည်း
မြှောက်သားပဲ... ထားပါသော အဆင်ပြေတဲ့... တခြား
အလှည့်ကလေး သာလေး ပြောင်းလှည့်ဖို့ကော မစဉ်းစား
ဘူးလား... ကျန်တော့ကုမ္ပဏီက အခုဆိုရင် ဗြိတိသျှ
ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုနဲ့ ချိတ်ဖို့... လှုပ်လှုပ်... ကြီးတစ်ခုစနေတာ...
ကျောက် မျက်လှည့်လှုပ်လှုပ်ဆိုပါသော့...

ကျိဒော့ဂ်မင်း တို့လို
ကိုတွေ အများကြီးလို
နေတာ... ပြည့်တွင်းက
ပညာရှင်တွေကို ပြည့်
က... ပညာရှင်တွေကို
ပေးတဲ့ အခွင့်အရေး
အတိုင်း ပေးဖို့...
အကြောင်း နီးစပ်ရာ
လူရှင်းတွေကိုပဲ
ခေါ်တာ...

ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်
ပါပဲ... ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်
က...ကျောင်းဆရာ ဟာကို
ထားမိနေရင် အသားကျ
သွားပါပြီ...

ဘုရား မှန်းချက်နဲ့
အိမ်ထဲက...
ကျင့်စဉ်... မယ်
မယား... မိဖုရား...
ရင်...

ကောင်းပါပြီဘဲ
ဗျာ... ဆီဗျာ... တို့
မိတ်ဆွေကြီး ဒုဗျာ...
သတင်းကြားရင်
တော... အကြောင်း
ကြားပါပြီ...

ဒီကောင်းကြီး
ခြေခံဖောက်သွား
တာ... စိတ်မကောင်း
စရာပဲ...

ဒီထက်ပိုခက်တာက...
တော... ကျွန်တော်ရဲ့ နှစ်တိုင်း
က... ကျင့်စဉ်... လိုပဲ... တယခုသန့်
မာနကြီး... တာဗျ... ကဲ...
ခွင့်ပြုပြီး...

သုက္ကုမ္ဘာကို
ဧည့်ခန်း
တံခါးပေါက်
ရောက်မှ...
လှည့်ဖြော
ဖြစ်သည့်
ကတော့...

ဟောကုလားက
ဆီဗျာ... တို့ ကျွန်တော်
တို့ထက်... သူ့ရင်ထဲကို
ကောင်းကွက် တစ်ခု
တလေ မပေးစိ... သူ့
ထင်ပါရဲ့... ကဲ
သွားပြီဗျာ... ..

ရွှားပေါ်မှာ
ဖြူပေါက်တာ
အံ့နှိပ်ပေမယ့်...အဆိပ်
ပြို...တဲ့...မလွှဲစိကို
ခေါ်... မဖက်ဘူး...
မောင်စိုင်း... ..

ဆရာ
ပြီးအောင်မင်းက...
သူ့အကြံ
သိနဲ့မောင်စိုင်းနဲ့
ရွှားပေါ်တဲ့က
ပရိယာယ်ဖြင့်...
ခေါ်တွေ့စဉ်းရဲ့
သိမ်းသွင်းဖွဲ့က
ခံစား...ရွှားဖြင့်...
စိုင်း...ကို
ဖောက်သည်ရဲ့...

လွန်တော်
တော့...ဆရာအသွက်
စိုင်းရဲ့တယ်...

ဘယ်အကြံ...

ပြီးမင်းသိနဲ့နဲ့
ပြီးမင်းကို...တဲ့ဟာ
ဆရာလွှဲပဲ...သူ့ကို
သိမ်းသွင်းမလွှဲ
လွှဲတွေ့ပဲမဟုတ်
လား...

ကိုးစိုင်းကို မလွှဲလား...သူ
ဆိုတာ...နှိပ်ဖြုတ်ပေး...ဘာသာ
နှိပ်မှာလဲ... ဒါနဲ့ မင်းအဆိပ်ကို
ထောင်က လွှဲကလာပြီဆို
မလွှဲပဲလား...

စိုင်း...စကား...လွှဲ...ပြီးအောင်မင်း...
ကျောထဲက စိမ်းသွားသည်... သူကသူ့
သွက်ကို သူ့ထိန်းကာ... ..

စိုင်း: က သူ့အစ်ကို၏
ပစ္စည်းကို ဖြောဖြောကော့... ..

မြက်တာပဲ...
ဤမီးသေအာခြေ
စာနုကို ဖယ်ရှား
ယုံကြည်တာမြက်ဖဲ
တာပေါ့ကွာ...

ဒေဝလေ ဖွန့်စားချင်တဲ့
လူငယ်စိတ်ကကော့...တာလည်း
ရမှာမှ မဟုတ်တာ... ကျွဲဒုဗ်စွဲနဲ့
ဖက်ပက်ဂရုဏော ဘာလူ
သေးလဲ...

စိုင်း: က...
သူငယ်ယု ဖြောဖြ
ကာ... ပြီးဒုဗ်စွဲဝံ့မှ
စာနု ဆွဲပီးကလေး
ကို... ထွက်ပြောကော့
ပြီးဒေဝလေ... တစ်ခု
တည်း ဖြစ်ကာ...

ဟာ... ဒါဖြင့်... မင်းက
ဆရာတပည့်ချင်းကော့
လျှိုထားတာပေါ့...
ဟုတ်လား...

ကျွန်တော်...
ပြီးဒုဗ်စွဲကို သံပယာဏ်
ဖြစ်သွား စာနုဖိသွား
တာပါ... ဆရာ...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဒီလူခြေစဖျောက်သွား
တာ... သေရတာပဲ...
ဒါအကြောင်းရှိရ
မယ်ကွ...

တောင်ထွက်ချင်းဆိုလော့ ယုံကြည်မိလော့ အကြောင်း
ဆက်ဖြင့်... ဂျပန်အင်ဂျင်နီယာ ဝတ်စုံအင်ဂျင်... ဆင်းရဲဒုက္ခ
အမျိုးမျိုး၏ အကျိုးဆက်ကို... ရှိနေ၏... နူးနူး... ခွဲ... ခွဲ...
နားလည်လာသည်... ~... ~... ~...

တစ်နေ့နေ့...
ဘယ်နေ့မှန်းမသိတဲ့
တစ်နေ့နေ့မှာ... တို့ဘဝ
ကို... လွတ်မြောက်လေ
ဖန်နိုင်တဲ့...

ကျောက်စိ
တစ်စုံ ခုနှစ်ဆိုတဲ့...
အိပ်မက်ဟာ မရှိရင်
ဒါဟာ တကယ်
ငွေပွင့်ပဲ...

သည်တော့ ဂျပန်အင်ဂျင်နီယာ...
ဝက်... တဖြင့်ဖြင့် ကျွန်တော်... ..

ဒါကြောင့် မင်းကို
ငါက... နတ်ဗြဟ္မာလွှဲ
မလား... ခေါ်နေတာ
ပေါ့...

တော်စမ်းပါ...
ဂျပန်ပြော... မင်း အဲဒါဟာ
ဆက်လက်ရင် ဒီထက်
ပိုပြီး ဒုက္ခတွေ့တော့
မယ်...

နှိုင်းထွန်း ဘာထဲ ထိလာတော့ သူတို့ စကားစ ဖြတ်သွားသည်...
 ပျောက်၏ အစ်ကို့ခေါ်ကွဲ ဖြစ်သည်... တစ်ချိန် ကျင်းဗြဲ
 သွေးကလေး... ခုတော့ ကျင်းခေါ်ပေးလာ... သည်မှာက...
 ဝါးပွားထီးလှီ လေကလေး ဗိုက်ထဲရှိလျှင် ဖောင်းနေ၍... လေ
 မရှိတာနှင့် ဖြားချစ်သွားသည်သာ... ..

လောပန်
 တစ်ယောက်နဲ့တွေ့ခဲ့
 တယ်ကွ... သူတို့က...
 ကုမ္ပဏီထောင်ထား
 တာ...

ကုမ္ပဏီ စိတ်မဝင်စားချင်တော့...
 ဇီဝိ ဗွဲဖြင်တွေက... အကြာခကာ
 ခြောက်တက်ကြ... ကြားတတ်ရ...
 များလွန်း၍... အဆန်းမဟုတ်
 တော့... နှိုင်းထွန်းကလည်း
 မိကျိပိသည်... ..

ဖိုတစ်ပါ ငါ
 အတည်ဖြစ်တာ...
 သူဌေးနဲ့ ငါ တို့ကမို့က
 တွေ့ခဲ့ဖြစ်တာ...

က...
 လွယ်ပါဦး

လူ...
 လှီတယ်တဲ့...

မှောင်မှာ
 မှိုက်ပတ်တောင်
 မော့နာဉ်...

၁၁၁

ငါကော့ ဆံ့အောင်
နားထောင်လော့... အာဠ
သုတို့ လူလျှိုတယ်ဆို
တာက... တကယ်...
ယုံကြည် စိတ်ချ
မဟိုလော့.

ဂျော့၏
ဖြောင့်ချောင့်ချောင့်
ဝကားကြောင့်...
နှိုင်းညှိုး စိတ်တို့
သွား၏... ..

သတ္တိရှိတဲ့
မိန်းမားရဲ့တား
လူငယ်တွေ့

ဖျက်ချောင့်ချောင့်
မလှုပ်နဲ့ ဂျော့၏
ငါအကောင်းမြော
နေတာ...

ယမမင်းရဲ့
ဘာကိကိအောက်
ဦးဖွားထင်တယ်...

မင်းတို့ မလှုပ်ချင်စဉ်
မင်းတို့ ဘာသာ ဒီမှာဆက်
နေစို့... ကိုယ့်ဘာသာ ထမင်း
စားဖို့ အလှုပ်ရှာ ဒါပဲရှိတယ်...
ငါကကော့ လျှိုကိ သွားမှာ
လူလျှိုတာ နှစ်ဆယ်လောက်
တည်းပဲ... မင်းတို့-မလှုပ်ကိ
လည်း... လျှိုကိချင်တဲ့
ကောင်တွေ အားကြီး... တစ်နေ
တစ်ထောင့် စိတ်ပြိုင်...
ဒီအလျှင် ဘာလျှိုသလဲ...
လျှိုတာ အကော့နဲ့ အမြဲညှိ
ရှာပေးမှာ...

ဟာ...
ဟုတ်ရဲ့လား
ကိုနှိုင်းညှိုးလှယ်...

ဒီသုဋ္ဌေးနဲ့...
မောင်မောင် တွေလားတာ...
မောင်မောင် အကြောင်း ငါ
အယ်ဆံ့ ဒီကောင်က
ဘယ်ကော့မှ... နှို မထွက်
တို့... နွားကို မဖွေးဘု
သဘောပေါက်...

လှိုင်...လှိုင်ချင်တာ
အားလုံးရတယ်
ဆိုတာ...

အားလုံး
ဆိုတာဟာ...က...ပြည့်စုံ
နေပြီပဲကွာ ဒီ...
ဦးပေးတာက...

လှိုင်နဲ့
အောင်မြင်မှုအပေါ်မှာ
မူတည်ပြီး...ရည်စွမ်းနဲ့
ခံစားခွင့်ထပ်ပေးပြီးမှာ...

တာကပစ်ကို နတ်ပြည့်စုံဖြူနှင့် မခြား... ဂျပန်ကို ကတော့... လိုက်မည် ဖြစ်ကြောင်း
မေးနေရမှာပဲ မလို့တော့... သူလည်း အိပ်မက်တော့ စဉ်းစားရမို့... အချိန်ကတိတ်မရှိ...
မနက်ဖြန် လူနှစ်ဆယ် ပြည့်လျှင် နောက်တစ်နေ့ မနက် ထွက်ကြတော့မည်တဲ့...
တယ်အရပ် ဒေသရပ် အတိအကျ မထိရ... အခွင့်အရေးများခြင်း လျှို့ဝှက်လှုပ်ခြင်း
အပေါ် ဘဝင်မကျသော်လည်း... ...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

အသားတင် လှုပ်ခဲနေထွက်...
တစ်ထောင်စဉ်တော့ တစ်လ
သုံးပေးတင် ဆယ်လ သုံးထိန်း
တစ်နှစ်စဉ် ဝါရန်ကန် ဖြစ်ပြီး
ညီလေးနဲ့အတူ အခြေတကျ
အလှုပ်ကလေးတစ်ခု လှုပ်ပြီး
အခြေအနှစ်ရှုမှာပဲ...
ဟာ...ချမယ်ကွာ...

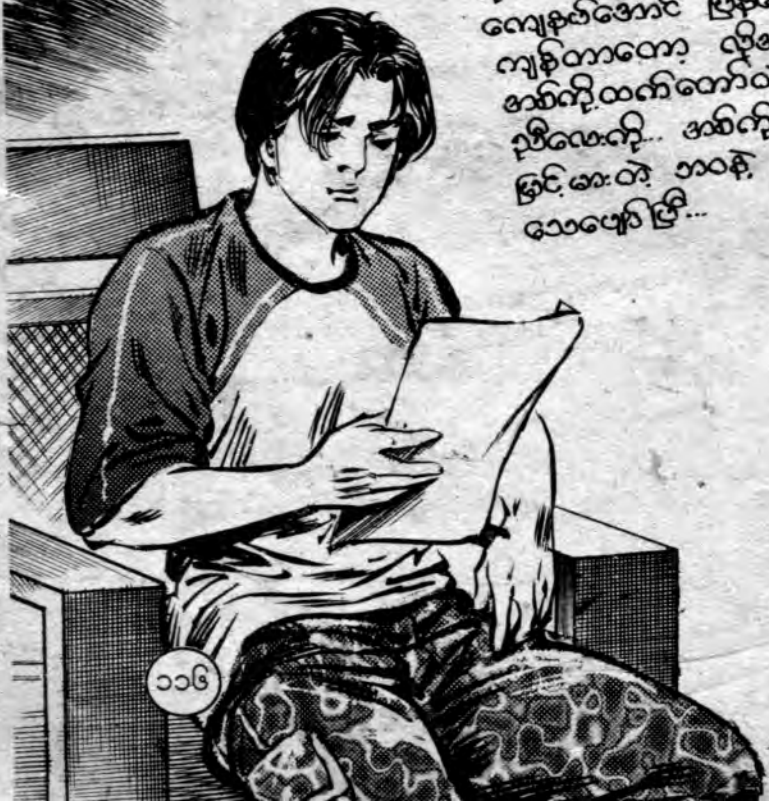
အစ်ကိုထံမှ ငွေဗိုလျှော့နှင့်
 အလှူ စာကြည့်တန်း... သူ
 အမှန်ပင် အံ့ဩစရာပဲ...
 သူ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
 အောင်တာကို အစ်ကိုမိလျှင်
 မည်မျှ ဝမ်းသာအားတက်
 မည်နည်း... ခုတောင်... ..

ဥပုဇ္ဈေး

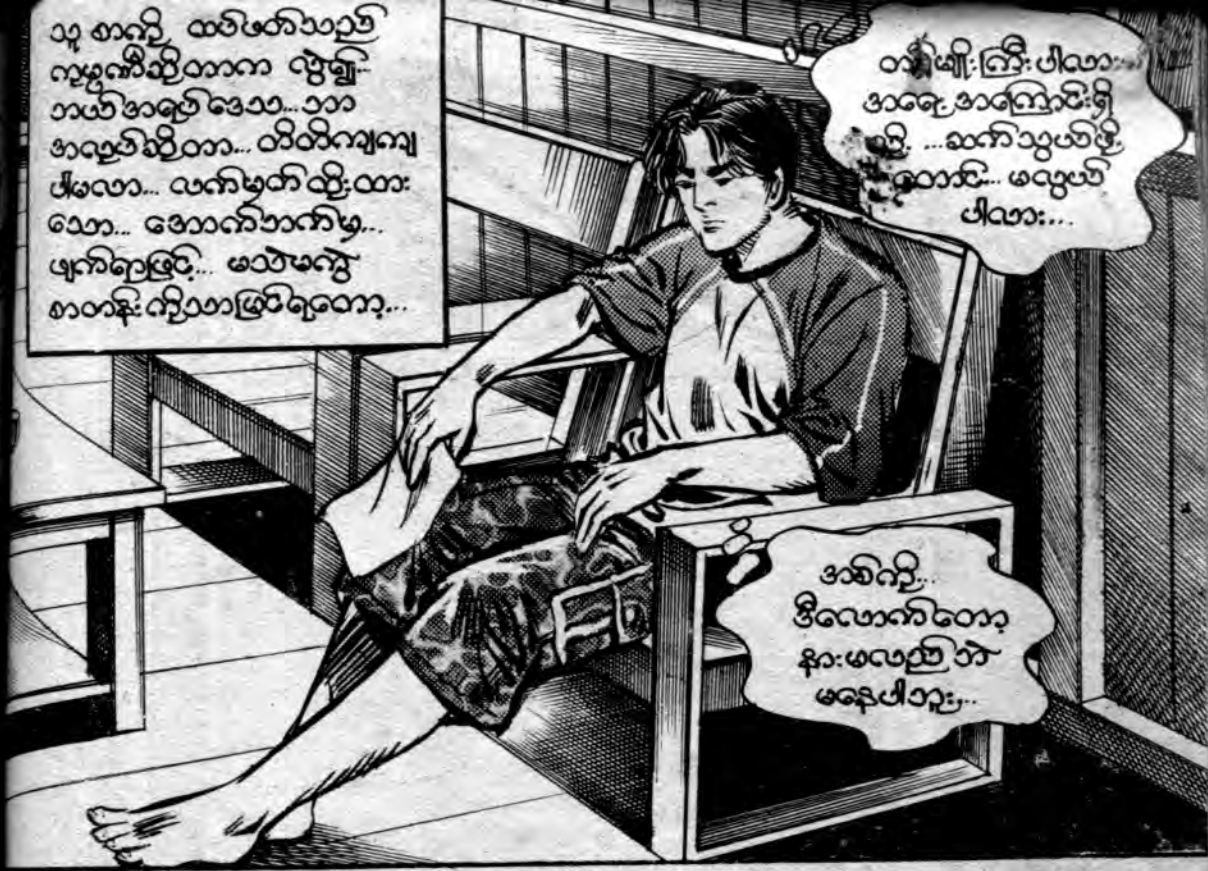
ဗြိတိသျှကျော် နှစ်တစ် ဆိုရမှာပဲ...
 တစ်နှစ် နီးပါးလောက် နေထိုင်မှာ ဆင်ရဲ နှုတ်
 လွှဲနဲ့... နှစ်နေရာက ခုအလုပ်ကို ကံကောင်း
 အသားထင်ရတာ ဘာမှ သုံးစရာ ဖြစ်စရာ
 မရှိအောင် ကုမ္ပဏီက လိုတာရ ထောက်ပံ့
 ထားတာ... အခု အစ်ကို နှစ်လစာ ခြောက်သောင်း
 ဥပုဇ္ဈေးလိုက်တယ်... ဥပုဇ္ဈေး အစ်ကိုကို ခန့်ခွဲစိတ်
 ထုတ်ပေးလိုက်ရတဲ့ ငွေအလှူကို ပိုင်ရှင်
 ကျေနပ်အောင် ဖြန့်ပေးလိုက်ပါ
 ကျန်တာတော့ လိုအပ်တာသုံး
 အစ်ကိုထက်တော်တဲ့... လိမ္မာတဲ့
 ဥပုဇ္ဈေးကို... အစ်ကိုထက် အဆပေါင်းများစွာ
 မြင့်မားတဲ့ ဘဝနဲ့ မြင်တွေ့ရရင် အစ်ကို
 သေပျော်ပြီ...

ဆင်းရဲအစ်ကို
 < ရဲဇော် >

သူ စာကို ထပ်ဖတ်သည်။
 ကမ္ဘာကိုဆိုတာက လွဲ၍-
 ဘယ်အရပ်ဒေသ... သာ
 အရပ်ဆိုတာ... တိတိကျကျ
 ပါလော... လက်မှတ်ထိုးထား
 သော... အောက်ဘက်မှ...
 ဖျက်ရေဖြင့်... မထဲမကွဲ
 စာတန်း ကြည့်ဖာဖြစ်ရတော့...

တစ်မျိုးကြီးပါလော...
 အရေးအကြောင်းရှိ
 စွဲ... ဆက်သွယ်ဖို့
 တောင်း... မလွယ်
 ပါလော...

အစ်ကို...
 ဒီလောက်တော့
 နားမလည်ဘဲ
 မနေပါဘူး...

တကယ်တော့ သူ့မှာ လွေမလှပါ... ဆရာဦးဒေသနာမင်း၏ အခြံအနား အဝိုင်း...
 ဦးဒေသနာမင်း အထံတော်သော လွေမလှ... အချို့ ထူးဆန်းသောလွေများကို... လွှဲလွှဲ
 ရှယ်ယာအချို့ ဘက်လွေအချို့ ခွဲဝေ ခြွယ်ခွဲကာ လယ်ပြင်သော အဝိုင်းနန်း အခြံ
 လွေများက... သူ့အတွက် ဖွဲ့စည်းသည့်အဖြစ်... တိုးပွား၍ပင် နေ၏... ..

ဆရာ ဦးဒေသနာမင်း မှာလည်း တစ်ဦးတည်းသော တွယ်တာရာ
 နယ်မှ မိမိဆုံးသောအခါ... တစ်ကြိမ်တည်း ဖြစ်သောဆရာ့ကို
 မိတက်လဲစား မိမိမိမိမိ ခေါ်၍ အစီအစဉ် ပြုထားသည်မှာ
 ကြာပြီ... ..

ဆရာနှင့် သူတို့၏ တစ်ခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်ကတော့... ဦးအုတ်ကြီး၏ ဖွဲ့စည်း
 ဖြစ်ပေါ်... မှတ်တမ်းလေး... စန္ဒကုန်းမြို့ ဝယ်ယူသူကြီး... တရားဝင် အကောင်အထည်
 ပေါ်ရန်သာ... ...ဆရာဦးအောင်မင်း၏ မိတ်ဆွေ ဖြစ်လော့... အငြိမ်းစားအရာရှိကြီး
 တစ်ဦးကလည်း... အထူးမိတ်ဆွေကားကား... သတ္တုသိုက်ကြီးနှင့် သူတို့ဆိုင်လော့...
 ထုတ်လုပ်မှု ပီပီကိန်းကြီးကို စနစ်တကျ ရေးသွားနေ၏...

ကျွန်တို့ဘက်က
 ဦးလှဝတ် အချက်အလက်
 ဖြည့်စွဲရာ ဒါ အိမ်မက်
 ဖေညာ်တော့ဘဉ် ကျိအောင်မင်း
 ဒါနဲ့... စင်ဗျား သတင်းတစ်ခု
 ကြားသေးလား...

ဘာသတင်း
 များလဲ ဦးကြီးမောင်
 ရဲ့ ...

စန္ဒကုန်းမြို့
 သစ်တောကြီး အရိယာ
 အဝေးက များများရဲ့ ...
 ထုတ်လုပ်ဖွဲ့စည်းမှုကို
 အဲဒါကုမ္ပဏီကဖွဲ့
 ထားတာ...

အဲဒါဆိုတာ
 ရွှေကုန်းနဲ့ နိုင်ငံခြား
 ကုမ္ပဏီတစ်ခုဖွဲ့ဖော်
 ထားတာ ဖေညာ်
 လား...

သေချာတာပေါ့...
ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော်
လည်း... စိတ်ဝင်စားဥာဏာ
မိတ်ဆွေ အရာရှိတစ်ဦးက
တစ်ဆင့် သိခဲ့ရတာ...
ကျိဒေဘင်မင်းကို ခုဖွ
ဖြောင့် သတိရတာ...

ဒါဆိုရင်...
စန္ဒကုမ္ပဏီကို ဒီဂျစ်
တွေ... လက်ဦးဖု ခုဖွသွားပြီ
ဆိုလို့တာလား...
အနာသိကြီး...

ငါ့သတိရဦးနိုး
သေချာတာပေါ့... ဒါပေ
မယ့်... သူတို့ တရားဝင်
ဖော်ပြတာ... ဝါ့အတွက်
မျှော်လင့်ချက်ပဲ... အရှင်ဆုံး
ဖြောင့်ရင် သူတို့ဟာ
သစ်ကို အကြောင်း
ဖြေ...

စန္ဒကုမ္ပဏီကို
သတ္တုသစ်ကို
တရားမဝင်
ဦးဖော်ဖြေ...
ကြီးစားတာပဲ...

ဟာ...
အတော်အကြီးကြီး
ပါလား...

မိန်းကလေးတွေ
ကြားမှာ... သူ့ကော
လား... မြား...
ပေးကမ်း...
လွှဲ... ဝတ်စားဝတ်
၏... စံပင်က
လည်း... အာဂျီဒါ
တော့... သူက
ပေးကမ်း...
ပ... လင်မိ၏...
မိန်းကလေး
ဒုက္ခပေးတာ...
ရောနှောပေး
သူ့အကြီး...
ဥက္ကဋ္ဌ...
လွှဲ... လွှဲ...
ပေးကမ်း...
ဟ... လင်ကား...

ဟော့ကောင်...
စိုင်း... ဟိုကောင်
လေးက... မိန်းမတွေကြားထဲ... ကန့်လန့်
ကန့်လန့်... ကြည့်ရတာ မျက်စိထဲမှာ
ခရော့စ် ဖြစ်နေပြီ... သွားပေါ်ကွာ
ကောင်ကောင်... ချွတ်ဖက်ရမယ်...

ဟာ... ချွတ်တော့မချွတ်ပါနဲ့ကွာ
ကောင်မလေးတွေ လန့်ဖြောင့်ကုန်
ပါမယ်... မသကာပညာလေး
ဘာလေးပေးရုံပေါ့...

၁၂၁

မိန်းမကွာ... ကဲ
သွားပေါ်ပဲ...

သူက...သူမထိ
 ဘာမထိဖြင့်...
 ကောင်မလေး
 တွေကြား...
 သစ်တောထဲမှာ
 ဝင်ကာ...သူမကို
 ပန်းဖက်ရိုက်
 ဖြင့်... ..

ဟော့ကောင်
 လာကွာ ဝါ့အဖွဲ့နဲ့
 မိတ်ဆက်ပေးမလို့

ကောင်မလေးတွေအားလုံး ကြောက်စိတ် ဖြစ်သွား
 ကြလောက်လည်... သူမက ပန်းဖက်မှ သူ့လက်ကို
 အာဟာရတစ်ချင်း နှစ်ကျဲကျဲဖြင့်... ..

ဆော့ရှိုးဇာ
 မင်းကောင်တွေ
 အားလုံး အခုကြောင့်
 ကြားတွေဆိုတာ
 သိဖြင့်သာ

ဟင်...

သူမ၏ အသံ
 လွှင့်လွှင့်ကာလေး
 ကြားလိုက်ရ
 သလို့... အထိ
 အတွေ့ကြောင့်...
 ချက်ချင်း...
 သူ့ကိုယ်တူ
 အကြီးအကျယ်
 အမှားအယွင်း
 တစ်ခု ဖြစ်
 လိုက်ကြောင့်
 သိလိုက်ကာ...

ဆော့...ဆော့ရှိုး
 ငါက... မင်းကို
 ဖော်ဆောင်

ဝါး ဟား ဟား...
 ဟား... ..

ရုတ်တရက် လောကီလောကီဖြစ်... မြားရက်တွေက... အာရပ်ရှစ်မျက်နှာမှာ... သူ့ထံ စုဝေး...
ထိမှန်ခံနိုင်ရုံသာ... အပူပိုင်း... နွက်နွက်လန်း အရှုံးဖြင့်... လစဉ်ပြေးခဲ့ရတာပေါ့...

ဆင်းနက်ရှိုင်း
အလောင်းရိုက်ပြီး
ထိုးပစ်လိုလောက်
တာက...

အချောင်းပေး
ဟေ့...

ကားပယ်လာ
မျက်စိလည်ပြီး...
ကားနဲ့ ကျောင်းမှာတာ
ဖြစ်မယ်...

အလောင်းရိုက်ပြီး
ထိုးပစ်လိုလောက်
တာက...

သူ ပေါင်းဖော်ထားတာ... ဥက္ကဋ္ဌမျိုး တစ်
ယောက်... သိလျက်နှင့်... ဆောက်တန်း သတ္တိဟာ
သာ... ဟဲ့ဆရာ... ..

ဥက္ကဋ္ဌက
အခုလိုချင်း ဖင်း
အဖွဲ့နဲ့ ဖင်း
တာပဲ...

ငါလုံးဝမဟာ
တာပါကွာ.. တစ်ခုစွာ
ယောက်ျားလေးပဲ
ထင်တာ...

ဥက္ကဋ္ဌမျိုးက အဖွဲ့ဝင်ကလေးပဲ မဟာကြောင်း
ဝန်ခံပေးလည်း အကြောင်းက မထူးတော့...

ဖင်းတော့ ဗွဉ်းထွက်
ကတည်းက... ဦးကျိုးသွားပြီ...
ကျောင်းမပြီးမတိုင်မီ အဖွဲ့ဝင်နဲ့
တွေ့ရင် ဖင်းခံရပြီမဟာ...

ကျောင်းတက်ချင်
စိတ်ကောင်း တွန့်သွား
ပြီကွာ... ဦး... ..
ယောက်ျားပဲ...

ဆရာ ဦးအောင်မင်း နှင့် ဦးကြီးမောင်တို့ ကြီးစားမှုကြောင့်...
တရားစင် ကုမ္ပဏီ တည်ထောင်ခွင့်... ရရှိခဲ့သော သတင်းကြောင့်...
သူ့ထုတ်ဖော်ခံစား... ဝမ်းသာသွားရသည့် သို့သော်...

ကျွန်တော်က
ကျောင်းတစ်ဖက်နဲ့...
ကုမ္ပဏီတာဝန်ကို အဖြည့်
အဝ... ယူနိုင်မှာ ဖဟော်
တာလော့ ဝမ်းနည်း
စရာပဲ...

ဒီအတွက်... တို့
စဉ်းစားထားပြီးသားပါ
ဣ... မင်းကွယ်စား... ကျွန်အောင်မင်း
က... ကုမ္ပဏီတာဝန် အဖြည့်
ယူဖို့ သူ့အလုပ်က
ထွက်ပေးပါမိမိ...

ဟင်... ဆ...
ဆရာ အလုပ်က
ထွက်...

ဟွတ်တယ်...
...
စိုင်း ခံယူချက်ခြင်း
ဖတ်တဲ့... ငွေကျင်တို့လို... လူစားဖျိုး
တွေ့ရ... အခွင့်အရေး အကျိုးအမြတ်
နဲ့... မြို့ဆွယ်တာကို... ဆရာ ခေါင်းခါနိုင်
ပေမယ့်... စွဲလို့ ခံယူချက်ရဲ့ နှစ်ခြိုက်
ချင်... တူတဲ့... ရတနာရဲ့ ချစ်ခင်မှုနဲ့...
လက်တွေ့ရမှာတော့... ဆရာအဖို့
သမိုင်းပေး တာဝန်တစ်ခု
လို့ပဲ... ယုံကြည်ရိုက်
တယ်...

လေးစား
ပါတယ် ဆရာ
ဂုဏ်ယူပါတယ်...

အေး...ထည့်ထဲ
ရမယ်... အစုရှယ်ယာ
အသွက်တော့... ငါတစ်ယောက်
တည်း... မတတ်နိုင်လို့...
မင်းနဲ့ ဖွဲ့ပေါင်းရမှာပဲ
ဘယ်လိုလဲ...

အနုပညာ...
ကျွန်တော်မှာရှိနေတဲ့
ငွေအားလုံးဟာ... စန္ဒကူးမြိုင်
ရဲ့... ရွေးနှီး... မြို့စံနဲ့ အားလုံး
ဖြစ်သင့်တာနဲ့... ပြောနေစရာ
မလိုပါဘူး... ဒါဟာ...
ဦးအုပ်စုရဲ့ ဆုံးဖြတ်
ချက်ပဲ ဖြစ်မှာပါ...

ပြောစရာ
လို့သေးလေး
ဆရာမရယ်...

သည့်တော့မှ... ဦးကြီးမောင်က... အခြား ပါဝင်ကြမည့်...
ရှယ်ယာထဲ မိတ်ဆွေ သုံးဦး ဖြစ်... မိတ်ဆက်ပေးအံ့...

ဒါ... တစ်ချိန်က... စန္ဒကူးမြိုင်မှာ
ကျိအုပ်စုနဲ့ အတူ ကွင်းဆင်းရတဲ့...
ငှက်ဖျားမိပြီး သေဆုံးခဲ့ရတဲ့ ဇနီးယက်ရဲ့
အစ်ကို ဦးခေါင်းမို... ဒီဟာက... ဒွတ်ယ
အကြိမ်... စန္ဒကူးမြိုင် ရှာဖွေတော်မူ...
ပါဝင်ပြီး မဖွဲ့ကလေးဘဲ
သေဆုံးခဲ့ရတဲ့...

မင်းသိန်းရဲ့ ဦးလေးတော်တာ... ဦးကျော်သိန်း
ဒီဘက်ကတော့... ဖင်းကျိရဲ့ အစ်ကို
ဦးငါးစွဲ...

အားလုံး စုလ၍
ဆွဲဆွဲညှိညှိရတာ ဝမ်းသာ
ကျေနပ်မသွဲ့ ဖြစ်မိပါ
တယ်... စစ်ဗျာ...

အားလုံးကိုယ်စား ပြီးကြည့်သိန်းက...
သစ္စာမရှိတဲ့ ဆွဲဆွဲကော... ...

အစက
တို့ အားလုံး ဒီကိစ္စ
ကို... စိတ်မဝင်စားဘဲကြ
ပါဘူး... တို့ တွေ့တော့ပြီတွေ
ဒုက္ခရောက်ကြ လေကြတာ
ကိုလည်း... ဒေသူးရှိုးသားရှိုး
မဝေတာဝာစာမူဖဲလ၍ ထင်မိ
မိကြတာလေ...
နောက်တော့မှ...

မောင်အောင်ရဲ့
မာတာမာ... နဲ့... သဲလှူစီ
ကို... တစ်ကိစ္စမတ်မတ်
ကျားကတတ် ကျားမဲ လျှောက်နေ
တီး... လူငယ်လေး ဝတ်ပြီးဟာ
ဒီဖြာယနေကာစပြီး သူ့မိဖေဒ
တာသာ အခါက...
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား

၁၂၇

အားလုံးက သူ့ကို
လျှောက်လျှောက်ထဲလှ
အသိအမှတ်ပြု
နှုတ်ဆက်ကြသည့်
အတွက်... ဝမ်းသာ
မိတယ်... မျက်ရည်များ
ပင်... လည်ဆွဲသည့်
အထိ... ...

ဖြစ်လာပြီ
ဆိုတာကို ဒီက မောင်အောင်မင်း
မိက... ကြားလျှောက်နေတာမှ... တို့
ထွက်ပစ်တော့ ထင်သွားကြတယ်...
တို့ကိုယ်တို့ တာဝန်မကင်းသလ၍
ခံစားကြရတယ် အဖန်အတိုင်း
ဝန်ခံရလို့...

မောင်ရဲလေး
ကြောင့်... တို့ ဒီကုလုကို
ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ဖို့မှာ
တာဝန်ဖြစ်ဖြစ်... ဗုံအော
ကြဖို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချဖို့က
ကြတာပဲ...

ဇေယျာကီရုဋ်ဦးပွယ် မရှိသော... ချောက်များ သွေးဖျက်ပွယ်နေများ
 ဖြစ်ပါသည်။ အလွတ်သမားအင်အား ငါးဆယ်ဝက်ျက် ခြောက်ဆယ်
 နီးပါးသည် ငှက်ဖျားအက်... သားရဲတိုက်ရုဋ်ဦး အန္တရာယ်ကြားမှားလ်
 နတ်တောင် ကြီးကို ထွက်ချင်းခတ်လှည့်အောင်... အားဖောက်နေကြရ၏
 ဤသည်က နိစ္စခုဝ အလွတ် ဖြစ်၏...

တွားဖော်ရည်မျှ ဖြေသားတွေကို
 တစ်နေရာသို့ ဖင်ပန်းကြီးစွာ...
 လက်ဝှေ့နိုးလှည့်မျှဖြေ...
 မှီတောင်ပေးကြရသည်...

ရွှေကိစက... နေ့တွက်ခွင့်...
 အခွင့်အရေးတွေကြောင့်...
 ဒားတက် ကြီးစားကြ
 သလောက်... ကြာလာ...
 ထောင်ထွက်ဖြစ်သော...
 ပျောက်ကော... ရှုစေပါ...

ဝေပုံသည်
 အခွင့်လက်လက်
 ကျသလေ့ရှိ ခံစား
 လာရကော့၏...

များ...
...
...

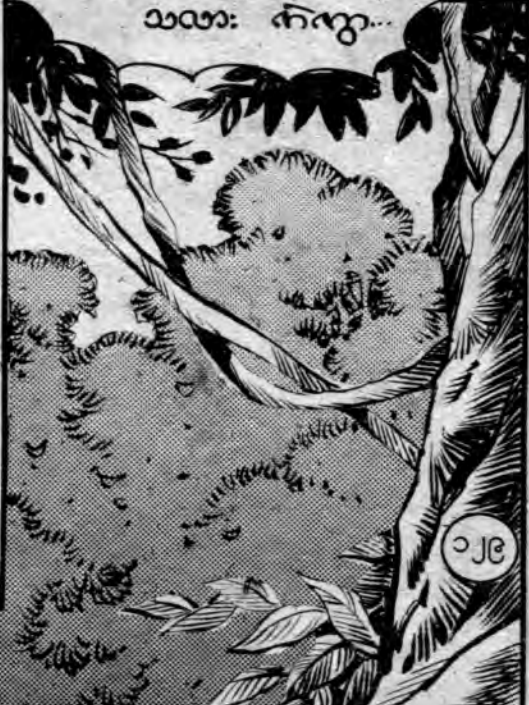
ပို၍ ဆိုးဝါးသည်က... သူတို့
လှုပ်နှိုးခွင့်ကို မျက်ခြည်
မဖြတ် စောင့်ကြည့်ပါက...

ဟောကောဝိ
ဘာဝေါင်နေတာလဲ
မင်းတို့ကိုပေးထားတဲ့
ငြိမ်းဆံ့တွေက... မင်း
အဖေလေငါ ငြိမ်းဆံ့
မဟုတ်ဘူးကွ... က...

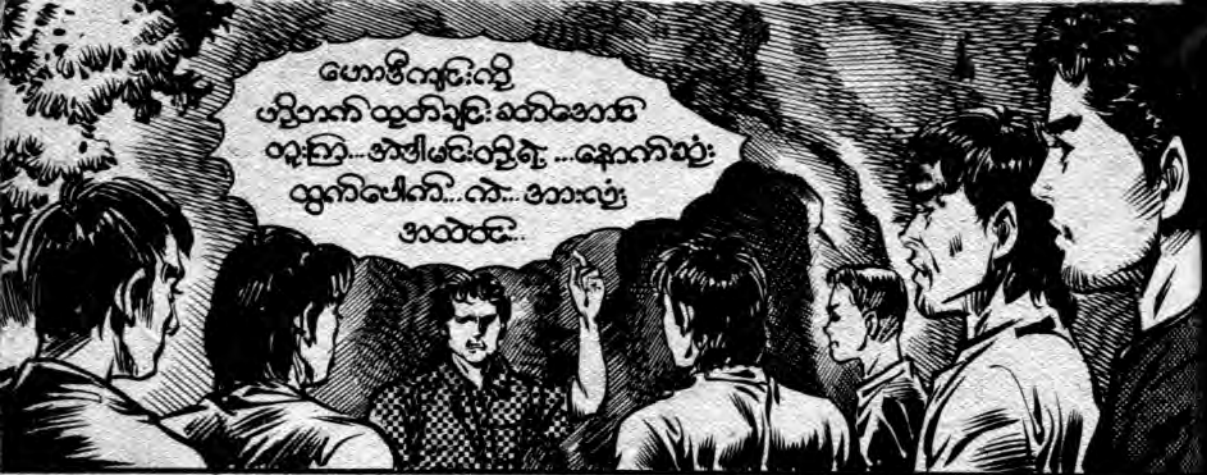

ဟို... မဖော... က...
ဝန်ချိချိနဲ့ ဒီနေ့ရက်ကို
ပန်ဂျာကျောင်းမှတ်နေ
သလား ကံကွာ...

ဂျပန်ခေတ်တို့ မင်္ဂ
လိက်သော်လည်း
ဂျပန်ရွေးတတ်စမ်း၏
ထိုခန်းထက် ပုံပြင်စရာ
ဖြစ်သည်... အသာဟို ကြောက်
စိတ်သော်... အလှပေါ်ကြွတ်ဆီ
ပေး... ရှာလှ... လက်ခံ
ထားပေး... တစ်ချိန်က...
ရှုတော်ကြောက်စိတ်ထားသူ
နိုင်မှုနဲ့ နှင် မေးစင်တို့
ကိုယ်တိုင် အခြေအားလဲ
ကြီး... ခြေထိုးလဲတာ...
ဖီးကွက် အာကာသား
တွေ ဖြစ်ကုန်ကြ၏...

တဖြတ်ဖြတ်
သေသူတွေလည်း
ပေးကြ၏...
သို့ပေ၏...
ဟေသူတွေ
နေရာတို့...
အစား
ဝင်လာသည်
ဘုမေပီ
တမေပီ...
လူတွေက
လည်း...
အဆင်သင့်...

ဟောဖီကျွန်းကို
ဟိဘက် ထွက်ချင်... ဆက်အောင်
ဝုး... အဲဒါမင်းတို့ရဲ့... နောက်ဆုံး
ထွက်ပေါက်... ကဲ... အားလုံး
အထဲပင်...

ကြီးရွာသော ဖင်ပန်းဆင်းရဲမှု တင်းကျပ်ရှက်စက်သော... ပိတ်ပင်မှုများကြောင့်...
တစ်ချိန်က ဖက်ဖောဆဲသော... ငွေကြေးနှင့်... ဗုံဖြိုးမှုအားလုံးကို ဘာဖိသံမှဖက်ဖောပိတ်
မရှိကြတော့... အာလွတ်ထွက်ခွင့် တောင်းဆိုသူ... ထွက်ခွင့်ဖြင့် ကြီးစားသူ တစ်စုံတစ်ရာ
သော... ဆန်ကျွန်းမြို့သူအုပ်စုအတွက် စိုင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်... ...

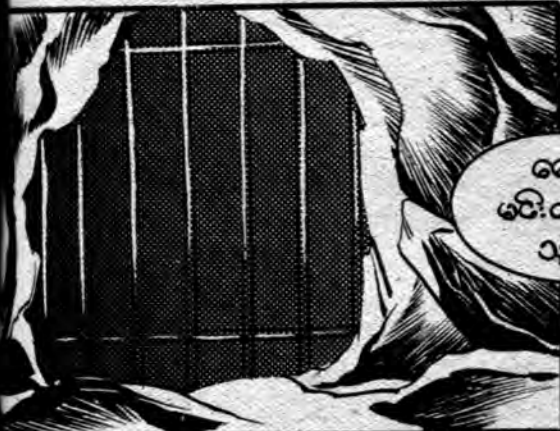

အားလုံး ကျွမ်းထံ ရောက်သည်နှင့်...
ကျွမ်းဝက် အပိုင်အမာ သံတိုင်များ
ကာရံ ပိတ်ဆည်းပစ်ပယ်ကြ၏... အပိတ်
ခံရသူတိုင်းအတွက်... မသေထမ်း မသေ
ဟင်းမှ လွဲ၍... ဘာမျှောင်လင်ချက်မှ...
မရှိတော့... ကျွမ်းကို ဆက်တူ၍လည်း
မဖြစ်နိုင်... ကျောက်သားကြီး များ
ပိတ်ဆည်းနေပြီးသား ကျွမ်းကြီး များဖြင့်
သေတွင်းထဲ အပျိုခံရသည်နှင့် မခြား...

ထိုကဲ့သို့ထံ အဖို့ ခံရသူတို့...
 နိုင်ငံ့ကို ဖြန့်ထွက်ရခြင်းထိုင်ဖို့...
 ထိုစဉ်က ဖခင်များဟာ ဖောက်ဖျက်
 တွက်ကြသည်... ငွေအားသည်ဟာ
 ငွေကို ဝယ်ယူရုံမျှသာကြောင့်
 မှု့ယစ်ဆေးငါးကိုသာ ဖြစ်ပွားစွာ...
 က
 ၉

ဒါတွေကို မေ့ဖတ်
 ရမယ် ဖတ်ပြီးမှားဖို့အောင်
 နေရမယ် ဒါ ဖတ်ဖို့ကိုင်
 ကြီးကွ... ရှင်အေး...
 က
 ၉

ရှေး...
 မင်းလည်း
 သုံး...
 က
 ၉

အဲဒါတို့... ရှင်အေး ခေါ်ခေါ်သည်... သည်အကြောင်းတွေကို ညှိလေးထံ သူ့စာထဲ
 ရေးတိုင်း... အလွတ်ကြွယ်ကခေါ်၍... သတိပေးခံရပျင်း မနည်း... ဖြစ်အောင်ပေးခံရပျင်း
 လည်း ထပ်နေပြီ... နောက်ဆုံးမှ သူ့သိရသည်...
 က
 ၉

ဒါတို့ရဲ့
 အတင်းကျပ်ဆုံး
 စည်းကမ်းတီး... လက်
 ညှောင်းခံ ရှေးမနေ
 ကြန့်...
 က
 ၉

မင်းတို့လွတ်စာတွေက
 လွှဲပြီး... ဘယ်စာကိုမှ
 ဖြစ်ပေကဲ့ အရောက်
 မခံဘူး...
 က
 ၉

တောက်...
 လူတွေမှ ဖွတ်
 ကြသေးရဲ့လား
 ကွာ...
 က
 ၉

သည့်ဖြူ... ကျွဲနွား တိရစ္ဆာန်နှင့် မခြား
ခြင်းစေရမည်ကိုပင် အားရဟန်
မဝေသေး... ကျေနပ်စွာ မရကြပါ...

မင်းတို့အထဲက
ရေငွေကြွမ်းကျင်တဲ့
ငါ့ယောက်ျားချစ်
တယ်...

မင်းတို့ငွေကြွမ်းက...
နတ်တောင်ချောင်း ဖျား
ရောဂါပွားကျနေ... ရေအိုင်ထဲ
ကျိပ်... တစ်နာရီလွှဲပါက...
တစ်ယောက်ပဲ ယောက်ဖတ်ပေးမယ်...
တို့လွှဲအပ်တာရမယ်...
တာအန်ကျော့ပွန်မယ်ဆိုရင်

မြို့ကို
တစ်ပတ်တက်ပြီး
စိတ်တိုင်းကျအနား
ယူခွင့်ပေးမယ်...

အထဲက မလွတ်သော အလွတ်ပေးအားတွေ... လွတ်လွတ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြမည်...
တစ်နာရီ တစ်ယောက်ဆိုသော... လွတ်အားခထက်... ဆွဲဆောင်နေသည့်က... မြို့ကို
တစ်ပတ်တက်ခွင့်ပင် ဖြစ်သည်... ..

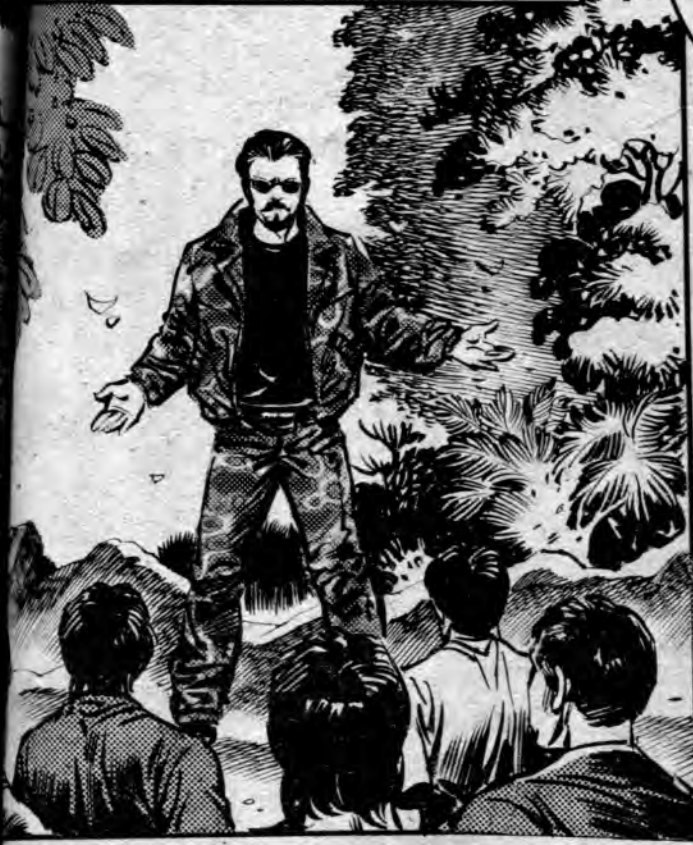
၁၃၂
ကျွတ်
လွတ်မယ်...

ကျွတ်
လွတ်မယ်...

နောက်ထပ် ဆယ်ယောက်ထက်
 မနည်း... ကုမ္ပဏီ မိန့်နေချာဆိုလော...
 ပြီးပြီ ဂျော့နစ်သွားသည့်... ဒီလူကြီး
 ကို... အားလုံးက... ငရဲမင်းကြီးဟု...
 တို့တို့တိတ်တိတ် သမုတ်ထားကြသည့်...

ကောင်းပြီ မင်းတို့
 အားလုံးကို... သုံးစွဲဖွယ်...
 မင်းတို့ ဂရုစိုက်ဖန်အာလုပ်
 ကို... သိပြီးမှ... ရှာဖွေဖို့... တာဝန်
 ပိုနိကျမှ... ရင်းမြစ်ဖယ်...
 ဥတော့ နားကြဲ... အားမွေး
 ကြည့်...

ပြီးပြီ ထွက်သွားတော့မှ... ခြင်္သေ့နိုးက... သူ့နှင်း...
 ပြုမော့နိ နား ကပ်လာကာ... ..

လူမိုက်တွေ အဲဒါ ဖော်လမ်းက...
 ဆင်းငုတ်တဲ့ကောင်တို့ပဲ မြန်တက်
 မလာနိုင်ဘူး... တက်လာလေ့ရှိ?...
 သူတို့က အရှင်မထားဘူး
 သိရဲ့လား...

သေတော့...
ဝင့်ကွတ်တာပေါ့များ...
ဒီမှာနေရတာ သေရ
တာထက် သိပ်တယ်...

ကျွန်တော် ဒံက်ကို
ကြိုက်လို့ကလေး...
မှပင်... ...

လှိုက်လှိုက်သာပေါ့
သူများကို... အသားလွတ်
နှစ်စက်ခြေရာတဲ့ အလွတ်မျိုး
သေတောင် မလွတ်ဘူး
ကျွန်ုပ်ကလေး...

ဤ... လူစိုက်တွေ
အဖါကြောင့် ဖမ်းတို့ကို
ငါ့လှိုက်လှိုက်ပါဆိုတော့...

ကျုပ်သေရင်
ဆွမ်း မသွတ်နဲ့... တစ္ဆေ
ဘဝနဲ့... ခင်များ ဖန်နေရာ
ဝေဖမ်းကြီးကို ကွတ်
မျိုးသတ်မေဗြီး...

လူစိုက်တွေ
မေဝန်နနဲ့ မေဝန်တို့
ကောင်တွေ ဖမ်းတို့
သေတာနဲ့ ဖမ်းတို့
သေကြ...

ကျေးကျေး
နစ်နစ်ကြီးသေပြ
မပစ်မျိုး... ဟား ဟား
ဟား ဟား...

ပထမ အသံတစ်ခုမှာ ဂျပန်ဘက်က နှစ် သူတို့ ပါလိမ့်မည်... မနက်ဖြန်၌ သူတို့တွေ...
 မရောက်မီ... သွားရောက်မည် ဟူသော... အသံတစ်ခုသာ ရှိကြတော့၏...
 ဂျပန် သံတော်ဖြင့် ယင်းလို... မှုယစ်ဆေးငါ့... မသုံးတော့ဘဲ... ..

သေဆုံး
 ကောင်းတာလေး
 တစ်ခုတော့ ငါ့လွှဲစီ...
 ချစ်တယ်လို့...

မင်း
 ဘာလွှဲစီ
 တာလဲ...

ဂျပန်က သိမ်းထားသော ငွေစက္ကူများကို ထွက်ကာ... ..

မင်းက
 မင်းညီကို လေကြိုင်း
 မြီတာ ချိတော့ အကျိုး
 ရှိတာပေါ့... ငါကတော့...
 ဒါတွေ အလကား ဖြစ်နေ
 တာ... အကယ်၍ ငါသေမိ
 ဖြေ... မင်း ငါ့အတွက်
 အသေခံတစ်ခုလွှဲလေး
 ခါလို့... ..

မှီးမှတ်...
 မင်းသေဖို့တော့
 ငါကရှင်မှာပဲ...
 လာ... ..

နှစ်ဦးစလုံး ဘာမှ ဆက်
 မပြောဖြစ်ကြတော့... ..

အားပေးပါ။ သူ့ရဲ့အားပေးမှုကို
 တာဝန်ပေးပါ။ အားပေးမှုကို
 ရေတံတိုင်းကြီးကြား၍ အားပေး
 ကြပါ။ အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို

အေးသော အားပေးမှုကို
 တာဝန်ပေးပါ။ အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို

ဒါ စနစ်တကျဖြင့်
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို
 အားပေးမှုကို အားပေးမှုကို

ရေခဲပိုင်း
 အောက်မှာ လူးရှီ
 တယ်... လူးထဲကို ဝင်ဆင်း
 ရှာ... ရေခဲပိုင်းက ကျလာ
 တဲ့... ရေခဲပိုင်းဖိုတဲ့ အဖိုနို့နဲ့
 အောက်ဘက် လူးပေါက်
 ထဲ အရေခဲက ဝင်ဝင်
 ရှာဖွယ်တဲ့...

ကဲ... အားလုံး
 အဆင်မပြေဖြစ်မှာ
 ဆင်းကြမယ်...

အာထုတ်ကြွတ်၏
 အဖိုနို့ဘဲအဆင့်မှာ
 သူတို့ ငါးယောက်...
 ရေခဲပိုင်းနဲ့တစ်ဖက်မှာ
 ရှိကြ၏...
 ပြန်ပေါက် ရှာဖွေ
 အနား ဝင်ကတိကာ...

ပြန်ပေါက်က... မတူနဲ့မတူပဲပင် သူတို့တာ
 ကို... ဖြောင့်၏... လူးထဲမှာ... ရွာပွား... ရွှေဖွဲ့
 ရွှေဖွဲ့များ... ထည့်ဖို့ ပိုက်ဖျင်အိတ်များ
 ဒါးမှာ ကြီးပင်ပီ ဆိုက်ထားကြ၏...

တာမှ မကြောက်နဲ့...
 ရှာဖွေ... မိအာထုတ် ငါ
 တာဝန် ဖွဲ့တယ်...
 ကဲ... ဆင်းဖို့...

သုလက်ကို ဆွဲကာ... ဝှိုးခနဲ ခုန်ချ
 လိုက်၏... ရှက်သာရှက်စွာဖြင့်၊ သတိ
 လက်လွတ် ဖြစ်သွားသေး၏...

သတိဝင်လာတော့... ဂျာမာန်က သုလက်ကို ကိုင်
 ထားပြီ... ..

ရေထဲမှာ ဆွဲယူကြောင့်... အထိတ်တလန့် နိုးရာ
 ကျောက်စွယ်နံရံကို ဆွဲယူမိလျှင် ဖြစ်သွားတိုင်း
 ဂျာမာန်က သုလက်ကို ချုပ်ထား၏... ..

ဆွဲထားမိသော အကြောက်ကြီးသုမှာ...
 ထိုနေရာမှာပင် အသက်ရှူရလျက်...
 သတိလစ်သွား၍... လေခွံရာ နုတ်ထိုး
 ရေညက်တော့... အသက်ပါမလာတော့...

ငြင်းထန်သော ခြေဖောက်ကျော်စိုးထဲမှာ ဘာဖြစ်လဲဟယ်ဟယ်
 မဖြစ်ရဘူး... မိနစ်ပဲ... ဘယ်လိုကျော်ကျော်... မျှော့ပါနေပြီးမှ... ချော်
 ခြံသာရွှါ... အလောင်းချော့ချော့... ခြေသာ... တစ်ဆစ်ချို... ဝဲကတော့လူ့က
 ထဲမှာ... နားခွင့်ရကြ၏... ပါလာသောငါတို့အား ဖွင့်လှစ်ကတော့...

ဟာ...
 လူ့... လူ့သေကောင်
 တွေ...

ဝဲကတော့ထဲမှာ တစ်ဝဲလည်
 နေသော... ဖြူဆွတ်ဆွတ်...
 အလောင်းတွေထဲမှာ... သူ့ဝဉ်နှင်
 အထူးဆင်းသို့ နှစ်ပေဖက်လည်
 ထာဝရ အသက်ဝင် ဖြစ်သွားရှာပြီ...

ဒါကြီးတွေကို
 အခြေစား ချော်ချော်ထဲ
 ထွန်းမျှော့ဖက်မှပဲ
 ဟေ့.....

သူတို့ အလောင်း
တွေကို...ဖောက်ခွဲလုံး
နာရှာ... ချစ်...ထဲ...
တုန်း...ရွှေမျှော်လင့်က
ကြံရင်း... ဒေသခံ
လူငယ်က...သွေး
မရှိဘေးမျက်နှာဖြင့်...

ကျွန်
ကျွန်တော်လျှောက်သွား
တော့မယ်...

ဟာက
ဘယ်လိုက
မှာလဲ...

သူ...သူတို့
နောက်ကို..

သောက်ရူး...

ရဲနုရဲ... လူငယ်ကို ဖမ်းဆွဲဖို့ ကြိုးစားသေး၏...
လူငယ်သည် ကြိုးစက် ဖြတ်ကာ ချစ်...ထဲ...
တို့စသွားတော့သည်... ...

ဟာ...ဟေ့...
ဟေ့ကောင်...ဟာ
သွားပြီ...

ဘာတက်နိုင်
မှာလဲကွာ... ဒါလည်း
ကစ်မျိုးကောင်းတာပဲ...
ကဲ တို့လွတ်စရာရှိ
တာ...လွတ်ကြမိ.

ပျဉ် ပြဒော် တို့...
ကြမ်းစားကျောက်ခွက်
များထဲမှ... အဖုံ... အနုည
များ... စိများကို... ခက်ခက်
စိစိ... သယ်ယူတာ...
ဖက်အိတ်များထဲထည့်
ပြုသည်... ..

ငါ့ကွယ်ငါ
သိတယ် ရှောင်
အပေါ် ဖြန့်ကျက်
အောင်... တက်ဖို့
ဘယ်လိုမှ မဖြစ်
တော့ဘူး...

မြေအောက် ကျောက်စက် ရှေ့ကြောင်း
ထဲမှ အေးစိမ့်ဖုဒက်ကို မှုယာစိဆေးငါး
ဒက်ကြောင်း ကွယ်ခံအား လျော့နည်း
နေသော... ပြဒော် အဖို့ ခံနိုင်ရည်မရှိ
တော့... ..

အားတင်းထားစမ်း
ပါကွာ... ရှေ့ ငါ့မှာ
ဘရန်ဒီဟုလေးတော့
ပါတယ်..

၁၄၁

ဘရန်ဒီကို ကစ်ငုံစီ ငုံကြ၏
အတန်ငယ် နွေးလာတော်
လည်း... ရေရှည်မခံ... ..
ဘရန်ဒီဟာ ကွန်ပျား၏...

အိတ်များကို အပေါ်မှ ဆွဲတင်သွားတာ ကြာဖို့ ခြစ်သော်လည်း... သူတို့ကိုကား ထု
 ဖော်သေး... အကယ်၍... ဆွဲ တင်နိုင်လျှင်ပင် ရေဦးကို ဆန့်တက်ရမည်... သို့အဆို
 အတိုင်း... ကံကောင်း၍ အသက်ပါတောင် အပေါ်ရောက်လျှင်... နားနပ်ပစ္စည်း...
 ကျွန်ုပ်တို့ သေချာအံ့... ..

ငါတော့
 ဗြဲနိမိတ်တော့ဘူး...
 မှီရခါ...

ဟာ...

ဟုတ်တယ်
 ငါတို့ကား တယ်... အပေါ်ကို
 နှင်လျှက် ဗြဲနိမိတ်တင်တဲ့လူ
 အားလုံးနီးပါး... အဆုတ်ထဲ
 ရေဝင်တဲ့ ရေဂါနီး... မကြာဘူး
 သေကြတာပဲတဲ့...

ဟင်...
 ဒါ... ဒါနဲ့...

ဒီရေဦးအတိုင်း
 လွှဲတင်သွားကြရုံပဲ...
 တောင်နောက်ကြော ရေ
 ထွက်ပေါက်မှာ... သူတို့
 အလောင်းကောက်ဖို့

အခြံစောင့်နေကြ
 တယ်တဲ့... အရှင်ထွက်
 လာတဲ့လူလည်း လက်စီ
 ဖျောက်ဖက်တယ်...

မင်းဟာက
 ဘယ်မှာလွတ်လမ်း
 ခဲ့လဲ...

ကြည့်အရပ်
 ရှင်ဆွဲရုံပေါ်...
 ကဲ... သွားပြီ...

ဟာ...
 လှကော်...

၁၄၂

သူ လှကော်ကိုလှမ်းဆွဲ၍ မိသော်လည်း သူ့ပါ ရေဦးထဲသို့ကန်၍ ဖျော့ပါသွားတော့အံ့...

သူ့ကိုယ်သူ့ အက်ဒီဆီသော နာစိစားကို ဗိုင်းဗြီးနုင်း
စသည်ကတည်းက... ဆင်းစကန် ရွတ်ဖွား... နာကျင်လှသည်...
မေမေသာ မရှိလျှင် ဒေါက်တာလျှောက်ချင်၏...

ဆင်းကိုစွ ဖပါ
ပါဘူး... မေမေကိုစွပါ
ဦးဌေး...

ဟုတ်တယ်
ကျိဋ်... မှီး... ကား
တစ်စီးတွေထားလို့
အဲဒါ အခု... သမီးမောင်
နောက်ကားနဲ့လဲပေး
မလို့...

ဟာ ဒါများ
မြောနေရသေးလား
မှီးမယ် သမီးဆင်း
ဩဂိုက်တွေ ဖြီးတာ
ပဲ...

ဆင်းဆန္ဒလုံးဝ
ဖပါဘူး... ကားမရှိလည်း
အကြောင်းမဟုတ်ဘူး အငှား
ကားတွေ တပ်ကြီး မေမေနော်
ကိုယ်ကိုစွ ကိုယ်ဘာသာ
ခေါင်းစဉ်တပ်တာ...
ကောင်းမဟာ...

ဆင်း... ညည်း
ပါးစပ် ဖိတ်ထားစမ်း
ညည်းနဲ့ကျွမ်းက...
ညီအစ်မ မဟုတ်
ဘူး...

ပတ်တော် ပါနယ်ပြီးသား ဦးဌေးဖျင်က ရယ်သွားလေ့ ရှိ... ..

မင်းတို့သား
အဖေကို မသိတဲ့ လူတိုင်းက
အဖေထံ ထပ်ကြွတာကွမ်းရဲ့
ကံ ဟား... မအေးကလဲနဲ့
သလား...

သမီးကလဲ
ထွားသလား... ကိုယ့်
ဘာသာ ဆုံးဖြတ်ကြလော့...
က...က... သိန်းမောင်ဦးရေ
ကားကိစ္စ မင်းပဲ လိုက်ပြီး
စီစဉ်ပေးလို့ကပါကွာ...

ဟုတ်ကဲ့...
စိတ်ချပါ
ဘော့စ်...

နေပြီ နေပြီ
ကျင့်တဲ့ ကို မနေက...
မို့ ခြောက်ထားတာနော်...
စိန်စွဲစား မေရီနဲ့
ချိန်းထားတယ်
ဆိုတာ...

အဟား...
မမေ့ပါဘူး
ကွာ...

ကလေး...
သိန်းမောင်ဦး သူတို့
သားအဖရဲ့ ကိစ္စအဝဝကို
ဆုံးခန်းတိုင် မင်းတာဝန်
ယူပေးတော့လော့...

အလှက မအေးနှင့်တူပေလောက်... စိတ်ဝင်က...
ဖအေးသွေး တစ်ခြားသားမှ မသွေးရသေး... ဆင်းနက်မို
ကြောင်း... လွှဲလွှဲ... နာယာခံရက်... ဖြစ်စေရတာတွေ...
မနည်းလော့... သိသော်... ...

ငါက ဒီလောက်တော့
ဖြန့်ပေးသင့်တာပေါ့လေ...
အဟင်...ဟင်...

တအိန်ဂျစ်နွဲ့ခြင်းဟာ ဖြစ်ပါသည်...
ပန်းမောင်ညို၊ ဗဟုလောသော သတင်းနှင့်...
လွယ်လွယ်ခွင့် လျှို့ဝှက် အစီအစဉ်ခံစား
တွေ့က... ဘဝင်မအေးသား... ...

ဝေခွဲနိုင်ကုမ္ပဏီက...
တရားထံ သတ္တု
ရှာဖွေထုတ်လုပ်ခြင်း
ပါမစ်ကို... တိကျ
သော... စီမံကိန်းရေး
ဆွဲချက်... သက်ဆိုင်ရာ
ကို... တင်ပြကြပြီး...
စနစ်ကူးမြှင့်ကို... သို့
လက်လွတ်မခံနိုင်
လော့ဟာဖြစ်... တရား
မထင်... မှီထုတ်နေ
သော... လျှို့ဝှက်ချက်
ပေါက်ကြား၍...
မဖြစ်နိုင်တော့...

ကာကွယ်ရ
မယ်.. ငါဖြစ်တာ
နည်းနဲ့ကာကွယ်ရ
မယ်... ဝေခွဲနိုင်ကို
ငါဖြိုဖျက်မယ်...

သူ သတိရလာသည်... သူ့အန္တရာယ်ကို ကျောက်စွယ်နှစ်ခု
 ကြားမှာ... ညှစ်နေဆဲ... သူ့ကိုယ်သူ သေပြီးတဲ့ ထင်ထားမိ...
 နဲ့တော့မှာ ကောက်တင်... အေးစက်နေသော ဂျပန် အန္တရာယ်
 ကြီးကို တွေ့ရသည်... ...

ရေထွက်ကုန်
 အလင်းရောင်ပျံ့
 ဆီမှ... အသံများ
 ကြားလျှင်ဖြစ်တော့...

ဒီကနေဆဲ... သွားတဲ့
 ငါ့ကောင်ထဲက... သုံးကောင်ပဲ
 ထွက်လာတယ်ကွ... ရှေ့က
 မျောလာတာ... ဗဟိုရက်က
 ဆဲ... တဲ... ကောင်တွေရဲ့
 အလေးစားပဲ...

စိတ်ပျက်
 စရာကွာ... ရှုပ်ပျက်
 ဆဲ... ပျက် ဖြစ်မှ... ထွက်
 လာပြီး... ဖယ်ထင်ပါ
 တယ်...

နေထိုင်နေဦး
 နောက်အဖွဲ့... ကပိလဲ
 ဖြီး... မလာသေးဘူး...
 ထို့... နဲ့လျှင်ကတား...
 ပေးဆဲ... ကွာ
 အရက်...

ပျောက်၏
အလောင်းကို
ရှေ့ထိတ်တုန်မိ
လှိုင်းစဉ်မှာပဲ...

ဟေ့...
အစ်လောင်းပျော်
အောင်မြင်ကြကွ...

ဟေ့... ဟိမှာ
ကင်းချိန်းမယ်အဖွဲ့
လာပြီ သွားဆယ်မနေနဲ့...
သူတို့ဘာသာလွတ်လိမ့်
မယ်... ဒါ တို့ကနေချိန်
မဟုတ်ဘူး... သွားမယ်...

သူ ဒီအဖွဲ့အရေကို လက်လွတ်ခံ၍ အခု ရှေ့ထိတ်တုန်မိ
လှိုင်း၏... မကြာမီ ဂူပေါက်ဝ ရောက်လာ၏... ဂျာနီချပ်
လဲချိန်မိ အစောင့်တစ်ယောက်မျှ မရှိဘော ကြားလစ်ဟင်း
ချိန်ကလေး ခြစ်ပါဟာဉ်... ..

အပြင်ဘက်ရောက်တော့ ဖျော်နေပြီ...
 အခုဆိုရင် ကျောက်စွယ်ပေါ် အက်တက်ပြီး
 ကြိမ်ရောင် ဖျောက်ရပေလိမ့်မည်...
 နောက်တာဝန်ကျ ကင်းသမားတွေဆင်းလာ
 နေပြီ... ..

ရောက်ရောက်ချင်း
 အလောင်းဆယ်ရပြီ
 မယ်တဲ့ကွာ... ဝိုက်...

တစ်ပေဘက်
 ကျန်သေးတယ်တဲ့...
 ပေါ့တီးပေါ့ဆ မလှုပ်နဲ့...
 တော်ကြာ ကြိမ်ပါ
 အလောင်း ဖြစ်သွား
 ပြီးမယ် ကြိမ်ရဲ့...

လက်နှိပ်ခါတစ်ဖင်ရောင် သူ့ဖိုကျ
 မလာဆင်... ကမ်းပေါ် အက်တက်
 နေကြိမ်ဖြစ်သည်... ခက်သည်က...
 သူ့လက်ချောင်းတွေ... ကျပ်မရ
 တွယ်မရအောင် တောင်နေပြီ...

ဟာ... ဟာတွေ
 ဖြစ်ကုန်တာလဲ...

တစ်ပြိုင်နက်တဲမာမာ
 လက်နှိပ်ခါတစ်ဖင်ရောင်
 က... သူ့ဖို ဖြာကျလာ
 သမည်... ..

ဟာ... ဟိန္ဒူ
တစ်ကောင်မသေ
ဘူးကွ ကမ်းပေါ်
ကုတ်တက်နေပြီ...

ပစ်...ပစ်
မဟုတ်ခေဋ်...

တစ်ခါတည်း
အကြိမ်ကွ...

၏လှိုက်သောကျည်ဖူးက...
ကျောက်ဒဏ်ကို ထိမှန်ကာ...လွှင့်စင်
လာသော ကျောက်စက ဖျက်လှဲကို
ထိမှန်သွား၏... ..

နောက်ကျည်တစ်ကောင်က ဖောက်ပြင်ကို ဖောက်
ထွက်သွားသည်... သူ့အဖို့ အခြားမျှော်လင့်ချက်
မရှိတော့...ချောင်းထဲလစ်ကျသွားသည်... ခုခိုလှုံ့...

၁၅၀

အလောင်းကို
ခုခောင်လှိုက်ဆယ်
ဟေ့...လှိုက်...လှိုက်...

နက်ရှိုင်းသော အဖော်တို့ထံမှာ ဂျပန်ကို
သူ့ရှေ့မှ ဖြောင့်နေသည်... ဘယ်လို ငြိတည်
နေသည်တော့ သူ့ဖခင်...

နောက်မှ သူ့ကိုယ်တိုင်
ဖြောင့်လိုက်ရင်... ရင်ထဲက
မှလှာသည်... ...

ကောင်လေး
သတိထား... မင်း
မသေနိုင်ဘူး...

ရှေ့...ရှေ့...
ရှေ့ပေးပါ...

မူကွဲအဖွဲ့ အော်ဂျက်ကို သူ့ခြင်လိုက်
လာသည်နှင့် ခေမာဝါ ဖြစ်သွားသည်...
ကမ္ဘာတစ်ကမ္ဘာ အိမ်မက်တွေလား
ဟဲ့... ထင်နေရန်သည်... ...

ဒါ... ဒါ...
ငြိအပ်စို့... ငြိလေး
ငြိအပ်စို့...

မင်းကောင်းကောင်း
သတိရဟန်ဖြင့်... မင်းကို
အန္တရာယ်ပေးမဟုတ်
ကောင်တွေ ငါ့ရှင်... ဖော်
လိုက်ဖြင့်...

ဒါ... ဒါဖြစ်...
ကျွန်တော်...
ကျွန်တော်...

စကားလုံးတွေ
အား... သွေး
တစ်ပွက်အနိကျ
လာ၏... ဦး ဒုပ္ပန္နိ
သဘောပေါက်
လွန်သတည်း...
ဒါ... နောက်ဆုံး
စာခြေအနေပင်...

စကားသိပ်
မဖြောင့်ကွာ... ငါ့ကို
ငါ ဒီနေ့ရောမှာ ဒီလိုမျိုး
တွေ့ရလိမ့်မဟုတ်... လုံးဝ
မဖျော်လင့်မိဘဲ... ဘုရား
ကောင်လေးရဟိ...

ဦး ဒုပ္ပန္နိ၏ စကားတွေကို
သတိထားတစ်ချက်... မကြား
တစ်ချက်... နောက်ဆုံး
ခွန်အားကို သုံးကာ... ဘောင်းဘီ
အတွင်းအိတ်ကို ဖြောင့်....

ကျွန်...
ကျွန်တော်... ဦးလေး
ဆီကို... ဖြစ်ပေးပါ...

စကားအဆုံး၌
 ရှင်၏ ဇနီးကြီး
 ကျားများသည်...
 ဦးအုပ်စိုး...
 ယုတ်ကောင်းများ
 အကြိတ်ကြိတ်
 မိသည်... ...

ရှင်၏ အားကိုး
 အိတ်အိတ်...
 ငွေရရှိရန်အတွက်...
 စာတစ်စောင် လွှဲ
 သည်... သည်မှာ သူ
 ကြာကြာ မနေ့တစ်နေ့
 သိကြိမ်သည်... ...

ကောက်ခံရသူများ လက်နှိပ်ခံရပြီး ရှောင်ဖမ်းကြ...
 ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ခြင်္သေ့ကြီးက... ...

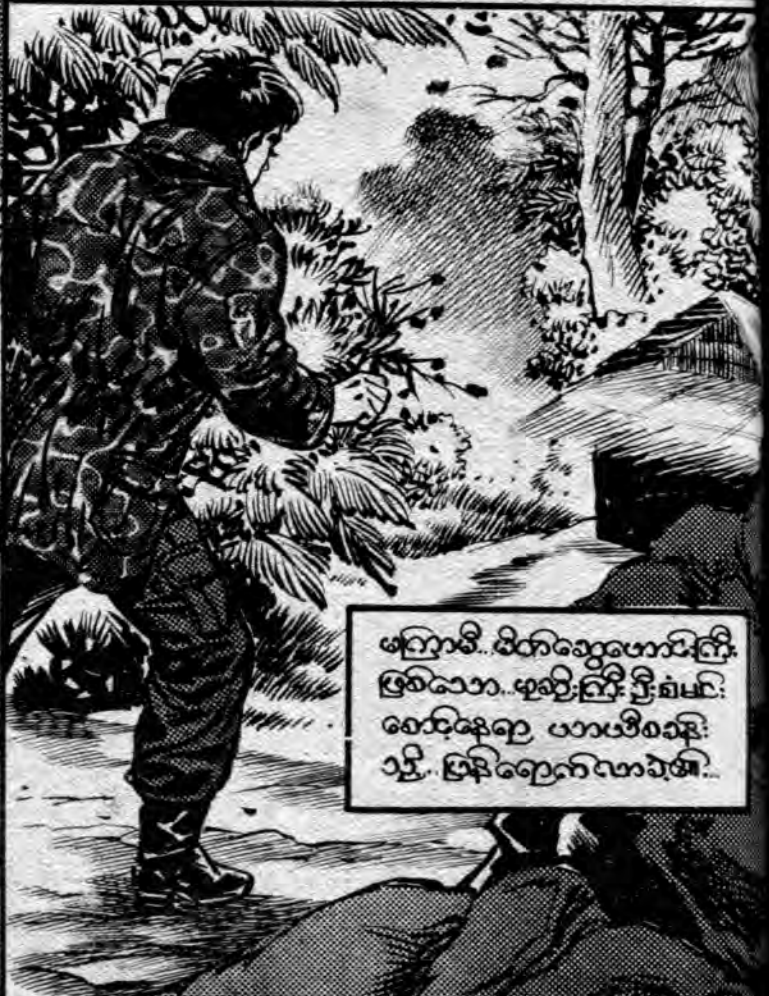
သူတို့၏အကြောင်းကို
 လက်နှိပ်ခံရပြီး နှစ်ယောက်
 ကြီး... ရှောင်ဖမ်းခံရသူ အဖေ
 ကန်ချင်ကြပါသည်... ...

ရှာဖွေ၏
 အလောင်းကို
 တော...နီးရာ
 သွားသွား
 သွားသွား...
 သစ်တောများ
 ဖြင့်...အထက်
 နှိုင်းဆုံး...
 နှိုင်း...

နေကြောင်း
 ကောင်းလေး...
 တောတော
 တောတော...
 နီးနီး...
 ဒီလိုဖြစ်ရော
 အကြောင်း...
 မရှိပါဘူး...

ဒီ...အုပ်စု...
 ရှေး...ဟာ...
 နှာ...အုပ်စု...
 ပုံ...
 ...

အကြောင်း...
 ဖြစ်သော...
 ဖြစ်ကြောင်း...
 ဖြစ်နေရာ...
 ဖြစ်...
 ဖြစ်...

ဘယ်လိုလဲ
မင်း၊ ဤဒီတာ
နောက်ကျလိုက်
ပုံနေတာ... ဘာ
ထူးလဲ...

တောင်ထဲမှာ
ခပ်ခါးဖူးတဲ့ ကျွန်တော်
မိတ်ဆွေ ချာထိတ်လေးနဲ့
တွေ့ခဲ့ရတာပေါ့... ဒါပေမယ့်
သူ့လည်းကခြားလူတွေ
လိုပဲပဲ...

ဘာမှမေးခွင့်
မရလိုက်ဘူး ဦးစံမင်း၊
ဟောဒါတွေပဲ ရှေးဟောင်း
တယ်...

ရေဤနေသော စာအိတ်ကိုင်၊ ရွေ့လှုပ်လေးကို
မီးဖိုဘေးချပြေး... ကိုယ်တိုင်လည်း အအေး
အက်ကို... မဖြေဖျောက်ဖို့ ဝင်တိုင်းလိုက်၏။
ဦးစံမင်း လှမ်းပေးသော လက်ဖက်ရည်ပုပု
တစ်ခွက်ကို သောက်လိုက်တော့မှ...
နွေးနွေးထွေးထွေးဖြစ်လာ၏... ..

သူ့ကို မဖြေဖျောက်
ချောင်းထဲကို ဆင်းဖို့ အသံဖြင့်
အသံနဲ့ ရှာခိုင်း နေတာ သေချာပြီ
ဦးစံမင်း... အတော်ပင်ကပ်ကပ်ပဲ...
ချောင်းထဲဖျော့ပါလာတဲ့... အလောင်း
မှန်သမျှ... လူငယ်ကလေးတွေ
ချည်းပဲဗျာ...

ရူးရူးဗိုက်ဗိုက်
ကလေးတွေဆိုတော့
နားမလည်ပါးမလည်
ဦးတိုင်း လှုပ်ကြမှာ
ပေါ့ကွာ... ငါကတော့
ဦးတိုကောင်
တွေကို...

မကျေနပ်
တာပဲ... ငါ့ရွာကမူဆို
လမ်းပြတွေ... လက်စ
ပျောက်နေတာဟာ
ဒီကောင်တွေလက်
ချက်ပဲဆိုတာပြော
ရတာပဲ...

သူ့လိုအဖွဲ့
စနစ်ကူးခြင်းကို လုံးဝ
အမှောင်ချထားမှဖြစ်မှာ
မဟုတ်လား... ကပ်လေတဲ့
လူစုံမီးမှန်သာမျှ... ခုငါးယံ
မှာပဲ... ...

ဖင်း
ဘာလှုပ်မလဲ
မောင်အဖွဲ့ဦး...

ဟို... ဒီကိစ္စလို့
ကို... ကျွန်တော်ရှောင်
ဖော်နေလို့ မဖြစ်တော့
ဘူးဗျာ... နာကြည့်မိတာ... လူ
အဖွဲ့ဟိုင်းအဖွဲ့ဟိုင်း... ထာကို
ထောင်ပြေးတာနဲ့ ရှောင်ဖွဲ့နဲ့
ဦး... ရှောင်ဖွဲ့မိတာ
ကျွန်တော်... ရှောင်ဖို့ စဉ်ကို
ဖြတ်ဖြတ်သာ... သား
ပြောင်းလဲနေတော့
မဟေ့...

ဒါဆိုငါ့...
...

၁၅၆

ရန်ကုန်ကို
ဘာဖြစ်ဖြစ်ဖြန်ဖြီ
အဆက်အသွယ်
ဟောင်းတွေနဲ့အဖျက်မိ
ဆက်သွယ်လှုပ်ရှား
နေတာမှာပေါ့...

ကားအာသစ်က သူ့မနှင့် အံဝင်ခွင့်ကျ သိပ် မဖြစ်လှသေး...
မေမေက လဲလှိုက်ကော့လည်း မဟောင်း၍ မဖြစ်...
ပျင်လှိုင်းတွေကတော့ ကားအာသစ်ကြီးကို စီးချင်နေပြီ...

လှုပ်ပါကွာ...
ခကာလေးဖြစ်ဖြစ်
စီးခွင့် ကျေနပ်ပါပြီ
မိနားလေးပဲ...

မီးစေ့ချင်လို့
မဟုတ်ဘူးကွ...ငါ
အားရတာသိပ်
မရသေးလို့...

ဘာဖြစ်လည်း
ကွ... ဝိနားတစ်ပဲ...
ကန်စောင်းသွားပြီ အအေး
ဟောက်မဟဲ... ငြိမ်းနေပြန်လာ
လဲ... ဘာလေးလို့လဲ...

ကဲ...ကဲ...
အိမ်ထဲသွားတာက
မရှောင်... ..

အားလုံး ကားပေါ် ရောက်သွားကြ၏... သူမ ကားစက်ကို နှိုးလိုက်သည်... ကားနောက်... လှည့်ကြည့်၏... ရှမ်းသည်... ကားအောက်ရှိဖာထိုး၍ ကလေးကို အာသွတ်၏...

နောက်မှာ အိပ်နေသော... ရွေးကို နင်းမိသွားမှန်း သိလိုက်သလို... ပြုံးဖြူးယှားယှားဖြင့်... သူမကိုယ်သူမ ဘာလုပ်လိုက်မိမှန်းမသိ... ကားက လမ်းဘေး ထိုင်ခုံကပ်ခတ်... ထိုင်ခင်းသွားပြန်သော... ...

တစ်ကောင်ကို နှင်းဝဇ္ဇာက
သတ်လေ့ပြု တိုင်ခွဲ
ကော...လူပါ...လိမ့်ဝတ္တန်
သွား၏... သူ့မှာ စက္ကနီ
ပေးဖို့ သတ်လက်ဝတ္တန်
ဖြစ်နေပြေ... ..

သူ့...သူ
ဘာဖြစ်သွားပြီ
လဲ...

ကားလဲမှ ခြေဆင်းသွားမိသလို...
ကားဝိုက်ခံရသော လူလစ်က...
မြက်ခင်းပေါ်မှ လွှဲလဲထရုံး...
ဒေါသတက်ပြီးဖြင့်... ..

ခြေကားလှ
ချာပြီလား...ဟင်
မင်း... မင်း

ဟင်...ရှင်-ရှင်...
ကွဲစိုင်းပေးဒါ --ရှင်...ဘာ
ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ... ကျွန်ုပ်
မှားတာပါ ကောင်းအံ့
ပါတယ်...

ဆေးဆိုး
သွားကြရအောင်
နော်...ဟင်... ဒီလို
လာကြပါပြီ...

ငါဘာမှ...
မဖြစ်ဘူး... ဖမ်းစိတ်
ကို... ဖမ်းတာဖြစ်
အောင်... ငြိုးစား...
ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘူး... ဖမ်း
ဆောင်လယ် အမှားတွေ
ချည်း... ဆက်ဖြစ်
ကျန်ပြီး မှာပဲ...

သူ့... သူ့ကို
ကောင်းဖန်ပါတယ်
ကျေးဇူးလည်းတင်
ပါတယ်...

ပေါ့ပါတာကွာ
အစွမ်းချင်းတွေပဲ...
မွေးကလေးကလေး... သနား
စရာပေါ့... ဒီအတွက်ကလေး
ဖမ်းတာလို့မခံရပါ
မယ်...

၁၆၀

သူ့အဖေ့အဖေကလေးကလေး... စိုင်း... ကို
ကျေးဇူးတင်မဆုံး... နားလည်မှု မရှိဘူး... အစွမ်းအစွမ်း
မဟုတ်ဘဲ... သာသနာ့ကလေး... သာသနာ့ကလေး... မသေး...

ကံဆိုးကံကောင်း
 ဆိုသော စကားက...
 ဒီကောင်အတွက်
 တော... မှန် သာဠ...
 ငြိမ်သာဠ...
 နားရိုက်က... ..
 လမ်းဘေးမှာ...
 ကလေးကလွင့်
 ရပ်တည်ခဲ့သော
 ဘဝ... ..

ခုတော့ သူ့ကို အော်ပရေရှင်းခန်းမှာ ဆရာဝန်ကြီးကုသတိုင်း အရေးပေါ်ခွဲစိတ်
 ဗြူရ ကြာပမယ့်ရပြီး ဆင်းအကရီဆိုသော ကောင်မလေး၏ ရွေးခွင့်ထဲမှာ...
 ဆရာဝန်ကြီးက အထူးပင်မှာကြားသည်။ ဆင်း၏ မျက်နှာလှလှကလေးက...
 ကရုဏာရောင်ဖြင့် မှိုင်းဝေနေဆဲ... ..

ဒကာရာမကျက်
 မချင်းတော့ ပျက်စီးစွာ
 ရလိမ့်မဟာဘဗိ...

သူ့သေတော့
 မသေတော့ပါ
 သူ့နော်...

ကတော့...
 အပေါ်မှာ
 နေတာပေါ့... သူ့ကို
 ဘေးမှာပဲ... ငြိမ် ငြိမ်
 ဘေးမယ် ဆိုခဲ့တော့...
 သူ့ကို လှုပ်ပေးတာက
 အကျိုးပေးခဲ့တာပဲ...
 မဟုတ်ဘူး...

ဟုတ်...
 ဟုတ်ကဲ့... သမီး
 သူ့ကို ဖမ်းထားပါလား
 ဒေါက်တာ...

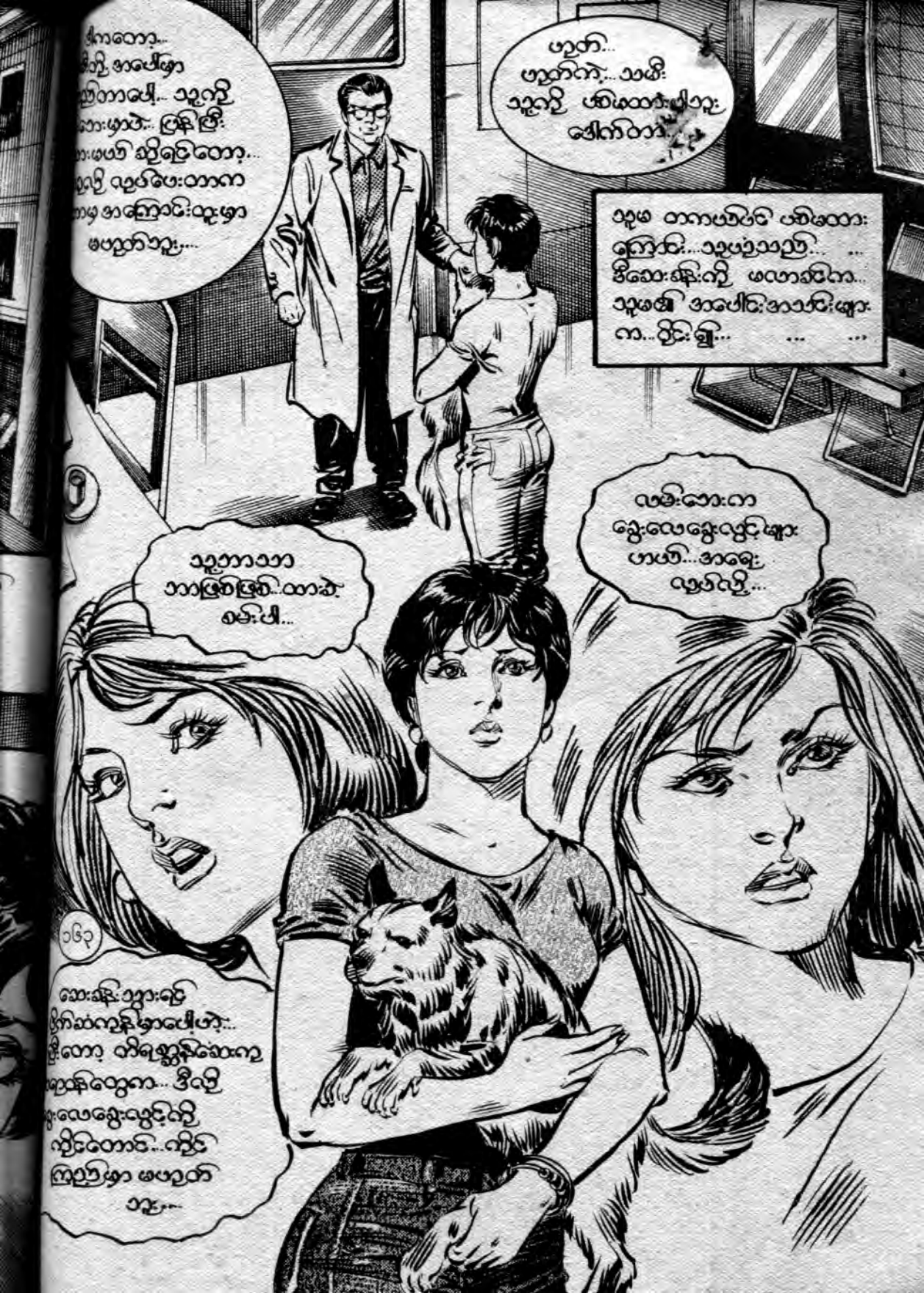
သူမ တကယ်ပင် ဖမ်းထား
 ကောင်း... သူ့ပစ္စည်း...
 ဒီဆေးခန်းကို မလာဆင်ကာ...
 သူမ၏ အပေါင်းအသင်းများ
 က... ဝမ်းချ... ..

သူ့ဘာသာ
 ဘာဖြစ်ဖြစ်... ထား
 စားပါ...

လမ်းသားက
 မွေးလေမွေးလွင်များ
 ဟယ်... အရေး
 လွှတ်လို့...

၁၆၃

ဆေးခန်း သွားရင်
 ဖြိုက်ဆဲကုန်မှာပေါ့ဟဲ့...
 ငြိမ်တော့ လိုချင်တာတွေက
 ကုန်တော့... ဒီလို
 မွေးလေမွေးလွင်ကို
 ကိုင်တောင်... ကိုင်
 ကြည့်မှာ မဟုတ်
 ဘူး...

ဟာ... ဒါ... ဘယ်လို
 ရွေးလဲ... ဟင်... နဲ့...
 တာ... ဟာ... မောင်ချစ်
 ရိုက်ထွက်ပစ်ဖမ်း... ဟာ...
 သွေးနဲ့... မောင်ထွက်ပစ်...

ဟဟ...
 ဒါ... ဆင်းရဲ... ရွေး...

ဘာ... ဟာ...
 ဒါ... ညည်း... ရွေး... ဟာ...
 အမတ်လေး... မိ... ရွေး...
 ညည်း... ရွေး... ဟာ...
 ကို... ညည်း... ကာ...
 ဆီ... ကာ...
 ကို... သာ...
 ဆုံး... ဟာ...

ဟော...
 ဒါ... ရွေး...
 သူ...
 ကာ...
 ဟာ...

အေး... အေး... အေး...
တော... အေး... အေး...
ဦး... ဦး... ဦး...
ထွက်လာတာ...

ဟယ်...
ဟယ်... ဘယ်နှစ်
လောက်ကြာတာ
လဲ...

ဟုတ်တယ်
လေ... အမှန်တော့
တာပဲ...

ညည်း... ပါးစပ်
မိတ်ထားစမ်း... ဒီခွေးကို
ညည်း... အာသာအေး... ထွက်
လာ... ကျုပ်တို့... အေး... ထွက်
ရမလား... ဒါပဲ... ခြောက်...

ကဲ... ဘာပဲ...
ရယ်... ဘာပဲ... ခွေး... ခွေး...
ချင်တယ်... ဆိုလည်း...
တယ်... ချိန်... တစ်... ဖေဖေ
ယစ်... ပါး... ဒီ... ခွေး...
တော... မ... ပါး... ကွယ်...
အိမ်ကို... ဖေဖေ... ချင်...
တွေ... လာ...
ဖြူ... တော... မှ...

ကျွန်း... ဦး...
တို့... ခွေး...
ကို... အိမ်...
ရှင်... ချင်...
တယ်... ခြောက်...
ပါး... ဟား...
ဟား... ဟား...

အင်း...
 ဘာတစ်ခုနဲ့...
 အဲဒါကို...
 မဖြုတ်တော့
 ဘဲ... ခွေးလေး...
 ကိုယ့်အဖွေ
 ချိကာ...
 ကားပေါ်
 တင်ကာ
 မောင်းထွက်
 လာခဲ့၏...

သူ့လွှဲဝ မျှော်လင့်မထား... ကားဟုန်းသံ
 ဖြစ်နေတာ ကြားတာတောင့် ကုမ္ပဏီမှ...
 ဦးရားနဲ့၏ ကားပဲထင်ပြီး မော့မကြည့်ဖို့...

ကိုစိုင်း

ခေါ်ဝံ့ကြား၍ ကာဒံတပြု မော့ကြည့်မိ...

ဟာ... အင်း...
 ဒီကို ဘယ်က
 ဘယ်လို...

ဘာလဲ... သူ
 ဒါကို မရှုမမီး
 နှိပ်စား ထင်လို့...
 လား....

ဘယ်ခုမလဲ
 နော်... ဒါဟုန်းကို
 အာမိန့်နဲ့ လိပ်စာ
 တောင်းလာတာ...

ဖြစ်ရမယ်...ဟာ...
ကောင်ကောင် အတော်
ကောင်လာဖြစ် သူ့ကို
... နာမည်ပေးပြီး
ဖြစ်လား...

နာမည်
မပေးရသေး ဆင်
အိမ်နဲ့ ဖြည့်နား
တက်လာတာ...

ဆင်းက ဖြည့်နား
ကို... ဖြောဖြော
စိုင်း ---
ဖြူးမိသည့်... ..

ဒါဆို ဒီခေတ်
ဘုံပျောက်လာပြန်
တာပေါ့..

သူ့အတွက်
ကိုစိုင်း
ကုညီပေးပါလား...

ဖြစ်ရမယ်
ဒီလိုဖြစ်လာမယ်
ဆိုတာ...

ကိုယ်အိမ်က နန်းတော်ကြီး
မှ... မဟုတ်ဘဲ... ကိန်းကြီး ခန်းကြီး
မဟုတ်ပါဘူးကွာ... ခွေးလေရွေးလွှင့်
တစ်ကောင် ကြော်ငြာ အထင်သေး
မယ်... လူလည်း မရှိပါဘူး...

ဘာလဲ
မကုညီရင်
လို့လား...

ဟမ်...
ကေးဇွတ်

သတ္တိဓွေးကလေးကို သတ္တိ
နှစ်ဦးသဘောတူ ကံကောင်း
ဆိုင်ရော အသတ္တိကို ပေး၍
ကပ်ပွန်းတစ်လွှဲကံကြွ၏...

ကံကောင်းအတွက်... ချိတ္တကို... ဝစ်ပတ် ဝစ်ကြိမ် ယစ်ဗြိပေးခြင်းကို သူ့ အကန့်ကွက်
စွာသည်က... ဆင်းနဲ့ပျက်ကားမှာ... တိတ်တခွဲ နှိပ်ကားမိသော... နှလုံးသားဆွတ်အားတွေပြေ
ဖြစ်သည်... ဆင်း ရှေးကလာသော တစ်နေ့မှာ... ဆရာဦးဒေါက်မင်းတို့ ဦးကြည့်သိန်း...
ဦးစိုးတို့နှင့် ဆုံနေတာ... ..

မင်း... မင်းက...
ဆင်းမင်းပျက်တဲ့သမီး
ဆင်းမင်းမကရီဆိုတာ
မဟုတ်လား....

ဦးစိုး... ဦးစိုးက... ကောင်းကောင်း
မှတ်မိနေသည်... အံ့အားသင့်
ရသွားက... စိုင်း သား...

ဒါက...
ဒါနဲ့ပတ်သက်...
ဒါနဲ့ပတ်သက်...

ဟယ်...
ကျွန်ုပ်...
မေမေနဲ့ မေမေကို
သိနေတယ်...

သိရဦး...
သိရဦး...
သိရဦး...

ဒီလိုကော
သမီးမှာမိ
လား...

ဒါနဲ့
သမီးက...
ဒါနဲ့ပတ်သက်...

ဟော့ဟော့ဟော့
ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက...

ဒါက...
ဒါက...
ဒါက...
ဒါက...

ဒါက...
ဒါက...
ဒါက...

ဆင်း...
 အံ့လည်း...
 အံ့လည်း...
 ဝမ်းလည်း...
 ဘာ...
 မျက်စိလည်း...
 လည်း...
 လည်းမိ...

ဟ...ဟမီး...
 ဖေဖေ... မိတ်ဆွေ
 သူငယ်ချင်းတွေနဲ့... လွှဲဝ
 မျက်လင် မထားဘဲ... ခွဲလို့
 ဆုံးရှုံးလို့ ဟ... ဟမီး...
 အဖေ... အင်...

မိတ်ဆွေကောင်း!
 စရာတွေ မတွေ့ပါနဲ့ကွယ်...
 ဦးတို့အားလုံးလည်း အုပ်စု
 နဲ့... ဟာဟက်ပြီး... မိတ်
 မကောင်း ဖြစ်ခဲ့တာ
 ကာပါတ...

ဦးကော
 ဦးတို့ရဲ့ ညှိထွေ
 တူတွေကို... ဒီလိုပဲ
 မွန်လွန်ခဲ့တာက
 ဟမီး... သိကောင်း
 သိမယ် ထင်ပါတယ်...

ဒါ...
 ဦးထင်ကိုတို့
 ဦးမင်းဟိန်းတို့
 က...

ဦးထင်... စကားကွဲ
 သွားပြီးမှ... မိန်းကလေး
 ကို... မြောဟင်...
 မမြောဟင်... ခုတ်ချိန်စဲ...

ပြီးအောင်မင်းက အဖြစ်မှန်ကို
ဖြောင့်ဖြောက်တော့... ..

ဒါ...ဒါဆို
သူ့ကိုလည်း
ဖေဖေလို့...

ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့
သမီး...ဘာကြောင့် သူ့ကို
ဒီလိုကမ္ဘာဆွဲလှေ့နေချင်လို့
မှတ်ချက်ပေးကြရတယ်ဆိုတာကို
ပြီးတဲ့ သိချင်ခဲ့ပြန်တာပဲ...

ဒါ ဒါဆို
မရှိုးသားဖူးပေါ့...
တစ်ယောက်ယောက်
က...လွယ်တာပေါ့!

ဒီလိုတစ်ဝက်ချ
တော့...ဖြောင့်ဖြောက်
သေးဘူး သမီး...အဖေ
အကျ ဖြောင့် နဲ့အချိန်
စောင့်ရှောက်မယ်...

ဒီအတွက်
အကူအညီလိုရင်
သမီးကောလေးနဲ့
မလာ...

နဲ့...
ဘာလွယ်ရ လွယ်ရ
အချိန်မရွေးသာ
ဖြော့...

၂၂၂...
သက်ဆိုင်ရာက
ခွင့်ပြုလိုက်ဖို့
ဟုတ်လား...

ဟုတ်တယ်
အာဖရိ... နိုင်ငံတံ့... သတင်း
ရလျက်က ကြားခဲ့တာပဲ...
အခုတိုက် ဝန်ကြီးဌာနက
ပါမစ်ချ်ပေးလျက်ရှိတံ့...

ဝရမ်းနဲ့ဆိုသော နားမှာပဲက...
အခုက မိကြီးအဖွားလို တို့ထဲ
လာပါကော... အခု နူးခန်း
အသွင်းမှာပင်... ဆောက်တည်
ရာ... မရ... လူ့လားခေါက်တုနဲ့
လျှောက်နေရင်... ..

ဒီကိစ္စ သွေးအေး
နေလို့ မရဘူး ဟိုက...
အာခြေအနေတွေ ဘယ်လို
လဲ... ငါ့အတိအကျအိမ်ကတယ်
တွေ့မောင်... ဒါအရှေ့ပေါ်
အာခြေအနေပဲ..

သူတို့လွှတ်ငွေက
 ထဲ ထဲလာတာနဲ့...
 ဘွဲ့အဖွဲ့တွေထဲကလက်
 စွဲကမ်းကို ရွေးကယ်လာတာ
 ကာ မဖြစ်ဘူး ဒီကိစ္စကို
 ဖိနှိပ်ပျူဒါတို့ကို အဖမ်းဆုံး
 တာလက်စနဲ့အရေးကမ်း
 ကြားမှ ဖြစ်မယ်...

ဒီထက်ပို
 ဒီထက်ပို...တာက...
 စန္ဒကုဗျာကို...
 သတင်း... နာ...

ငွေမောင်
 မြောလက်စ
 စကားကို
 ရွတ်လိုက်တာ
 မှ...ရုံးခန်းထဲဒါ
 ထဲကို မော
 ကြည့်မိသလို...

ဟင်... မင်း...
 မင်း...မင်း...ဘာလာလွှတ်
 တာလဲ... ဘယ်သူ့ကို ဝင်ခွင့်
 တောင်းပြီး ထဲလာတာလဲ...
 ဒါ... မင်း....

အို... ဆောရီ
 မင်းက မေမေ...
 ဒီကိစ္စမှာ ရွေးကယ်နေ
 သလားလို့

ဦးဌေးဂျွန်... ဖိတ်အဲ ဝတ်စားမှာ အားရဲမိလို့
မူကွဲ... မိမိတာသာ သတိပြုမိ၍ ရှိနေ
ဆဲဖြစ်နေ ကြီးစားရဦး... ..

သမီး မေမေ
ဒီကဲ့ မလာဘူး သမီး
မေးတိုက်ခိုက်မှာပဲ
နေမှာပေါ့...

ဖြောက်...
ဒါဆို ဆင် သွား
တော့မယ်...

မို့... ..

ဆင် ခြေအစုံကို ရေကန် ဦးဌေးဂျွန်ကို
ရဲရဲဖဲ ခုတ်ပစ်ပစ်ပစ်တာပဲ... ..

အော့ပါ...
ဦးဌေး

တုခွားတော့ မဟုတ်ပါဘူး
သမီး... မောင်ကို သမီး သတိထား
ဖို့ပါ... ရဲကိုင်လာတဲ့ အခါ... အပြစ်က
ဖေဖေရဲ့ အတွင်းရဲ့ မှူးဆီက
တစ်ဆင့်... အင်တာနက်... က
ခွင့်တောင်းဖို့ပါလေ...

ဒါကလည်း...
 ရှုံးစက်ခဲ့မှာ... ရှိသင့်တဲ့ စည်းကမ်းတစ်
 နည်းလား... ကုမ္ပဏီတို့က နည်းနဲ့ ဝယ်
 ကိုယ်တို့က စည်းကမ်းကို ဖြစ်နိုင်အောင်
 တောင်း... တစ်ခုခုလေးပေး ပေးရအောင်
 ဖော်ပြတာပဲ... အခုပေါ့ကုန်...

ဒါပဲ...
 ဒါပဲ ဝယ်ယူ...
 လို့... ရပါပြီ...

ဆင်း... က
 ယုံယုံဖြိုး... က
 ခေါင်း... ညှိတ်
 ဖြည့်ထွက်
 သွား... ဇာ... ..

အဲဒါက ခြီး... ခြီး... ကို ဝယ်ယူလို့... ဆိုတာ
 မဟာမာဏ... ခြီး... ခြီး... က...
 ဝယ်ယူ... ကို မှတ်တမ်း... ..

ကိုယ်လက်
 ထဲက ရေခဲသေတ္တာ...
 ဖြစ်နေပါပြီ... ဆရာ
 တစ်ချက် ဖြစ်ရုံကလေး
 ဒါ... ဒါ... ဒီဟာကလေး
 ကတော့ သိပ်ပေါ့စတာ
 လို့... မရနိုင်တာတော့
 အမှန်ပဲ... ရှေး... ရှေး...
 ဝို... ..

ဒါမီး...ဘာ
နေမမီး...

ဘာဖြစ်လို့
လဲ...အေအေ...

ဆင်ခြင်ပိုင် စိတ်ဝတ်
က...အညွတ်ပါစေနိုင်
လို့ဟာ...မျှတကောင်း
မိပေမယ့်... ဒါမီး
လည်ကိုင်ကို
လေးလေးချာချာ
ကြည့်စဉ်း ကတော့
ကရီ အသံဖြင့်...

မိ...
ဒီဆွဲကြိုးက...

ဘာဖြစ်လို့လဲ
အေအေအေ... ပလက်
တီနစ် ဆွဲကြိုး... လေ
မလှဘူးလား...

ဆင်ခြင်ပိုင် ဘာမှ မဖြောင့်တဲဘဲ... ဆွဲကြိုး အဖျား၌ ခြိတ်
ယမ်း လှုပ်နေသည့်... ဆော့ကတ်တီးလေးကို မှိုက်
ဖျတ်ဖျတ် လေး ကြည့်လျက်...

၁၇၆

ဟွတ်တယ်.. ဒါ...ဒါ
ဟွတ်ပါတယ်.. သူ့ သူ့ကို
ခုထားပေးအာတာကိစ္စာ... ဒါ
ကိစ္စကိစ္စ ဆိုပေးလို့ပဲ
တာပဲ..

မောင်ကို
မို့ ဖေးလှိုက်ခိုက်
ကတော့... ဒါပဲ
ရှိတယ် မောင်..

မောင်နဲ့ မို့တို့
ကြားမှာ... နှစ်ဝတ္ထုဟာ
သွေးက... ဒါပေးမလို့
ပါတာ... မို့ နှစ်...

မို့... သာမာန်...
ဖေးလှိုက်ခိုက်လည်း
မို့ပဲ စိတ်ပိုပွားပါက
မောင်စိတ်မှာ ရှိနေပဲ...
ဒားလုံး ဖြေတာပါ
တယ်လေ...

စွဲလွှဲကပါ မှီလွှဲ
မိသားစု အေးချမ်းလှပခြင်း
မရသေးသရွေ့တော့ မှီလွှဲ
မောင်အပေါ် နားလည်စေ
ရဦးမှာပဲ...

သမီးလေးကို
ရုစိုက်ပါ မှီ
လွှဲ...မောင်
သွားပြီ...

မောင်က မှီ၏ နည်းဖြူဖြူကို နှစ်ဆက်အနစ်ပေးရ
ရတားပေါ်တက်ပါနဲ့... သူ့ဖ ဖျက်ရလျှင်ရေလျက်က...

မောင်...

ဘာလဲ...
မှီ...

အိဒီ
စွဲသီးထဲမှာ
ပါတယ်...

ဘာလဲ...

လမ်းကျမှ
ဖွင့်ကြည့်...

မောင်က ခေါင်းညှိကာ လက်ဖြင့်
ထွက်ခွာသွားသည်... မှီး မျက်ရည်
လဲ... ဝက်သစ်စီးစီးရသည်... လမ်းကျ
မှ... ဆွဲအိုးလေးကို မောင်ဖွင့်ကြည့်
ပေးလိမ့်မည်... ..

ထိုအခါမှ... ဆွဲအိုး၏ အဝတ္ထူးတစ်ခု တစ်ဘက်တစ်ချက်စီ၌ မိသားစု
ဝင်္ဃာလေး၏ မှိုက်ခါးဝါတ်နှင့် သစ်လေး၏ ဗုံကို မောင်တွေ့ရ အံ့ဩရပေမည်...
ခံယူချက်ဖြင့် မိသားစုဘဝကို... တစ်တလျက်... မဖက်ဝှေ့ဖွယ်နှင့် ရှာဖွေသော... ကာလ
တစ်လျှောက်လုံး ဒီကလေးက ဖြေငယ်ခံအမှတ်ရှုရာ၌ ဖြစ်နေရမည်... ဒီကလေးကပဲ
မောင်၏ ခေါင်းညှိကို ဖြိုပေးမည်စွမ်းအင် ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်... မှုတော့... ဒါတွေက...

ဟင်... မေ...
ငိုနေတယ်...
ဘာဖြစ်လို့လဲ...
ဟင်...

ထိုလျှောက်ဖြင့် တစ်ဖန် မေးလိုက်သော မေးခွန်းသာ... ဒီလို... မေမေကို ဖေဖေနှင့် ပတ်သက်
အာဇာနည်... ဗုဒ္ဓ... နေစေလိုသည်... ဘုမ္မာ ဂြေထဲမှာကလေး... ဖောင်ဖြင့်... မဟာဂါယာဂါရဝါပေဟာ
ရော့... ဘယ်တုန်းကမှ... နွေးထွေးကျေနပ်မှု မဖြစ်ဘူး... ...

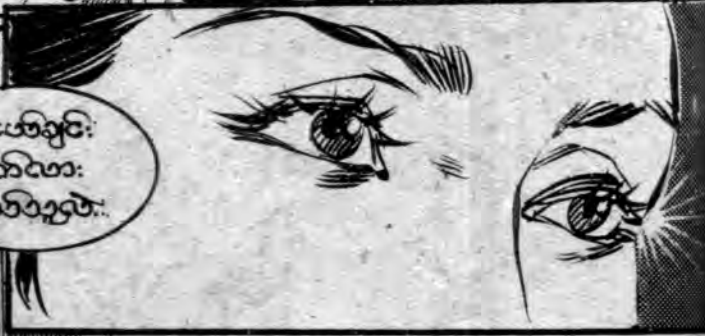

ဒါ... ဘာ ဘာမှ
မဖြစ်ပါဘူး... အဟင်...
ဟ... ဘမီး ဒီဆွဲကြိုးကို
ဘယ်က ရှာလာတာလဲ
ဖြစ်မိပါပြီ...

သုခလိမ္မာ...
တစ်ပေးကိစ္စက
ဖြစ်ရတာက ရှေ့
ကြည့်လေ...

၁၈၀

သုခလိမ္မာ...
ဟုတ်လား...
ဘယ်သူလဲ...

မိန်းမတွေ
 ဟို... ဆွဲကြည့်
 လောကကတ်ပေး...
 မိန်းမ ဖွင့်ကြည့်
 မိန်းမအလို ဆွဲ...
 မိန်းမအလို...
 ...

လောက
 သမီး...

သူ့ဖ ဖွေလုပ်ထား... သူ့အလို... မေမေ မျက်စိမျက်နှာ
 မျက်နှာ... သူ့အလို... ထူထပ်... မေမေ... သူ့အလို...
 ဒါပဲ... ထူထပ်... မေမေ... သူ့အလို...
 ဒါပဲ... ထူထပ်... မေမေ... သူ့အလို...
 ဒါပဲ... ထူထပ်... မေမေ... သူ့အလို...

ဇနီးမင်း သမီး
ဒါကို သမီး ဘယ်လို
ဖြန့်ဝေတာတယ်
ဆိုတာ...

မေမေ့ကို
အမှန်အတိုင်း ဇနီးမင်း
ဒါကို သူ့ပိုင်းတစ်ယောက်
ဆီက ချွတ်တယ်ဆိုတာ...
ယုံဖို့ မရှိတာပဲ...

သုမ ဖဲဖဲကလေး ဗြူးသည့်
သည့်အတွက်... မေမေ၏
နှလုံးသားက... ချည်စိတ်
ဟောင်းကြောင့် ဂယက်လှိုင်း
ဤလာသည့်လား... ထိတ်လန့်
တုန်လှုပ် ရောက်ချားခြင်း
လား... ဘေး ဖတ်နိုင်ပါ... ..

သမီး
ဇနီးက အမှန်ပါ
မေမေ...

မဟုတ်ဘူး
ဒါမဖြစ်နိုင်
ဘူး...

မေမေ မယုံစရာ
သုမ့လိုက်တွေ ဗြူး
မေးလို့ ချွတ်ပဲ...
မခက်ပါဘူး...

ပျိုနှစ် တွေဝေသွားသည့်...
ပိုက် ဖျက်နှာပေါ်မှာ...
သား အချိန် မထင်...

သူ...
ဘယ်သူလဲ...

သမီးနဲ့
ဖော့ဂျာလ် သူငယ်ချင်းတို့
ကို စိုင်းမေဒါ တဲ့...

ကောင်းပြီ
သူနဲ့ဘယ်လို
တွေ့ရမလဲ...

မေမေ
အာဆင်ဂျေ့သလို
သူတွေ့နိုင်တာ
ပဲ...

သူက ဂိမ်းကြီး
ခန်းကြီး ထဲက ဖော့ဂျာ
ပါဘူး... ဒါဖော့မဟု သူ့က
ဖော့မဟုတ် မာနနဲ့
မံသုချက်ကတော့
သံမဏိပဲ...

အသံဖမ်းစက်မှ...
အသံ အဆင့်မှာ
ကျိဋ္ဌာပွင်
စီးကရက်ဝိဒ္ဓါကို
ငြိမ်ကြွေခွက်
ထဲမှာ စိတ်ရှိ
လက်ရှိ ထိုးချေ
ဖက်ပိုင်ကယဉ်

နံ့ဝေးမှ...လက်ချနိုး ပါးကွက်သား
တွေမောင်ကို ဖျတ်ခနဲကြည့်ရဉ်

မိုင်းဗေဒါ ဆိုတာ
ဘာကောင်လဲ ငါ့ထိရင်တယ်
ဒီဆွဲကြိုးကို ဒီကောင် ဘယ်လို
ခုထားသလဲ... ဝရုဇိန်နဲ့ ပတ်သက်
နေသလား... အားလုံးပဲ အားလုံးပဲ
လွှာ... လှိုအာဖ်ဇွေ အင်အားပါ သုံးနိုင်
တယ်... ဒါပေမယ့်... မြီးတို့ သားအမိ
ထိကာမျိုး လုံးဝ မလေ့ရှိဘူး
ဟုတ်လား...

ရွှေသမင်
ဘယ်ကထွက်ဆိုတာမျိုး
နဲ့တော့... အစ မခံနိုင်ဘူး
တွေမောင်...

အာဖ်ရီ
ဖြစ်ချင်တာကို
ငြော့ပါ...

ဟွတ်ကဲ...
သဘောပေါက်ပါ
တယ်... ခုစလှစ်ရ
တော့ မှာလား...

ခေါ်...
သုဝဏ် အခြေတွေ
ပါစေဦး...

အဲဒီ အခြေ
အနေပေါ်မှာ မှတည်ပြီး
အကြီး အသေး အလေး
အပေါ် တွက်ချက်စီစဉ်
ပြုကာပေါ့...

ဟုတ်...

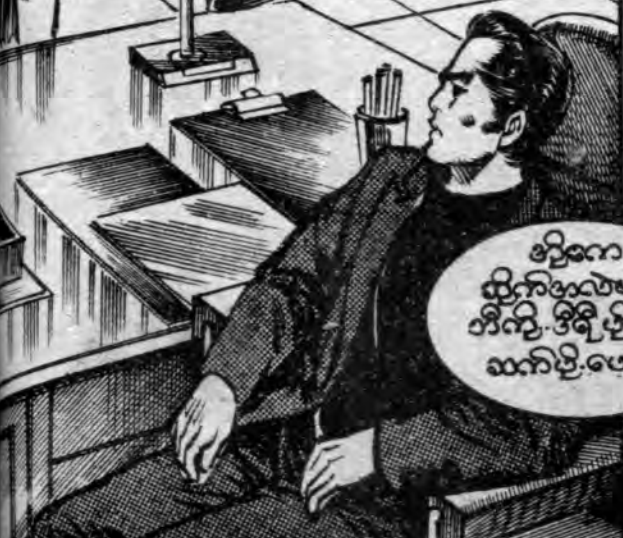

ရက္ခမောင်: တွက်
သွားပြီး နောက်
အတွင်းရေးမှူးအလေး
ထိလာ၏... ..

ဖွဲ့ဆိုပါဟာ
၇၅၅ ဒီဇိုက် အီး.ဖေ:
ဝင်လာတယ်
တော့စ... ..

ဟော...
ဘာတဲ့လဲ...

လာမယ်
မိုးဒေးကစပြီး
အစီအစဉ်ပေါ်တဲ့...

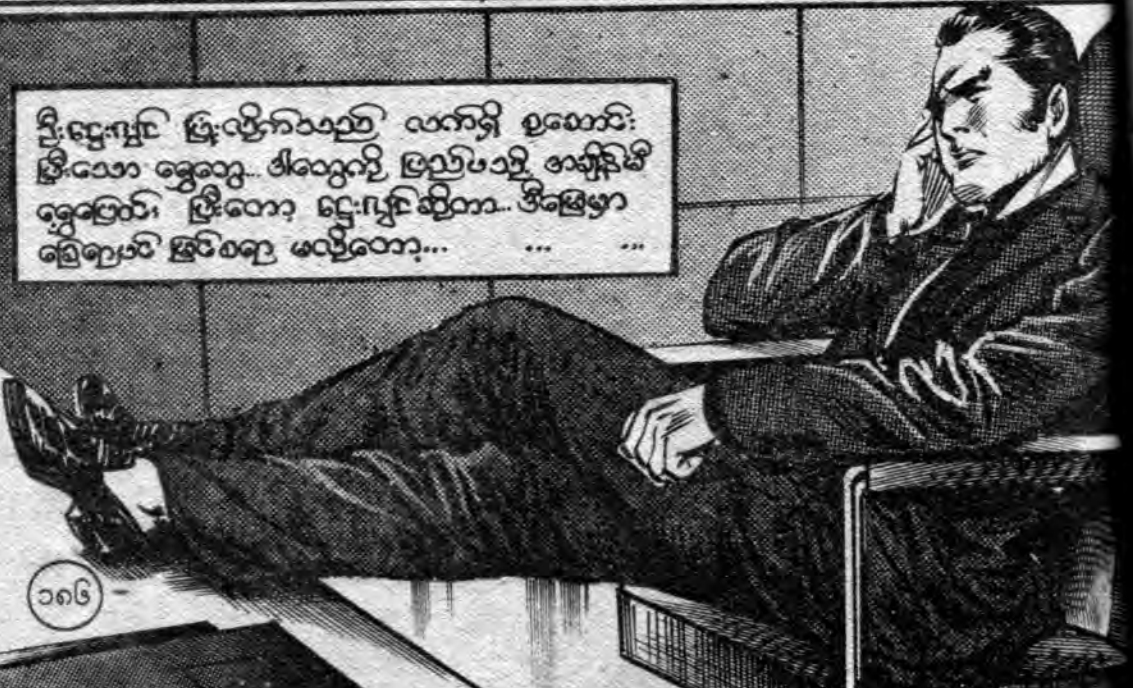
အဲဒီက
ထိုက်အလဲအင်း
တိုက် ခိုခို ဖြို
ဆက်ပြီး ပေးပါ...

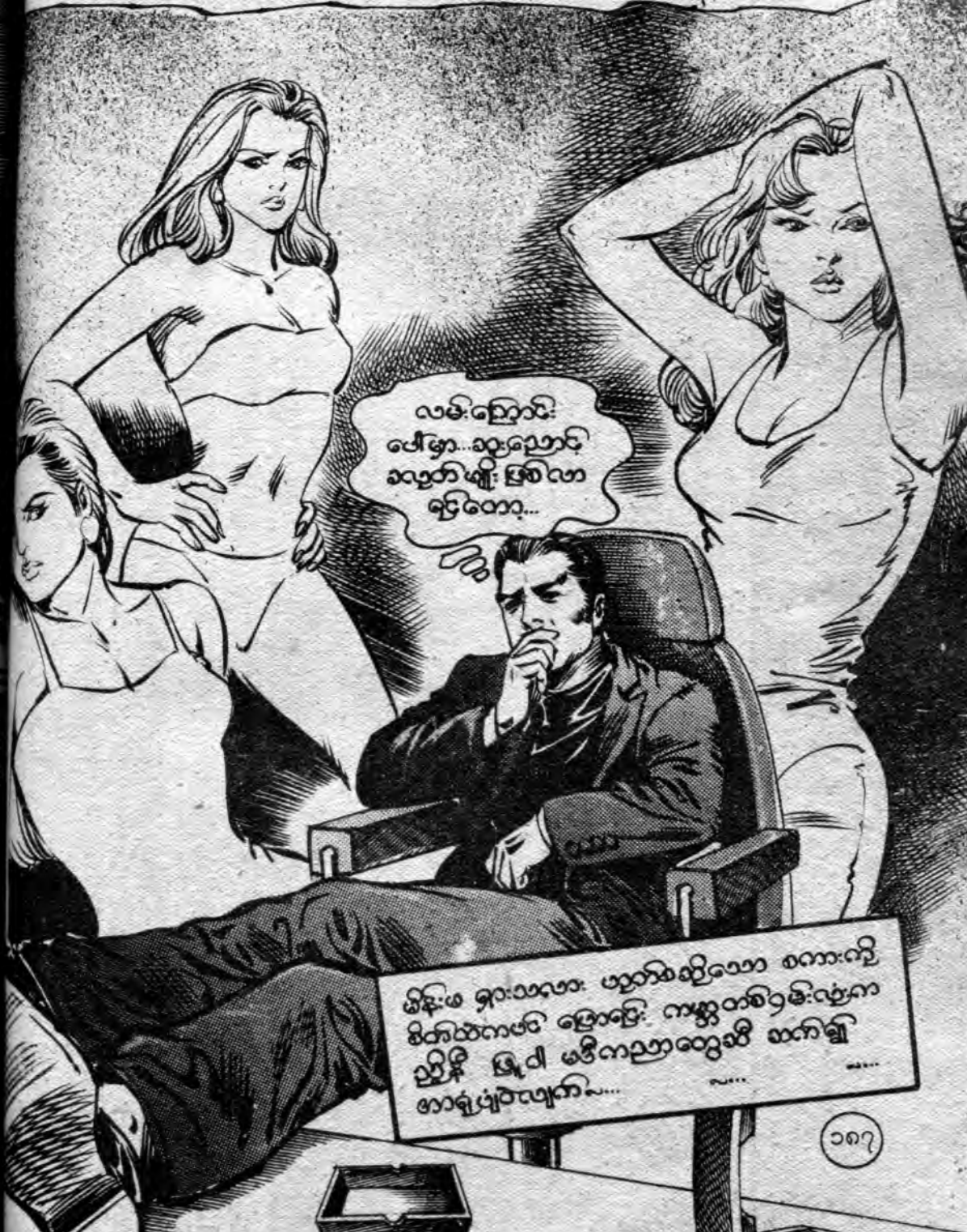
ပစ္စည်းကွက် ဝက်ဆယ်တစ် (၁)က စန္ဒကူးမြိုင်... အစီအစဉ်အရ ဝေမျိုးနီ ကုမ္ပဏီ
 ပစ္စည်းကွက် မထင်မီ ကာလပယ်အသွင်း ဝင်္ဂိန်အသွင်းမှ ရွှေထွက်ကို ရွှေထွက်ပေး
 အပိအားသွင်း၍ ရယူခဲ့ပြီး... လက်စလက်နဲ့အားလုံး အစပျောက် ဖျက်ဆီး ဖယ်ရှား...

ဦးဌေးဖျင် ဖြူးလိက်သမ္ဘာ လက်ရှိ စုဆောင်း
 မြို့သော ရွှေထွက် အသွင်းကို ဖြည့်ပေး၍ အချိန်မီ
 ရွှေထွက်ကို ဖြီးသော ဌေးဖျင်ဆိုတာ ဒီဇေယျာ
 ရွှေထွက်ကို ဖြည့်ပေး မလိမ္မော်... ...

မှာ တိုက်တာစသည့်... ဂျီနီဇာဏ် နေရာမျိုးမှာ တိုက်တာစသည့်... အယ်ဒီအေဏ် နေရာမျိုး
 နေရာမျိုး... ဟောလိပ်စသည့် နေရာမျိုးတွေမှာလည်း ကိုယ်တိုင် ဂျီနီဇာဏ်...
 ပြောကြား... ဥရောပ အမေရိကအနံ့ ဖျံ့ဝနေသည်... မြို့ကိုတော့ သူ့ရင်ခွင်ထဲက စွန့်
 စေနိုင်... ဇီပေမယ် ကမ္ဘာ့ဇီပေလောင် သားကောင် ချနင်း ဆိုပြီး စကားက ခြံသည်လေ...

လမ်းကြောင်း
 ပေါ်မှာ... ဆင့်ပေးတဲ့
 ဆရာတို့ မြစ်လာ
 ရှိတော့...

မိန်းမ ရှားသလား ဟုတ်စဉ်သော စကားကို
 စိတ်ထဲကလေး ခြောက်ခြောက် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးက
 ညှိနှိုင်း ဖြေငြိမ်း ဖော်ပြတာတွေဆို စက်ချီ
 စာနဲ့ဖျံ့ဝလျက်... ..

ဘုရင့် မိဖုရားမင်းကြီးလို့ ဖြစ်ဖို့မှာ မထင် အသေဖြစ်ရင်
 မိန်းမကြီးအား... တွေ့ဆုံရသော်လည်း... လောကီအခမ်း
 အနား... မှီတော့ မဟုတ်... လူရှင်... လောကီ... သီးသန့်ထန်သော
 ကောဇီအား... လေး... တစ်ခုရှိ... ရှောင်ကျကျ... စားဖွဲ့ခြင်း... လေး
 ဦးသာ... ..

မင်းကို ရှည်ရှည်
 လေးလေး... မမေးတော့ဘူး
 မင်းနဲ့ ဒါ... ဘယ်လိုပတ်သက်
 ဟလဲ... ငါ့တော့ ဆွဲကြီးကို ဘယ်က
 ရပြီး ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ပေးစဲ
 ဟလဲ... ဒါ... ဖြေပါ...

မင်း... ငြီးပျက်... ..

ဒီကောင်
 လှောင်ပေါ့

နောက် ဟစ်တာဝါတစ်ခုကို
 ဖုဲ့... တေးနားမှာထိုင်နေ
 သော... ကံကောင်းကြီးတွေ
 လျှောက်ပြီး... ..

၁၈၈

ဘာပေါ့...
ဒီခွေးက...

ဒီခွေးက ဆင်းရဲ
ခွေးပါ အနီတီ သူ့ကိုဆင်း
ကားနဲ့ဝင်ဝဲဗွဲကလေးက...
တော့... ခွေးဝဲစားလေးပါ
အဲဒါပဲ ကျွန်တော်ကို
လည်း... ဆင်း ကားနဲ့ ဝင်
ဝဲဗွဲကလေးတော့...

ကျွန်တော်
ကတော့... ဒီကောင်
လောက်... နဲမကောင်း
ဘူး...

ထားကောင်း၊ အဟောင်းကောင်း၊ ဗြူ
အဲဒါတွေကလေးကောင်းကောင်းကို... ခဲမဲ
ကောင်းကောင်းက... ခွေးက ခွဲပဲဝဲဗြူ၊
ကောင်းကောင်း... ဒေါ်ခင်မိုးပွင့် သဘောပေါက်
ပွင့်ပေးနေတယ်...

ကျွန်တော်ကို
လွန်စိတ် (၇)နှစ်
ကျော်ကျော်က လူကြီး
ကစီပေးကံက သိမိ
ထားပြီ ထောင်ဝဲက
ပြုလုပ်တာ...

ထားပါတော့
ဆွဲကြီးကိစ္စက...

၁၈၉

သူက
ဒီအုပ်စုက...

ဒေါ်ခင်မြို့ပွင့်
 မျက်စိမျက်နှာ
 ဇာတိ-ဇာတိ
 ဖျက်သွားသည်။
 သူမ ဆက်မေး
 မည် မေးခွန်း
 တွေကို သူက
 ဆက်ဖြေ၏...

ဆင်းကို
 ဦးအုပ်ဦးနဲ့ သမီး
 ဒါနဲ့ ဆိုတာ သိတဲ့အချိန်
 မှာ... ဒီဆွဲကြိုးကို ကျွန်တော်
 ဆက်ပြီး သိမ်းထားစရာ
 မလိုတော့ဘူးပေါ့...

ကျွန်တော်အဖကို
 ထောင်ထဲ မရောက်စေဖို့ ဦးအုပ်ဦးနဲ့
 မဆွဲနိုင်သလို... ကျွန်တော်ဆီလည်း
 ဒီဆွဲကြိုး ရောက်လာစရာ မရှိပါဘူး
 ဒါပေမယ့် ဦးအုပ်ဦးနဲ့ ကျွန်တော်
 ယာယီပေါက်နေခဲ့တာကတော့

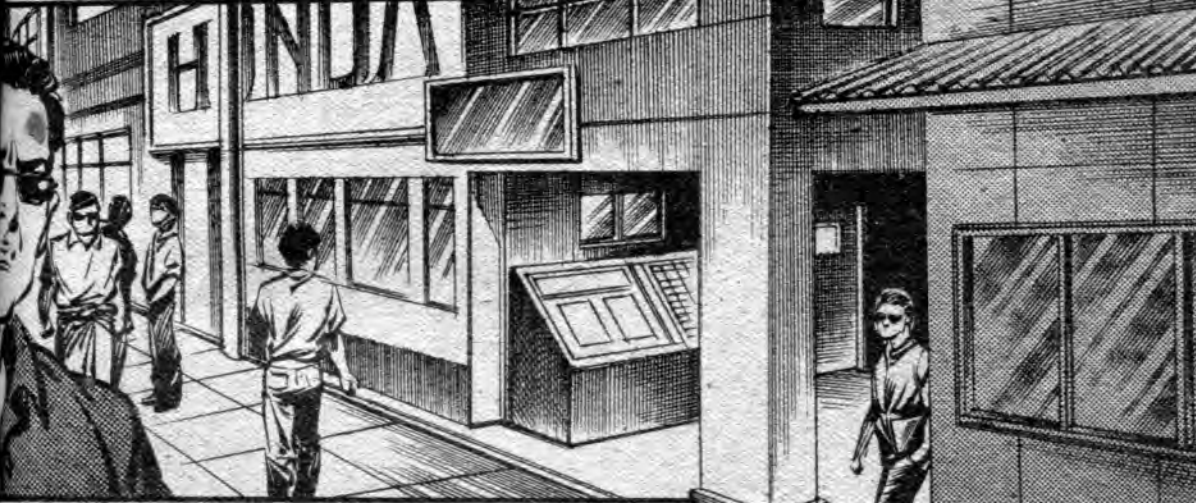
ကိုတန်း
 ကျောင်းသားစာ
 ကတည်းကပဲ
 လေ...

သူက ဒေါ်ခင်မြို့ပွင့်၏ မျက်နှာကို
 လှေ့ဝ မကြည့်ဘဲ သူ့ပြောစရာ
 ရှိတာကို ဆက်ပြောနေသည်။

ကြည့်ရော မလိမ္မာ... သူ့ဖက်ကို စောင့်ကြည့်နေသော
 ဦးစောမို့... ဦးကြည့်မို့... ဦးစောမို့... သူ့
 ဦးအောင်မင်းတို့ကသာ ဆွဲဖြတ်အက်သတ်ကြပေလိမ့်မည်...

ဦးမောင်က ဆိုတာ အာရုံစူးစူးကို မျက်စိညှစ်မဖြတ် လေ့လာနေ၏... ဦးဌေးမောင်၏
 ခြေထောက် သည်ဆို၍ သည်ဝန်းကန်မှာ ရွှေရောင်နေသည်ကိုလည်း... သိနေကြသည်...
 မိုင်း က သူ့ကို များချက်မှာ တပ်ထားသော အစာ မဟုတ်ပါလား... ..

များချက်ကို ဂရုမစွာ ထိဟတ်လျက်သည်နှင့် သူ့ကို
 တာဝန်ပေးမည်ကို သိမြင်သား... သို့သော် ဂွေမောင်
 သိပ်... ဦးဌေးမောင် ဥက္ကဋ္ဌကြားသည်က... ..

တော်မို...
 မိသားစုအဖွဲ့တွေ
 မျက်စိတို့ကို
 တော့...

တဖြန့်နေတာ... တညှိပင်ကန္ဒုး
 ဘက်မှ... သူငယ်... ဘယ်ယောက်
 ဖနေတာ... ဝက်ကန်ဘက်မှ...
 ပါယောက်... အညှိကနေ...
 သူငယ်... ရွာမှ... ရွာကပ်ယောက်...
 စုစုပေါင်း... ဥပယောက်
 ပျောက်ဆုံး... အညှိ... ငြီးစံမင်း
 နှင်း... ရွာလူငယ်... ငြီးစံမင်း...
 ခေါင်းချင်း... ချိတ်ချိတ်... ...

ဒါသွေးချို
 သားချို... မဟာဘိဝံသ
 ဖ... ကျိန်မင်း...

လွန်တော်လှည့်
 ငြိလှည့်... ယခုထာ... မိတာပါ
 ကျိန်မင်း... သူငယ်တွေ
 အရှင်ကောင်း... သွေးချို... ဖ
 ပျောက်နေတာ... မချိုး... သား
 တော့ဘူး...

အညှိတန်း... မှာယ်
 မိန်းကလေး...
 တစ်ယောက်...
 ငြီးစံမင်း၏
 အိမ်ထဲ... ထဲ
 အခြေကလေး... ထဲ
 လာပြေး... ...

ဘုရား... တစ်ခါ...
 ဘုရား... တစ်ခါ

ဟေ...
အကျဉ်းတန်းမပါ
လား...ဘာဖြစ်လာတာ
လဲဟေ...နင့်ဟာက...

ဟ...ဘယ်ဝန်း
က...တောလှည့်
ထွက်ကြတာလဲ...

အဖေနဲ့...
မိကို ဖြိုထင်
တာလှည့်က...ခုထိ
ပြန်မရောက်ဘူး
အဲ... အဲဒါ...

တစ်ဖက်လောက်
ရှိပါဦး... အဲ...အဲဒါ
အဟင်... အဟင်...

ဟဟဟ မိန်းကလေးတွေ မိဖိတ်စွဲက...
စန္ဒကူးဖြိုင် တောစစ်မှာ တဲတဲ...
တောဝိပဿ လှည့်နေကြသလိုက...
နှစ်ကာလ ကြာဦး... ..

နင့်တို့ လိုက်
ဖျော့ကြဘူးလား
အခု ဒီလောက်
မကြာပါဘူး...

ရှင်ပါသည့်...
 လောကီပာသာမာ...
 တောလည်ပတ်က...
 ဖွင့်စားရလျှင် ခြန့်
 ဤသည့်သာ...
 ဦးစံမင်းတို့ မှတ်ကြီး
 တွေ့လျှင်... သားကောင်
 ကြီးကြီး ရှေ့... ဒေသနီ
 ဒေသနားကြီး စောင့်လေ
 မရှိ... သက်ချင်း လူစု
 ဖွဲ့ကာ... ရှာကြံနေခြင်း
 ကော့... ..

နတ်ကောင်
 သွက်စောင့်ကပြော
 နေပြီ... စန္ဒကူး ခြင်ကောင်
 ဝေဏာနဲ့... သွက်စောင့်
 ခေါ်ဖော်တဲ့...

ဟာ...
 ဒီစကား ဘယ်သူ
 ပြောတာလဲကွ...

ဦးစံမင်းက ဒေသနားဖြင့် မေးတော့... ..

၁၉၄

နတ်ကောင်
 ခေါ်ပြန်ကြီး ပြောနေတာ
 ကြားပြီး... ဘယ် ခုရှာက
 လှုပ်လှေ့ ဖျောက်နေတာ
 လည်း... သွက်ကခေါ်
 သွားတာတဲ့...

ဒီကောင်တွေပဲ
 ဖြစ်ရမယ်... ဒါပင်မို့
 လာတဲ့အထိတော့...
 ကိစ္စပျို... ဝှက်ထား
 တဲ့... ကောင်းမယ်
 ထင်ပါယ်...

အကြောင်းဖြင့်
 ငါ... လူပျောက်ရှာနေ
 လိုက်ဖို့ပင်... ဝှက်
 ရှောင်ဆုတ်ဖြစ်နေ
 ကြပါသည်... ငြိမ်းမင်း
 ကတော့... သူ့လိုလို
 စကားမျိုးကြောင့်...
 လွှဲဖတ် မဝှက်ဆုတ်
 မဝှက်လွှဲပဲတော့...

သူ့လို သူ့စွဲရှိရာကြောင့် စန္ဒကူးမြို့နယ်နတ်တောင်ချောင်းဖျား
 မရောက်မီမှာပင်... ရေနစ်ချို သေထားဟန်တူသော...
 အလောင်းနှစ်လောင်းကို... တွေ့လိုက် ကြရသလို... သူ့လို
 သားအဖလက်မှာ ရွှေစလစ်များ တွေ့တော့... ..

ဟဲ့... ဟဲ့...
 ဒါ... ဒါ စည်းစောင်တာပဲ...
 ဝှက်စောင့် လက်ချက်ပဲ...
 နတ်ကတော် ဒေါ်မာကြီး
 ပြောတာ မှန်နေပြီ...

ဝမ်းက ဝါဒဖြည့်ဖြည့် ငရဲစိန်ပြို
 ခြင်း... ဝုလားပြီဟဲ့... ခြင်္သေ့... ထင်မိ...

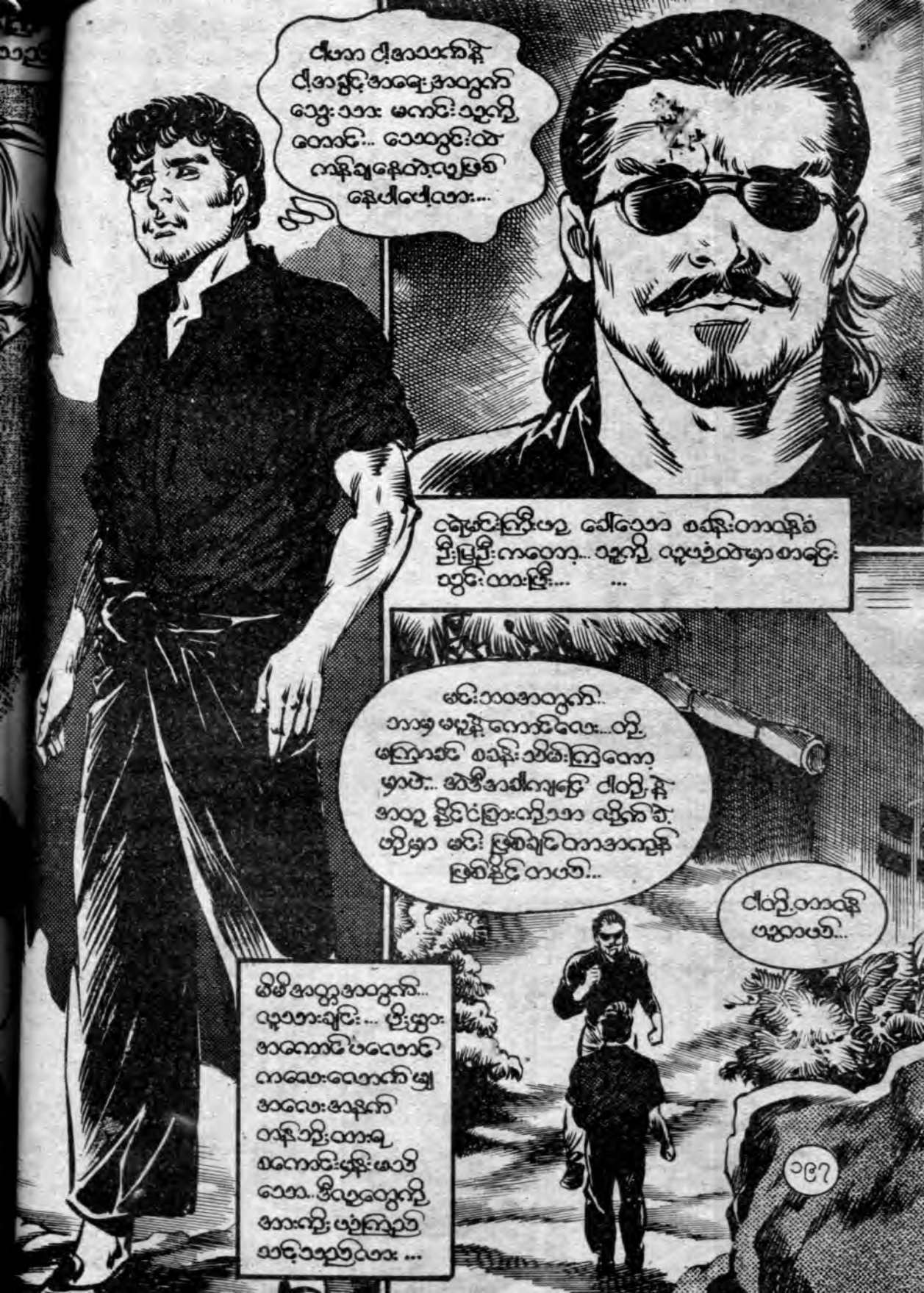

လက်နက်ကိုင်တွေက
 အစေ့ ခေါ်ဆောင်လာ
 သေး... လူတွေကို
 နေ့တစ်နေ့ ဖြီးပေးနေ၏။
 သူ့ပြုလုပ်တွေကို
 သုံးပေဟက် တစ်ကွဲ
 လေးပေဟက်တစ်ကွဲ...
 နတ်တောင်တွေ၊
 တံခွန်ကြီးထီး... တွန်းမျှ
 နေသည်... ...

သူတို့ ခြေအောက်ချောင်းထဲက... ငါ့ပျံသံတစ်ပေး
 သေး-ရွှေဖုံ အိတ်များသာ အာပေါ်ကို ခြောက်လာ၍...
 သူတို့ကတော့ အဖတ်တော့မှ ဖြန့်တက်မလာနိုင်
 တော့... သူ့ညီမိန်းကွဲ ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းဖိဖြန့်၏...

ငါ့ဟာ ငါ့အသက်နဲ့
ငါ့အဖွင့်အရေးအတွက်
သွေးသား မကင်းသွက်
တောင်... သေသွင်းထဲ
ကန်ချနေတဲ့လူဖြစ်
နေပါလေတာ...
☞

ငါ့ဖခင်ကြီးဟာ ခေါ်သော စာနားတာရန်
ဦးမြုဦးကတော့... သူ့ကို လူ့ဗဟိုထားစာရေး
သွင်းထားပြီး... ..

မင်းကတော့အတွက်..
ဘာမှ မပူနဲ့ကောင်လေး...တို့
မကြာခင် စာနား ဘိမ်းကြဲတော့
မှာပဲ.. အဲဒီအခါကျော့ ငါတို့နဲ့
အာတု ခြိုင်ငံခြားကိုသာ လိုက်စိုက်
ဟိုမှာ မင်း ဖြစ်ချင်တာအကုန်
ဖြစ်နိုင်တယ်...

ငါတို့တာဝန်
ဟော့ဟယ်...

မိမိအတ္တအတွက်...
လူသားချင်း... ဦးနှောက်
အကောင်ပဲလောငါ
ကလေးလောက်မှာ
အလေးအနက်
တန်ဖိုးထားချ
စကောင်းမွန်းမဟု
သော... ဒီလူတွေကို
အားကိုး ယုံကြည်
မာင်သတ္တဝါသား ...

ငယ်စဉ် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ
ဖတ်စဉ်ရသေးတာ... မင်္ဂလာတော်
ပေးပါဏ်း... ..

ဒါတွေအနက်
မာလာနဲ့လဲ... လူ့စဉ်းလူ့စိုက်
လို့... မတိုက်ရဘူး... ဒါအစွဲကောင်
တဖြည်းဖြည်းနဲ့... လူ့မာန်နဲ့လဲ...
လူ့ကပ်ပေးမက် ဖြစ်နေပါ
ကောလား...

မင်းတာဖြစ်
နေတာလဲကောလားလေး
တွေတွေဝေဝေနဲ့...

ဟဲ့... နီ...
ကျွန်တော်အိပ်
နေမကောင်းချင်ဘူး
ဒါဟန်နဲ့...

ဒါများကွာ...
ရှေး... ဒါကို
သုံးလွှဲကံ...

မူပိုင်ခွင့်... ဒါက သူ့အသွေးအစားထဲထိတိုင် စိမ်းလို့နေအပ်ပြန်ကလည်း ကြာဖို့...

ဗြိ...ရှင်
သန့်စင်ခန်းထဲ
လွှဲကံစီး...

၁၉၈

ဟွတ်ကံ့...

သန့်စင်သန့်စင်ဆွဲသည့်က... ခွေခြင်းများကို...
သန့်စင်ကြိုချက် မှဲလောင်းရဉ်...

နိုး ဒါတွေ သယ်ခဲ့ကွာ...

ထပ်နိုးထဲမှာ မထားဘူးလား... ဒီထဲရဉ်

နိုး... တို့တို့ ခြောက်စင်... ဒါနိုးနိုး ငါ့အတွက်ပီးသန့်...

ဟွာ...

လက်ညှိုးထိုး နေတဲ့ကောင်တွေပဲ ဝန်အောင်တော့ ယူနေမှာပဲ သယ်ပါတာ သယ်ခဲ့ကွာ...

မဖျားနဲ့ကောင်လေး... တို့က ဝေခဲမြဲညီမှာဝေခဲနီ အပွဲနီ ခြာခွာ... ဒါတွေ လာမမယ်၊ ကောင်လေးက အဲဒါဟာ ကျွန်းစားထဲမှာ သိယာမြဲရဉ်...

ဟုတ်...

သူ့လွှာ ဖျော်လင်းမထား
 လောအာချိန်၊ ချက်တရော်
 သူ့နှံ့ဘေးမှာ... ကားဝတ်ဖိ
 ချက်တရော် ထိုးရစ်လာကာ
 ကားထဲမှ လူသွားပေးကား
 သူ့ဘေးကို လျှစ်ဖြုတ်ပစ်လိုက်
 ရှောင်လာပြီး... သူ့လွှာခွေးဖြင့်
 ဖရေချိန်မှာ...

နောက်ထဲမှ မှန်ခဲ လေရာတစ်ခုသာ...
 ခံစားဖွင့်၊ ကင်စွဲကြိမ်သလို...
 ငြိတော့ သူ့ဘာကိုမျှ မသိနိုင်တော့
 ဒါမှောင်ဝဲကြိမ်... ..

ယတိရတဟာတော့...အသိနဲ့
စိတ်ထဲမှာ သူ့ရောက်နေမှန်း
ထွက်သလို... ဦးဌေးကပင် အဲ
ဒါနဲ့အကြီးကို ရွတ်ဆို
ရတယ်... ..

စွဲပြီပေါ့ရဲ့တဲ့
အတွက်...
ဦးကို ခွင့်ပွတ်ပါ...
မောင်စိုင်းမေဒါ

ခင်...ခင်ဗျား...

မင်းဘာမှ မပြောဘဲ
ငါ့ပြောတာကို သကာလောက်
သတင်းခံနားထောင်ပါ... အဟင်
မင်းကို ဆင်းနားစိုက်တာတော့...
အတော်လေး နှိုးထားတာပါပဲ
မာနရှိတယ် ခံယူချက်
ကြီးတယ်ပေါ့...

တကယ်တော့...
မင်းတို့ အမြင်လွန်နေတာပဲ
ကောင်လေး အဲဒါတွေက...အရည်
ကြို...ရောင်းလို့ ရတာ မဟုတ်ဘူးကွ...
အရည်ကြို ရောင်းလို့ရတာက...
နက်ကောင် သတ္တုသွက်ဘဲကရွေ
တွေပဲ... မင်းသိပါတယ်...

အိတေ့ကို
 တွဲက အခုညါကြိုခံ
 လေးထီး ဇွဲ... နှိပ်ခြားကို
 ယုဒများ ကြံဖာဖဲ... ဟိုမှာ
 အိအိတေ့နဲ့ နက်ဖိဖွာနိ ကြီး
 တညါကြိဖာလေ... အဟား
 ဟား... မင်းနည်းနည်း
 ပါးပါးလောက်စိတ်ကွေး
 ယှဉ်ကြည့်တာနဲ့..

မိန်းမော
 သွားမှာ မှိုးပေါ့.. ဟည်
 လား... မင်းကို ဒီလိုခေါ်ဝေါ
 တား.. ဒီအဖွဲ့အရေးအသွက်
 ဖဲ.. ဒီကလေးညါး ဆင်းကလေး
 ရှေ့... သန္ဓေကို ဝဲညှာသိတာပါ
 သွက် တို့နဲ့ အသွက်ကြီး
 မှာဆိုတော့.. မင်းကို
 လည်...

လျှိုက်လေ့ခွင်
 တံဟင်ပေါ့... ဝါမှာ မင်းလို
 သားမက်ဝက်လောက်ရှိတာ
 မရှေ့ပါ သွေးကွာ.. အိအိကို
 မင်း စဉ်းစား...

စဉ်းစားနေစရာ
မလွယ်ပါဘူးများ... ဒါလဲမိ
တာပဲ... ဆင်းက စစ်များနဲ့
လွန်ကဲမယ်ဆိုတာ သုံးဝ
မဖြစ်နိုင်ဘူး...

ပြော... မယ့်ဘဝ
တို့လား... လော... ရွှေမောင်
ဆင်းတို့ကိုပေါ်ချင်
ကွာ...

မောင်... အာရုံနဲ့ထဲမှ ထွက်သွားဦး မကြာမီ... ဆင်းတို့
အာမီ ထိလောက်တာ... သူ အံ့အားမပါဘဲကြတာမို့...

ဆင်း...
မင်း... မင်း...

အောင်မြင်နဲ့ကွ...
ဆင်းက... မင်းထက်လဲမိန္ဒာ
တယ်... ကဲ... မင်းတို့တာသာ
လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဆွေးဆွေး
ကြပါကွာ... ဝါနားလေ့ရှိပေး
နိုင်ပါတယ်... ကဲ... ရွှေမောင်
တို့ သွားဦး...

ဦးဌေးနဲ့ ထွက်သွားတော့မှ... ဆင်းက... ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့်...
 အဆန်းတို့... တစ်ဆင့်ထားသေး... အသံဖမ်းစက်တွေရှိကြောင်း
 သတိပေး၏... ..

စဉ်းစားလေ့ဝေ
 မနေပါနဲ့တော့ ကျွန်ုပ်
 ချစ်... ဒါ ဆင်းနဲ့ကျွန်ုပ်
 ရဲ့ အနာဂတ် အတွက်ပါ.. မဟု
 ချောက်ရင်... ကျွန်ုပ်နဲ့
 ဆင်းတို့ လက်ထပ်ကြ
 မယ်...

အနိကယ်ဌေး
 ထောင်တား... ကျွန်ုပ်တို့မှာ
 အလွန်ဝင်ရောက်ချင်လွန်း
 မလွန်းချင်လို့... နောက်ထပ်
 ပါရမယ့်အထိ... ဒီပင်လျှင်အထိ
 ဆက်တက်ချင်လည်း... တကယ်... အားထု
 အနိကယ်ဌေးက တာဝန်ယူမှာ...

ဟုတ်ပါတယ်
 မောင်စိုင်း

အနိကယ်ဌေး
 ဒီလိုပဲဖြစ်စေ
 ခင်တယ်...

ပိုက်လွှက်စကား...
 အမှုအယာများ...
 ထိန်းကျင့်တာ... အခု
 နားလည်လွှက်၏...
 သူမတို့ သားအမိလည်း
 သူတို့... စားစာခံ အကျဉ်း
 သား... ဖြစ်နေခဲ့ကြလေ
 ဗြိဟ္မ... ..

ဆင်းက
 ဒီလိုမှ စိတ်ချမ်းသာ
 ဖယ်... ဆိုရဉ်လော... ကို
 ဘာလဲ... ကွက်စရာရှိသလဲ
 ဆင်း... ရယ်...

လက်စွဲပုံသံနှင့်
 ဖြစ်ပေါ်လာသော
 ပြီး... ပြင်း... ..

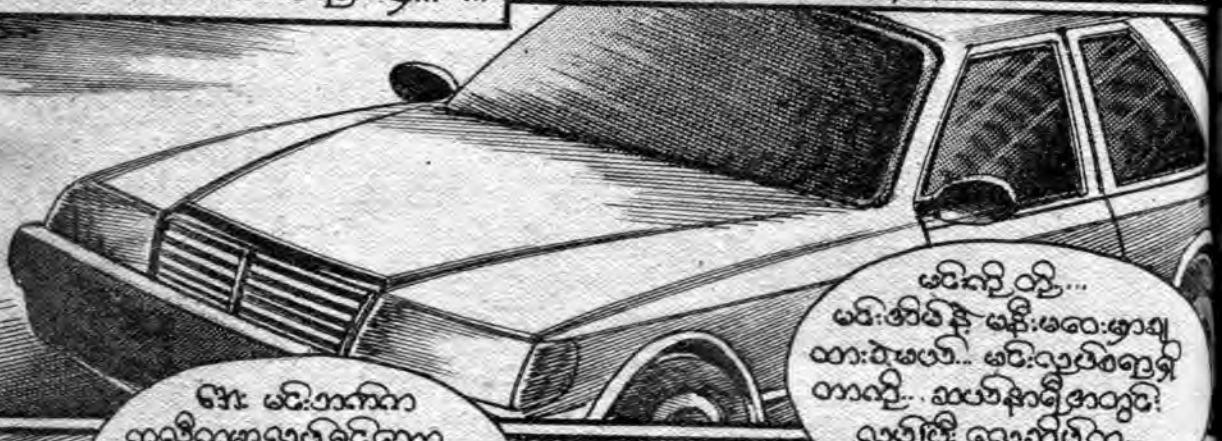
ဤဆိုပါက...
 မောင်စိုင်းမေဒါ... ဒါဖြစ်
 ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စပဲလေ... ဒီအတွက်
 ပြီး... ဝမ်းသာချိုက်တဲ့ စွာဤဆို
 ပုံကယ် ဒီအတွက် မောင်စိုင်းမေဒါ
 လွတ်ပေးရမှာက... အပြစ်ရှိ... သား...
 အိတ်ဝတ်က... မှတ်တမ်းကို...
 ပြီး... လက်ထဲ... ဖြစ်လာပြီပေး... နှိပ်...

မင်း... ဝေဒီနီ
 အလုပ်ကို ဒီလကုန်တု
 အထိ... စနစ်... ဖြစ်ကို
 ဖော်ပြ... ကပ်စေဖို့ အချိန်
 ဆွဲပေး... ရှိလေ... ပါ..

သူ ခေါင်းပုခိုက်လှိုက်ရုံမျှသာ...
ပြီးတော့ သူ့ကို ခေါင်းစွပ်နှက်
စွပ်ကူး... အပြင် ခေါ်ဝှက်
သွားကြပြီ... ..

ကားတစ်စီးပေါ် ရောက်ပြန်... ..

ဒါဟာ ခေါင်းစွပ်နှက်
ကလေးတစ်ယောက်ပဲ...
ခေါင်းစွပ်နှက်... အဲဒါကို နှိပ်နှိပ်ပြီး
အပေးပေးလို့... ခေါင်းစွပ်နှက်...
ရောက်တတ်တတ် သွားကြပြီ
ပေးတော့...

ခေါင်းစွပ်နှက်...
ခေါင်းစွပ်နှက်... ခေါင်းစွပ်နှက်...
ကားကို... ဆယ်နာရီအတွင်း
လှည့်ပြီး လေဆိပ်က...
စောင့်ပါ...

တစ်နေရာမှာ ကားကိုရပ်စွဲ...
ခေါင်းစွပ်ကို ခွဲတီးပေးရဦး...

ကဲ သွားပေးတော့
ကောက်လေး... ဖမ်းစွဲ
နောက်က အာရိပ်ဟာ...
ငါ့ရဲ့နားတွေ့ မျက်ဝန်းတွေ့ပဲ
ဆိုတာတော့ မမေ့လိုက်နဲ့
ဣာ... ဝှက်နီက...

...လေး ထွက်ပြေး ပျောက်ကွယ်ပဲ သွားချိန်မှာတော့... သူ ငြိုးလိက်မိသည်...

မိမိ၏ အရိပ်က... ဦးစွာ နှုတ်၏
နားနှင့် မျက်စိ ဖြောင့်တက်...
ဦးစွာ နှုတ်၏ အရိပ်တွေက...
မိမိ နား မျက်စိ၏ အရိပ်တော့
မဟုတ်ပါ... နှိပ်ငှက်၏... နား
မျက်စိနှင့်... လက်ရုံး များသာ
ဖြစ်ကြောင်း... သိရမည်ဆိုလျှင်...

သူ့ အိမ်ပြန် ရောက်သည်နှင့်...
အိပ်ရေးဝင် အိပ်ပစ်လိုက်သည်...
သို့သော်လည်း အိမ်ထဲအတွင်းတွေ
က... များစွာစိတ်နေစရာ မေ့ပြီး
လုံလောက်သော အချိန် အဖြစ်
ရရှိသည်ပဲ...

သူ၏ ဘား၏အဖွဲ့ကို ဆရာဦးအောင်မင်းတို့ နန်းမလှည့်နိုင်
 ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်သွားနိုင်သလို သူတို့ဖြင့် ဖမ်းဝါဆက်ဖဲ..
 ဖျောက်သွားသော သူ့အတွက်.. အားလုံး ဖွဲ့စည်းဖောက်
 ရှောင်ကောင်း ရှောင်ကြံမည်သာ... ဤနေရာ သူ့စာတွေ
 အရသာ... ကြားဖိရဲ... ဦးစီးဖူးသော... နတ်တွေက ချောင်း ဖျား
 ဒေသကို.. ရှောင်ခါလေပြီ.....

လောဘကို ဘက်စွာ
 မအုပ်နိုင်သော...
 ဦးဆုံးပျက်က... ..
 ထိုစဉ်က... ကို သူ
 ရောက်မှ.. ဆက်ပြီး
 အရှင်နဲ့ ဖြစ်ခဲ့တာပါ..

ဆယ်ရှင်အတွင်းမှာ
 ရှောင်လောက်ထက်ပျော့ပါ...
 ဒီအတွက် ရှိသမျှ...
 ဖော်အားကို ပံ့ပိုး..

ရောက်ကတည်းက... စိုင်းပေါဒါ ...ဆင်း နှစ်ဆါဆါ နှိပ်နှိပ် ကို
စောင့်ကြည့်ရန် လက်နက်ကိုင် တစ်ယောက် အခြံထား၏...

လက်နက်ကိုင် အစောင့်က...
စိုင်း ကိုတစ်စုံစီ...
ကြည့်နေသည်ကို သတိ
ထားမိ၏... ဦးဇွေးကွန်၏
စာကောဗီးလွန်အားတွေ
ထဲမှာ... ဒီလူက တစ်မျိုး
တစ်မျိုး ကွဲလွဲနေလော့...

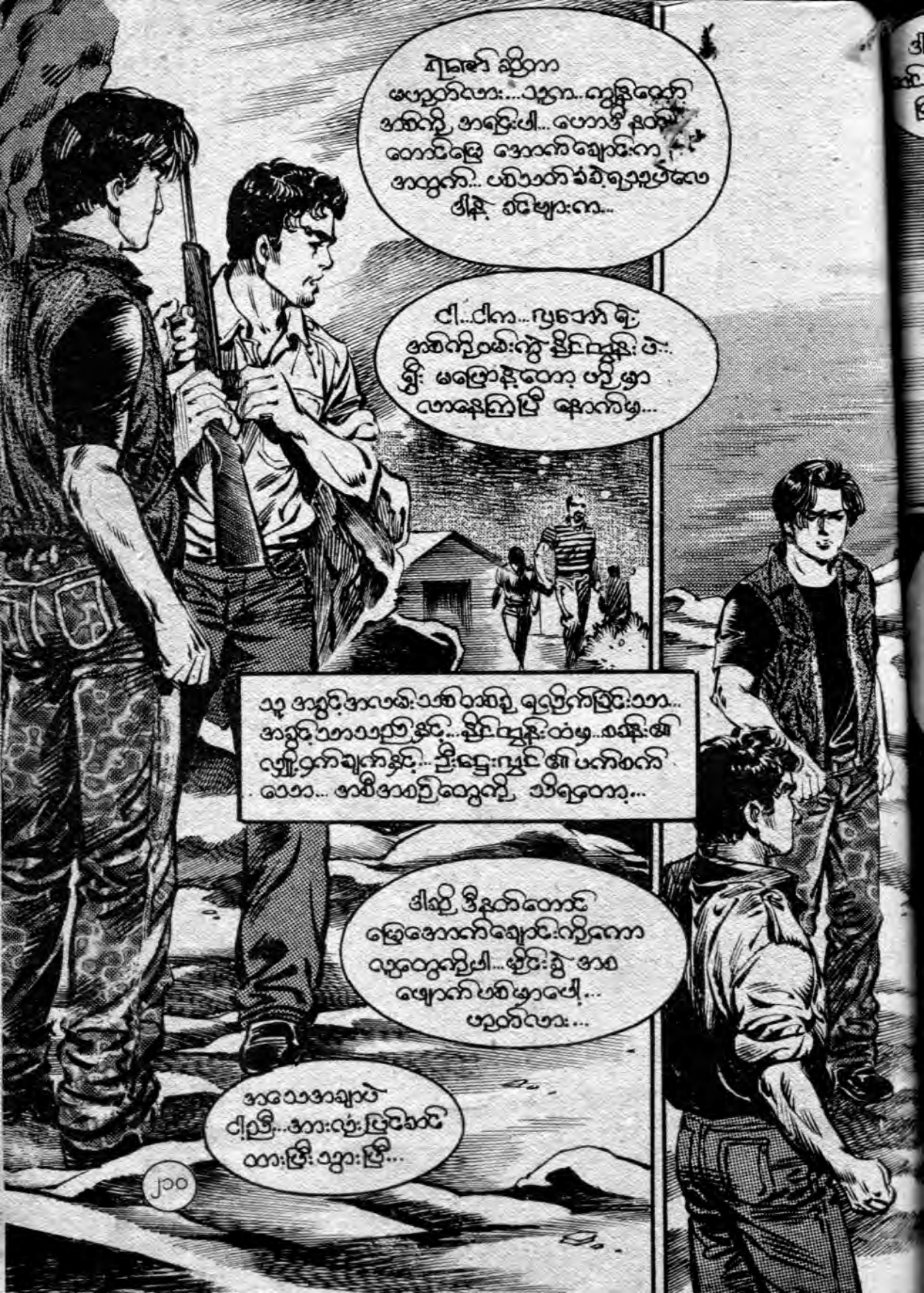

ဆီဖျားကော
စခန်းပိတ်ရင် ဟိုကို
လွှဲကိ မှာလား...

ထိုသူက...
ဖက်ဝန်းကျင်ကို
တစ်ချက်ကြည့်
ရင်... လေယာဉ်ဖြင့်...

အငြိမ်တဲလူ မှန်
သဖြူ... ဟောပဋိရောဂါက
ထဲမှာ... စတေးခံရမှာကိုပဲလူ
နုပေါ့ဦး မင်းကကော... ဒီလူတွေနဲ့...
ပယ်လို့ ဖက်ဖက်အင်... မင်းနဲ့
အတော်တူတူ... ငါ့ညီ ဝမ်းကွဲ
သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်
ဒီမှာ ရှိမိ ဖြတ်ပယ်...

ကျွန်းဆွဲတာ
ဖော့တ်လား... သတ္တက... ကျွန်တော်
အစ်ကို့ အဖေပါ... ဟောဒီ နတ်
ကောင်မြေ အောင်ချောင်းက
အထွက်... ဟိသတ်ခံစိရဲ့အဖွဲ့လေး
ဒါနဲ့ စစ်ဖျားက...

ငါ... ငါက... ကျွန်တော်
အစ်ကို့ဝမ်းကွဲ နှိပ်ညှိုးပဲ...
ဖွဲ့ မဟောနဲ့တော့ ဟိုမှာ
လာနေကြပြီ နောက်မှ...

သူ အဖွဲ့အားပေးသစ်ဝမ်းစွဲ ရဲ့အဖွဲ့ကလေး...
အဖွဲ့သားသားညှိနဲ့... နှိပ်ညှိုးထံမှ... စစ်ဖျား
လျှို့ဝှက်ချက်နဲ့... ဦးစွာ... ကျွန်တော် ပက်စက်
လေး... အစီအစဉ်တွေကို သိရတော့...

ဒါဆို ဒီနတ်ကောင်
မြေအောင်ချောင်းကိုကော
လှည့်ဝှက်ပါ... ဖွဲ့နဲ့ အဖေ
ဖျောက်ပစ်ဖွဲ့ပေါ့...
ဟဲ့တ်လား...

အသေအချာပဲ
ငါ့ပြီ... အားလုံး ဖြစ်သော်
ထားပြီး သွားပြီး...

ဒါတို့...
တို့အာရပ်
ကုမလဲ...

အနိကဟိ
ဒေကဏ်းတို့ကို
ဘယ်လိုဆက်သွယ်
မလဲ...

ဒါအချိန်မီ
ထားနိုင်မှ ဖြစ်မယ့်
ကိစ္စပဲ...

သွက်တော့ ပြီးနေမိသလို တစ်ကွက်
ကျော်မိရုံ... အနိကဟိ ကျေးဇူးတို့
ဆရာဦးဒေကဏ်းတို့ အဖြစ်ကပ်
သလို... ခံရဲ့ဟာ...

ဒီအတွက် မယူပါနဲ့...
ဆင်းရယ်... အမှန်တရားအတွက်
ပိုကွားမာ... စောင့်မမှာပါ... သား
တွေအဖွဲ့အစည်းကိန်းကို... အချိန်တန်
ထား... ဆင်း ရွေ့ရမှာလိမ့်မယ်...
အမိက ကတော့... ကိုဦးဦးနဲ့ အဆန်
နဲ့... ဒီတောင်ထားတံ့... ချိတ်တွေ
ကို... ဖြတ်တောက်ထား
ပေးဦးပဲ

ငါကြိုးစား
ကြည့်ပါမယ်ကွာ...
ဒါပေမယ့်လွယ်တော့...
မလွယ်လှဘူး... အေးပေ
ဘယ်ဖြစ်ဖြစ်... ငါဒီကပ်ငါ
တော့... ကောင်းရာကောင်း
ကြောင်း... တစ်ခုခုလုပ်သွား
မှာပါ... စိတ်ချ...

သန့်စင်ပြီး ရွှေချောင်းများကို သယ်ဆောင်ရန်
နယ်ခြားများကို ဖြတ်သန်းလာမည့်စဉ်ပေမာ
ထိုခါ ပြောတတ်ပါသည်ဟု သိရပြီ ကြားနေရပြီ...

ပြီးငွေပျဉ် တစ်ပေတက်...
ကုန်ကြွ မစတင် နိုင်မီအောင်
အခုဖြူးနေ၏... ..

ဟေ့... လာပြီကွ...
ကဲ... မြို့ပြီ အားလုံး ပြောတတ်
ဟာပြုပေါ် ရောက်တာနဲ့...
မင်း စမ်းသပ်မိ ပြီးကုန်ပ
ပေတော့လော့...

စိတ်ချ ငွေပျဉ်...
ငါ့အတွက် ပြောတတ်ဟာပြု
တစ်စင်းသာ... သိပ်အနီ
ထားချိ...

ဖြစ်ရမှာပေါ့...

ကလေးတစ်ယောက်၊ နတ်တောင်ကို ဖြတ်ကျော် ဆင်းသက်
လာသော... မြောက်ပိုင်းများကို ဦးဆောင် ဖြစ်ရန်
တော့... ..

ဟာ... ဒါ... ဒါ...
တစ်ဖက်က...
မြောက်...

မြောက်ပိုင်း ခြေဖော်သို့... ဆင်းသက်...
ကုန်ဆုံးခြံများက... မြောက်ပိုင်းထက်
မြို့များဖြင့် တွေ့ဆုံသွားကာ... အားလုံးကို
ငြင်းပွား ဖြေရှင်းတော့၏... ..

ရှောက်ပဟို
ခေါင်ခေါင်
ချို... ပထမဆုံး
ဆင်းသက်လာ
ပျက်...
ဦးအုပ်ဦး...

ဌေးဂျင်...
ဒါမင်းရဲအော်ပီဒါ
ခိုးပဲ...

ဦးအုပ်ဦးနောက်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးက...

လက်နက်ချဖို့
ဆင်ယုးလှတော့ကို
အာဖီနိုပေးလှိုက်ပါ...
ဦးဌေးဂျင်...

၂၀၄

သိတော်... ဦးဌေးဂျင်က...
ဆင်း... ကျွန်တော်...
ဖမ်းချုပ်ကာကွယ်ရဦး...

ဧည့်သည် အဝေး...
 စွဲလျက် အရှုံးပွဲဆိုတာ
 ချစ်စေရအုံး... မြို့... မင်း
 လက်ထဲက မိမိတို့ ကွန်ယက်
 ဖေးစက်...

ဦးမြင့်၊ ကိုယ်တို့ ဒေါ်ခင်မိုးပိုင်ကို ဆွဲချုပ်ကာကွယ်
 ထားပြီးနဲ့ ဘယ်သူ့မှ ဖမ်းခံရဖို့ အခွင့်မဟာတော့...
 ကျောက်ရဲအတွင်းမှာ ဖိတ်လှောင်ခံထားရဖူး... အာရောင်းခံ
 အလှည့်သမားတွေကို... စိုင်းလှမ်းကြည့်ရဦး...

စိုင်းတွေ
 ဆင်ထားတယ်... အားလုံး
 သတိထားပါ...

ဦးမြဦးက... နှင်းလှေထိန်းထား... ဒေသာ...
ရဲဖုဒ်ကို ဦးဌေးကုန်ထဲ လှမ်းချွဲဖာ
ဒုလေး... ..

နွဲ့လှန်း
ကြားထဲ
လျှပ်
တစ်ပြက်
စွန်းဖမ်း
ဒုလေး...

ဟေ...
ဘာလုပ်တာလဲ...
သန္တာရောက်
ကံကွာ...

အဲဒီအခါမှာပဲ ဖုန်းကုန်မှာပင် ချစ်ခင်တဲ့ သူတို့ဘက် ပစ်ပေးလိုက်တာပေးသလိုပဲ...

ထိုအခါ တအင် အာရုံ အာရုံဖြားဖြား... ဆင်းရဲနာကျင်...
ဦးရွှေမောင် လက်မှ ရန်သူ့ကိစ္စ... ..

ကွဲစိုင်း...

ဆင်း...

ဆင်းကဲ့... သူ
ဖြေးဖြေး ဖောက်ကာ
ကျည်ကွယ်ရာ
လှေချလိုက်
သလိုပဲ...

ဟို...
ဟို... ဒီဘက်ကို
ဟို... ဘို...

ဖားပွင့်ခဲ...
တာလော့ အထွက်...
ဒီဘက်မှာ အဖိုး အဖို့
ထားကြစို့ ပါရငှာတော့
ဆောင်...

ဆင်မို့ပွင် ခေါင်းပါလျက်သာပွဲ...
ဦးတော့ ကျေနပ်စွာဖြင့်...

တကယ်တမ်း ချွေးထွက်၍.. သူ့မ ဖြေလာလျှင်လည်း ဦးဌေးပွင်နှင့် ဦးမြင့်တို့၏
ကျည်သင်ရမည်သာ... မှတ်ဖူးကြီးက ဦးအုပ်၏ ကို ကရုဏာဖျက်ဝန်ဖြင့်ကြည့်ရှု...

အခြေအနေ
အရ တာဆက်လုပ်
ရမယ်ဆိုတာ ဦးအုပ်၏
နားလည်ဖွားပါဖူး...

လှုပ်လှုပ်
တာဟာဆက်
ပွဲကြပါလော
အာ...

မီးပူညီထဲ ခြံဝဲဖျက်ဝဲနဲ့အားဖြင့် တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ရင်
ပြီးအပြန်နဲ့ ထွက်ခွာသွားလေပြီ.....

ဖက်ဆက်ပေါက်ကွဲသံတွေက...
နောက်တက်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ..

သူ့ကို ဆီးကြိုနေသည့် ဒေသခံ ဦးခဲမင်းထိုက်ကို
ချောင်းဖျား၌ လှမ်းမြင်ရတယ်..

ဖေဖေ....

ဘဖီးလေး...

မွေ...မွေမွေ...

သစ္စာနာက် ပြေးလွှဲကိ
လာသော သာမီးလေး
ကို...ကြေကွဲစွာဖြေ
ဖက်ရဦး... ..

ဖေဖေ့ကို
ညှဉ့်လွှဲကိပါ သာမီးဖြတ်...
မောင် ဖိုင်းပေးဒါ နဲ့ဖေဖေ
တို့...လျှို၍၀ကိမျိုကိဆက်ပြီး
အကောင်ဆုံးစီစဉ် စီကြ
တာပါလေ...ဒါပေမယ့်...
ဒီလောကကြီးမှာ...အရာရာ
ပြီးပြည့်စုံတဲ...အကောင်ဆုံး
ဆိုတာ မရှိလေတော့...

သာမီးလေး
သူ့ရေပြာဖြူမှာ...
ကျောနပ်အားခုတ္တာ...
အင်ဆုံးချိန်... ..

ကောင်းအံ့... စန္ဒကား... ခြင်္သေ့... ကျစ်... မှာ... လည်း... ကို... အိတ်... ပြင်... ပါ... က်... ဟူး... ခ်... ဝေ... ဝေ...
 ဟူး... မှာ... က်... ဟူး... ကောင်း... ခြင်္သေ့... လှေ... အတွက်... ဝေ... နည်း... ကြေ... ကွ... မှာ...
 ဝေ... ဟူး... အ... ခြင်္သေ့... စ... ဝေ... ခ်... မှာ... လှေ... အတွက်... က... ကောင်း... စန္ဒကား... ခြင်္သေ့...
 မှာ... ခြင်္သေ့... ဟူး... နည်း... နည်း... လှေ... နည်း... မည်း... ဟူး...

ကဲ... မောင်စိုင်းမေအိ
 ပြီးကတော့ ခွင့်ပွတ်ကြပါလော့...
 သမီးနဲ့ မင်းတို့ဟာ... ဒီစန္ဒကားခြင်ရဲ့
 ဝေပွဲညှိနဲ့ကွဲ... ကိုယ့်စွမ်း... ဥာကစွမ်း
 ရှိသမျှ စိုက်ထုတ် ဆေးကြောပြီး...
 တိုင်းဖြတ်အတွက်... ဟာဝေစွမ်းပျံ
 အောင်... ကြီးစားစွာကြပါ
 လော့... ..

သူ့လွှဲကိစ္စမှာ သွားခဲ့လေပြီ... သူ့ဘဝနှင့် မိစ္ဆာကပ်ဖာ
 အစိတ်အပိုင်းများကိုကော... သူ့နှလုံးသားကိုပါ
 သတ္တိဖြေဖွယ် စကားဆိုပြီး ဖောက်ပါလား...
 သမီးလေး အသွက်ကော... ..

မို့သားဖြောင့်မတ်
 တည်ကြည်တဲ့... မိမိ... မိုင်း
 လွှဲ... ယောက်ျားတစ်ယောက်
 ဟာ... ပါသမီးဘဝ အသွက်...
 ပြီးတည်စုံစေတဲ့... ဓမ္မာနာ
 သိက်ကြီးပါလိမ့်မယ်...

JJ9

၉: